OFFICIA

ECCLESIÆ PISTORIENSIS PROPRIA

NEC NON

RECENTIORA BREVIARII ROMANI

QUAE A MULTIS DESIDERANTUR

ILLUSTRISSIMIS AC REVERENDISSIMIS D. D.

DIGNITATIBUS

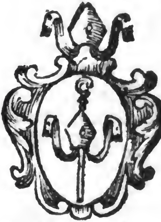
ET

CANONICIS

INSIGNIS

ECCLESIÆ CATHEDRALIS PISTORIENSIS

DICATA.

PISTORII 1814.

In Episc. Typogr. *Cum adprob.*

ILLUSTRISSIMIS AC REVERENDISSIMIS

DIGNITATIBUS

ET

CANONICIS

INSIGNIS

ECCLESIÆ CATHEDRALIS
PISTORIENSIS.

Licet non amplius, quam anni novemdecim elapsi fuerint, ex quo Officia hujus Diœceseos Pistoriensis propria, nec non Breviarii Romani recentiora, quæ expetebantur, ex hac nostra ipsa Typographia prodierunt in lucem; nulla tamen Libelli, in quo ea collecta accurate fuerant, extabant jamdiu apud nos exemplaria. Officia addantur non pauca, quæ hoc temporis intervallo a Summis

Pontificibus Pio VI., et Pio VII. impetrata, in Officiorum etiam hujusce Diœcesis Ordinem invecta fuisse neminem latet, et quæ necesse idcirco fuit, ut Cleri totius usui, commoditatique inserviendi gratia totidem separatis Libellis, aut chartis imprimenda curarem. Hinc factum est, ut complures cum Sacerdotes, tum Clerici a me quotidie flagitatum advenerint, ut eadem Officia uno omnia Volumine comprehensa iterum edenda tandem aliquando susciperem. Illorum tamen ad Vos, Illustrissimi, et Reverendissimi D. D., deferre ante vota meum esse existimavi, quàm jure propositum, tantopere expetitum, mihique gratissimum Opus aggrederer. Ejusmodi enim Liber est, ut nonnisi probantibus Vobis, nonnisi ductu, auspicioque vestro typis mandetur.

Injurii porro hic non effugerem, ingratique animi notam, nisi, cum, quo flagratis, religiosi cultus, rerumque Divinarum Studium, tum nova singularis vestræ in me humanitatis, ac beneficentiæ argumenta prædicarem. Vix sane cognita, ac probata re, curæ vobis maxime fuit, ut ex vestro amplissimo Cœtu eligerentur, qui et Sapientissimi, Vigilantissimique nostri Præsulis hac etiam de re judicium, et Auctoritatem exposcerent, et impetrarent; et edenda iterum Sanctorum Officia diligenter colligerent, suum in ordinem distribuerent, ac curarent, ut ea elegantius, quàm posset, præsertim vero quàm emendatissima, et Ecclesiæ menti, Legibusque penitus congruentia vulgarentur.

Sed hoc vestra satis pietas, ac providentia non habuit.

Quod mea plurimum interest, mihique pro magno est beneficio habendum, non abnuistis benignissime pati, ut hic Officiorum Liber, Vobis, ut par erat, dicatus, nam totus vester est, vestrumque venerabile præseferens in fronte Nomen prodiret in publicum. Quæ majora expectare a Vobis poteram ad meam augendam, probandamque Vobis in paternæ, et avitæ artis exercitatione sedulitatem, et industriam incitamenta! Æqui ergo, bonique excipite, oro, gratias, quas Vobis ex animo habeo maximas, habeboque, dum vivam; et hac etiam vestrum cumulare beneficium ne dedignemini venia, ut me in vestram recipiatis fidem, vestroque semper, ut facitis, auxilio sublevetis.

Obsequentissimus, gratissimusque
GHERARDUS BRACALIUS.

INDEX OFFICIORUM

QUAE HOC LIBRO CONTINENTUR

Juxta Kalendarium Ecclesiae Pistoriensis.

PARS PRIMA.

PARS SECUNDA.

DECEMBER.

JANUARIUS.

FEBRUARIUS.

FEBRUARIUS

MARTIUS

APRILIS.

MAJUS.

JUNIUS.

JULIUS.

AUGUSTUS.

PARS PRIMA.

OFFICIA
MYSTERIORUM REDEMPTIONIS NOSTRÆ.

In qualibet quinta feria infra annum non impedita officio novem Lectionum, etiam translato, fit Officium Corporis Christi semidup. exceptis feriis Adventus, Quadragesimae, et Vigiliarum.

Feria tertia post Dom. in Sexag.

OFFICIUM
SS. PASSIONIS D. N. J. C.
Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Psal. 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea, * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Gloria Patri ec.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Ant. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psal. 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: * habitavi cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Gloria Patri ec.

Ant. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Psal. 149.

Eripe me Domine ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris, * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo

pec-

peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Gloria Patri ec.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psal. 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petræ judices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Gloria Patri ec.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat, qui cognosceret me.

Psal. 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum. Ef-

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine: * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Gloria Patri ec.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

Capitulum. *Philip.* 2.

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi

ac-

accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. ℟. Deo gratias.

Hymnus.

Mœrentes oculi spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium;
Illatas refero Numini ab impiis
Pœnas et fera vulnera.
Accincta heu! gladiis turba satellitum
Arreptum Dominum fustibus impetit;
Nunc cædit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum Caput ictibus.
Haud finis sceleri; traditur improbo
Christus Carnifici; nec mora, barbarus
In Regem superum non timet, impio
Ausu, vertere dexteram.
Audite o Populi; Numen amabile,
Manante ex humeris, undique sanguine,
Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.
Quis non illacrymet! Jam nova condidit
Tormenta indomitæ Gentis iniquitas;
Infigit cerebro, proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.
Heu crimen! trahitur, funibus improbis,
Funesti Dominus supplicii ad locum;
Illic oppetiit funere spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera vulnera,

In

In terris resonet debita gloria;
Sacrumque assidue Nomen in æthera
Humanum genus efferat. Amen.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℞. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Mag. Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et Crucem subire fecisti: concede propitius, ut, sicut solemnem Commemorationem Passionis ejus celebramus, ita, et patientiæ ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum ec.

Ad Compl. et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur

Sit laus Patri, ac Paraclyto,
Natoque Patris unico,
Nostræ dedit, qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem Crucifixum * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus ec.

Hymnus.

Aspice, infami Deus ipse ligno
Pen-

Pendet, effuso madidus cruore;
Aspice, immiti manus alma clavo
Finditur alte.

Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones,
Cerne; crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.

Pallet heu! vultus; caput ecce lapsum
Flectitur; clausis oculis, Redemptor
Spiritum sacro, meritis onustum,
Fundit ab ore.

O cor, æs durum superas, gemendo,
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stipiti affixit; tua culpa morti
Subdidit atræ.

Sit Deo æternum decus omne in ævum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit. Amen.

In i. Nocturno. Ant. Astiterunt Reges terræ, et Principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psal. 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Gloria Patri ec.

Ant. Astiterunt Reges terræ, et Principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psal. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tri-

tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ, * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me, * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa; * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psal. 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In

In te speraverunt Patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me; * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum; * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre; * spes mea ab uberibus matris meæ; In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu; * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est; * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi; * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum; * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis; * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes mul-

multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum:* universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Re-

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus, * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terræ; * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet; * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt cœli justitiam ejus, populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri ec.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Rom.

Lectio i. *Cap. 5. et 6.*

Commendat charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est; multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo, per mortem Filii ejus, multo

to

to magis reconciliati salvi erimus, in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur, in Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim, unius delicto, mors regnavit per unum; multo magis abundantiam gratiæ, et donationis, et justitiæ accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum. Tu autem ec.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia parasti.

Lectio ii.

Igitur, sicut, per unius delictum, in omnes homines, in condemnationem; sic et per unius justitiam, in omnes homines in justificationem vitæ. Sicut enim, per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi, ita, et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum; ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia, ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet, per justitiam, in vitam æternam, per Jesum Christum Dominum nostrum. Tu autem ec.

℟.

℟. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te præivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Prætorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti ec.

Lectio iii.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus, in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo, per Baptismum, in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis, per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus: si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo. Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi Ægyptum, cum primogenitis suis; * Et tu

me

me flagellatum tradidisti * Qui, tamquam Agnus, coram tondente se obmutui, et non aperui os meum. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tamquam.

In ii. Nocturno. Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psal. 40.

Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem, * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus, * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi Domine miserere mei, * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi, * quando morietur, et peribit nomen ejus.

Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimi-

mici mei, * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me; * numquid qui dormit non adjiciet, ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi, * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me, * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me, * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum, * fiat, fiat.

Gloria Patri ec.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Psal. 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac; * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam; * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum. Ec-

Ecce enim Deus adjuvat me: * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis, * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me; * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Gloria Patri ec.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quæsierunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die: adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psal. 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo;* tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die, * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo;* ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi, * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur, * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

In-

Inhabitabunt, et abscondent; * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos; * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi; * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua; * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te; * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem; * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua; * quæ reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu; * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri ec.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die; adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

℣ Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟ Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 41. *Dom in palmis de Pass. Dom.*

Lectio iv.

Admonet nos, Fratres charissimi, ad solemnitatem Dominicae Passionis

ipse, in quo eam, nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei, linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Dominus noster in statera Crucis pretium nostræ salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium conditor, ita omnium Reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptæ mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum, et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibus cecidit, ut omnes levaret, et quia debitum solus non habuit, recte fœnus misericordiæ pro debitoribus erogavit. Tu autem ec.

℟. Ego propter te Chananæorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu dedisti.

Lectio v.

Perpende inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis

bis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticæ annunciationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus, faciem meam non averti a fæditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuæ perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo. Tu autem ec.

℟. Ego duxi te per desertum, quadraginta annis, et manna cibavi te: * Et tu me cæcidisti alapis, et flagellis. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio vi.

Expavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens ter-

terra testatur, et cœli Regem Sol fugiens confitetur. Clamyde coccinea induitur, quia sanguine Martyrum suorum Ecclesiae corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc è diverso, ut membrorum vita Capitis sit corona. Quo vero sitire se in Cruce positus dicit, fidem incredulæ gentis concupiscit; sed è contra acetum malitiæ porrigunt, quia vinum sapientiæ, quod a Deo acceperunt, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiæ unitas præmonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura, jure superantur. Tu autem ec.

℟. Ego exaltavi te, magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem. ℣. Popule meus quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. In qua.

In iii. Nocturno. Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Psal 56.

Miserere mei Deus, miserere mei; *

quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo; * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum; * Deum qui benefecit mihi.

Misit de Cœlo, et liberavit me; * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam; * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum; dormivi conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma, et sagittæ; * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super Cœlos Deus; * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis; * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam; * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum; * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cythara; * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine; * et psalmum dicam tibi in Gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad Cœlos misericordia tua; * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super Cœlos Deus; * et super

per

per omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psal. 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor, * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas; * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt, * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos;* dixerunt; Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates; * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum, * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos, et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri ec.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psal 87.

Domine Deus salutis meæ, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea; * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius:* et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Cla-

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia:* aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam : * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi, * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam; * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea ; * exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ, * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Gloria Patri ec.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟ Mortem autem Crucis.

Le-

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.
Lectio vii. *Cap.* 19.

In illo tempore: Sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.
Hom. 84. *in cap.* 19. *Joannis ante medium*

Sciens Jesus omnia consummata ait: Sitio. Etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persequuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur; quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit; cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est expiravit. Atqui non post inclinatum caput expiratur; sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judæi autem camelum devorantes, et culicem excolan-

tes

tes, tantum nefas ausi, de die consultant; Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce Corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra; * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu ec.

Lectio viii.

Vides quanti sit veritas? Per ea quæ illi faciunt prophetia impletur, alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, dilectissime, quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Ego ante te aperui mare; * et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundum in Sanguine suo.

℣ Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit mundum.

Le-

Lectio ix

Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc, et arcanum mysterium consummatum est, exivit enim Sanguis, et Aqua; non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt: sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati, per aquam enim regenerati, Sanguine, et Carne nutriti, hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum Calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas. Tu autem. Te Deum laudamus.

Ad Laud., et per Hor. Ant. Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis. *Ps.* Dominus regnavit *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Veni ad Montem myrrhæ, et ad Collem thuris; tamquam Agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. Consolantem me quæsivi, et non inveni: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Ant. Cum accepisset Jesus acetum dixit: Consummatum est; et inclinato capite, emisit Spiritum.

Ca-

Capitulum Ad Philip 2.

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

Sævo dolorum turbine
Jactatur, atris obrutus
Pœnis, acerba sustinens,
Redemptor affixus Cruci.
Pedes, manusque horribili
Clavi cruentant vulnere,
Cor, vultus, artus, pectora,
Sacro redundant sanguine.
Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum concidit:
Heu mater! Heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.
Montes, sepulchra, saxaque,
Scinduntur; arva, flumina,
Rupes, et æquor contremunt;
Templique velum scinditur.
Sol, luna, cœlum, sydera
Plangunt, et orbis ingemit:
O vos viri, vos parvuli,
Nuptæ, puellæ plangite.

Ad-

Adstate mœrentes Cruci,
   Pedes beatos ungite
   Lavate fletu, tergite
   Comis, et ore lambite.
Tu charitatis victima,
   Ut nostra tollas crimina,
   Nobis salubri perficis
   Adoptionem Sanguine.
Nostra ergo pax, et gaudium
   Sis vita, Jesu, et præmium;
   Sis ductor, et lux in via,
   Merces, Corona in Patria. Amen.

℣ Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟ Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Ben. Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum. non fregerunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis, et Aqua.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et Crucem subire fecisti: concede propitius, ut, sicut solemnem Commemorationem Passionis ejus celebramus, ita, et patientiæ ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum ec.

Ad

Ad Primam in ℟ *br. dicitur* ℣ Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam Ant. Veni ad montem myrrhæ.

Capit. Fratres, hoc enim sentite in vobis. *ut supra*.

℟. *br.* Oblatus est, * Quia ipse voluit. Oblatus. ℣. Et livore ejus sanati sumus. Quia ipse voluit. Gloria Patri. Oblatus est.

℣ Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam. Ant. Foderunt manus meas.

Capitulum. Zach. 13. 6.

Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet, his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℟. *br.* Proprio Filio suo * Non pepercit Deus. Proprio Filio. ℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit Deus. Gloria Patri. Proprio Filio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Ad Nonam. Ant Cum accepisset Jesus.

Capitulum. Is. 53. 1.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟. *br.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est. ℣ Mortem autem Crucis Usque ad mortem. Gloria Patri Factus est.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟ Et attritus est propter scelera nostra.

In ii. Vesperis omnia ut in primis praeter sequentia.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Mag. Ant. Deponens Joseph Corpus Jesu involvit Sindone, et posuit eum in monumento exciso; fuit planctus magnus in illa die; Mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte Primogeniti.

Oratio. Omnipotens sempiterne Deus, *ut supra*.

Prima ex sextis feriis Mensis Martii

OFFICIUM

QUINQUE PLAGARUM D.N.J.C.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Ps.

Psal. 115. Credidi ec. *pag.* 1.

Ant Vere languores ec.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Psal 119 Ad Dominum ec. *pag.* 2.

Ant. Ipse autem ec.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Psal 139 Eripe me ec. *pag.* 3.

Ant Alligavit. ec.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Psal 140. Domine clamavi ec. *pag.* 4.

Ant. Omnis, qui transibit ec.

Ant. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte si est dolor sicut dolor meus.

Psal. 141. Voce mea ec. *pag.* 5.

Ant. O vos omnes ec.

Capitulum. *Isaiae* 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. ℟ Deo gratias.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis

Im-

Immolatus vicerit.
De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit;
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.
Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor,
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia;
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat;
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

Vi-

℣ Videbunt in quem transfixerunt.

℟ Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Mag. Ant. Dum in Cruce penderet Unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria ipsum verum Deum et hominem condolens venerabatur.

Oratio

Deus, qui Unigeniti Filii tui passione, et per quinque Vulnera ejus Sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti; tribue nobis quæsumus, ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in cœlis. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum.

Invit. Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulneratum: * Venite, adoremus.

Psal. Venite, exultemus.

Hymn. Pange lingua gloriosi, *ut supra.*

In i Nocturno. Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psal. 10.

In Domino confido, quomodo dicitis animæ meæ,* Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt ar-

arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo; * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt, * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium; * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis et sulphur et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit; * æquitatem vidit vultus ejus.

Gloria Patri ec.

Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Psal 14.

Domine, quis habitavit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui

qui non egit dolum in lingua sua,

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Gloria Patri ec.

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Ant. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non fuit vir mecum.

Psal 23

Domini est terra et plenitudo ejus; * orbis terrarum et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domi-

no

no, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales, * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales; * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non fuit vir mecum.

℣ Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟ Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap. 53.*

Quis credidit auditui nostro, et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum, despectum et novissimum virorum, Virum dolorum et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vul-

tus

tus ejus et despectus: unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus, in remissionem peccatorum. ℣ Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo ec.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus

vo-

voluit conterere eum in infirmitate.

℟. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus propè per Sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum. ℣ A Domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris. Ipse.

Lectio iii. *Cap.* 63.

Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus Redemptionis meæ venit: circumspexi et non erat auxiliator; quæsivi, et non fuit qui adjuvaret.

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt. ℣ Ipse est caput corporis

Ec-

Ecclesiæ, in omnibus primatum tenens. Pacificans. Gloria Patri. Pacificans.

In ii Nocturno Ant. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psal 21. Deus Deus meus ec. *pag.* 11

Ant Foderunt ec.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psal 65.

Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua Domine: * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei, * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede: * ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum, * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam; * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quo-

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.
Transivimus per ignem, et aquam, * et eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocaustis; * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum * in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.
Venite, audite, et narrabo, omnes, qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.
Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.
Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me
Gloria Patri ec
Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.
Ant.

Ant Vulnus et livor et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

Psal. 75.

Notus in Judæa Deus, * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum: * scutum, gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

Deo cœlo auditum fecisti judicium; * terra tremuit et quievit

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete et reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei, qui aufert spiritum

prin-

principum ; * terribili apud reges terræ .
Gloria Patri ec.

Ant. Vulnus et livor et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.
℟. Et dolores nostros ipse portavit.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.
Lib. de Passione Domini Cap. 41.

Lectio iv.

Captus est Jesus post plurimas illusiones tam Judæorum quam Gentium, post Sanguinis plures effusiones; clavis immitibus manibus simul et pedibus perforatur, et configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere et respice rosam Passionis sanguineæ, quomodo rubet in indicium ardentissimæ caritatis. Contendunt passio et caritas : ista, ut plus ardeat; illa, ut plus rubeat.

℟ Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium : * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti. ℣ Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut.

Lectio v.

Vide quomodo hoc flore rosæ floruerit optima vitis nostra rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi ro-

rosæ sanguineæ florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit propter mixturam aquæ; quia sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit Sanguis et aqua.

℟ Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur ℣. Novissime autem inimica destruetur mors Et.

Ex eodem Divo Bernardo.

Serm. de Passione Domini.

Lectio vi.

Respice Domine Sancte Pater de Sanctuario tuo et de excelso cœlorum habitaculo: et intuere hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Jesus, pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudine malitiæ nostræ. Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

℟. Videmus Jesum, propter passionem mor-

mortis, gloria et honore coronatum; * Ut pro omnibus gustaret mortem ℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum, per passionem consummari. Ut. Gloria Patri. Ut.

In iii. Nocturno. Ant. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Psal. 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus; * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium: afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa ter-

terra :* dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli et exultet terra, commoveatur mare et plenitudo ejus :* gaudebunt campi et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate,* et populos in veritate sua.

Gloria Patri ec.

Ant. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psal. 96.

Dominus regnavit exultet terra; * lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu ejus: * justitia et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, *

et viderunt omnes populi gloriam ejus,
Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, * et qui gloriantur in simulacris suis.
Adorate eum omnes Angeli ejus; * audivit et lætata est Sion.
Et exultaverunt filiæ Judæ * propter judicia tua Domine.
Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram, * nimis exaltatus es super omnes deos.
Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas Sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.
Lætamini justi in Domino, * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.
Gloria Patri ec.
Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.
Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Psal 97.

Cantate Domino canticum novum, * quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.
Notum fecit Dominus salutare suum: * in

in conspectu Gentium revelavit justitiam suam

Recordatus est misericordiæ suæ, * et veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate et exultate et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: * in tubis ductilibus et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini, * quoniam venit judicare terram:

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Gloria Patri ec.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem

Lectio vii. *Cap* 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia jam consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Ho-

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini

Lib. 12. *Comment in Joan.*

Cum ab immanibus Judæis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum Caro Christi Sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus præcordia urentes.

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit vitam in incorruptionem. ℣. Liberavit et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quæ data est nobis in Christo. Qui.

Lectio viii.

Consummatum esse, ait, impietatis Judaicæ modum et impotentem sæviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quamobrem jure, consummatum est, ait; sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud infe-

feros erant, invitante. Advenit enim, ut mortuorum ac vivorum dominaretur: ipsam pro nobis mortem suscepit; communem hanc naturæ passionem sustinuit in carne sua. Cum autem Jesum caput inclinasse comperissent, et jam eum expirasse putarent, frustra ejus non crura confringi existimant, sed cum adhuc mortuum esse non nihil diffiderent, Lancea latus ejus perfodiunt, unde cruor aqua mixtus scaturit, quod Eulogiæ mysticæ et sancti Baptismatis imago quædam erat, atque primitiæ. Christi enim est vere et a Christo sanctum Baptisma, et mysticæ Eulogiæ vis ex sancta nobis Carne prodiit.

℟ Dignus es Domine accipere librum et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo, * In Sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum et Sacerdotes. In. Gloria. In.

Nona Lectio dicitur de Homil. Fer.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Verè languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. *Psal.* Dominus regnavit. *Cum reliq. de Dominica.*

Ant Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominus plagam po-

pu-

puli sui, et percussuram ejus sanavit.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Capitulum. *Isaiae 53.*

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

Hymnus

Lustra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis.
Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in in Crucis levatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,

Ten-

Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas,
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi Victimam;
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Ben. Ant. Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

Oratio.

Deus, qui Unigeniti Filii tui passione, et per quinque Vulnera ejus Sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti; tribue nobis quæsumus, ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum conse-

sequi mereamur in cœlis. Per eumdem Dominum.

Postea fit comm. Feriae.

Ad Primam. Ant. Vere languores.

Ad Absol. Capit. dicitur Cap. Nonae. Tradidit Christus, *ut infra*.

Ad Tertiam. Ant. Ipse autem.

Cap. Christus vulneratus, *ut supra*.

℟. *br* Foderunt manus meas, * Et pedes meos. Foderunt. ℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

℣. O vos omnes, qui transitis per viam.

℟. Attendite et videte dolorem meum.

Ad Sextam Ant. Alligavit Dominus.

Capitulum. Isaiae 50.

Faciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus; et ideo non sum confusus.

℟. *br* Vere languores nostros * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.

℣ Disciplina pacis nostræ super eum.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Nonam. Ant. O vos omnes.

Capitulum. Isaiae 53.

Tradidit Christus in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit. ℟.

℟. *br.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse. ℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse.

℣. Oblatus est quia ipse voluit.

℟ Et non aperuit os suum.

In 2 Vesp omn ut in prim. praeter eam, quae seq.

Ad Mag. Ant. Ego sum vestra Redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagellis cæsus sum, spinis coronatus sum, aquam petii pendens, et acetum porrexerunt; in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus, et sepultus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in æternum.

Oratio Deus, qui Unigeniti, *ut sup.*
Postea fit commem. Feriae.

Secunda ex vi. Feriis mensis Martii.

OFFICIUM

SPINEÆ CORONÆ D N. J. C.

Dup. maj

Ad Vesp. Ant. Dilectus meus candidus, *cum rel. de Laud Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq de Dom., et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. *Cant. 3*

Egredimini, et videte filiæ Sion regem Salomonem in diademate, quo

coronavit illum mater sua.

Hymnus

Exite Sion filiæ.
Regis pudicæ virgines,
Christi Coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.
Horret revulsis crinibus
Spinis cruentatum caput,
Et vultus ille decolor
Mortem propinquam respicit.
Quæ terra sulcis invia,
Dumis rigens et sentibus
Lugubre munus protulit,
Quæ sæva messuit manus?
Christi rubescens Sanguine
Aculeos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus
Spina est triumphis aptior.
Culpis satæ mortalium
Te, Christe, spinæ vulnerant:
Evelle nostras, cordibus
Tuasque nostris insere.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

℣. Plectentes Coronam de spinis.
℟, Posuerunt super caput ejus.

Ad Mag. Ant. Egredimini, et videte filiæ Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, parans crucem Salvatori suo. *Ora-*

Oratio

Præsta, quæsumus omnipotens Deus; ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi Coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria et honore coronari mereamur in Cœlis: Qui tecum vivit et regnat.

Postea fit commem. Feriae.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem Spinis coronatum; * Venite, adoremus.

Ps. Venite exultemus.

Hymn. Exite Sion filiæ. *ut supra.*

In i. Nocturno. Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Psal. 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet, * et omnia, quæcumque faciet prosperabuntur.

Non

Non sic impii, non sic, * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio,* neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Gloria Patri ec.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Ant. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psal. 2. Quare fremuerunt Gentes ec. *pag.* 9.

Ant. Convenerunt ec.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

Psal. 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium.

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini. Sa-

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam.

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Gloria Patri ec.

Ant In tribulatione dilatasti mihi.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine.

℟ Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap* 53.

Quis credidit auditui nostro et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum; despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse

pse tulit, et dolores nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟ Maledicta terra in opere hominis: * Spinas et tribulos germinavit Christo.

℣. Quia comedit Adam de ligno, ex quo præceperat Deus, ne comederet. Spinas.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

℟ Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat, quod rubus arderet, et non combureretur.

℣ Dixit ergo Moyses: vadam, et videbo visionem hanc magnam. Et.

Le-

Lectio iii.

Et dabit impios pro sepultura, et divites pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit Justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

℟ Ecce ignis et ligna; Deus providebit sibi * Victimam holocausti. ℣ Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hærentem. Victimam. Gloria Patri. Victimam.

In ii. Nocturno. Ant. Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti me.

Psal. 5.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo, * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * ne-

neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua, * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te: * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Gloria Patri ec.

Ant.

Ant. Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti me.

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Psal. 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Quoniam elevata est magnificentia tua * super Cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo Cœlos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus, * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum, * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Gloria Patri ec.

Ant.

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

Psal. 10. In Domino confido ec. *pag.* 37.

Ant. Peccatores ec.

℣. Posuisti Domine super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2. *in Epiphania Domini.*

Lectio iv.

Egredimini filiæ Sion, vobis dicimus, filiæ Sion, animæ sæculares, debiles, delicatæ, filiæ, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiæ ad libertatem spiritualis intelligentiæ. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri, et videte Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriæ: siquidem coronatus est et a noverca sua corona spinea, et corona miseriæ, coronandus a familia sua corona justitiæ, quando exibunt Angeli, et tollent de Regno ejus omnia scandala; quando venient ad judicium cum senioribus populi sui; cum pu-

pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et Pater corona gloriæ, sicut ait Psalmista: Gloria et honore coronasti eum Domine. Videte eum filiæ Sion in diademate, quo coronavit eum mater sua.

℟ Cum apparuerit Princeps pastorum, quo percusso dispersæ sunt oves gregis, * Percipiemus immarcescibilem gloriæ coronam. ℣. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriæ Regni sui. Percipiemus.

Serm. 42. in Cantica.
Lectio v.

Ego, fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritorum, quæ mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus et amaritudinibus Domini mei colligare, et inter ubera mea collocare curavi. Memoriam abundantiæ suavitatis horum eructabo, quoad vixero; in æternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est: nemo tollet eum a me, inter ubera mea commorabitur. Hæc meditari dixi sapientiam; in his justitiæ mihi perfectionem constitui; in his plenitudinem scientiæ, in his divitias salutis; in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus

sa-

salutaris amaritudinis; ex his rursum suavis unctio consolationis. Hæc me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, et inter læta tristiaque vitæ præsentis via regia incedenti tutum præbent utrobique ducatum, hic inde mala imminentia propulsando. Hæc mihi conciliant mundi Judicem, dum tremendum potestatibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed et imitabilem repræsentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terræ.

℟ Accepit regnum decoris: * Et diadema speciei. ℣ Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et diadema.

Lectio iv.

Hæc propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis; hæc in corde semper, sicut Deus scit; hæc stylo meo admodum familiaria, sicut apparet; hæc mea sublimior interim philosophia, scire Jesum, et hunc Crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem lætus amplector mea inter ubera commorantem. Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in Cruce. Illud sublimius, istud suavius; panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum, hoc replet u-

ubera matrum, et ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc et vos, dilectissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habueritis, quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiæ Sponso, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

℟ Arcam de lignis Sethim deaurabis auro mundissimo intus et foris: * Faciesque supra coronam auream per circulum.

℣ Pones in Arca testificationem, quam dabo tibi. Faciesque. Gloria. Faciesque.

In iii. Nocturno Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam coronatus est in monte sancto tuo.

Psal 14 Domine quis habitabit ec. *pag.* 38.

Ant Ingressus sine macula ec.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Psal. 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex, * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quo-

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis; * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te, * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino, * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes, * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua, * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Gloria Patri ec. *Ant.*

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Ant Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psal. 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam; * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum, * et calix meus inebriàns quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini * in longitudinem dierum.

Gloria Patri ec.

Ant Adversus eos qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

℣. Corona aurea super caput ejus

℟. Expressa signo sanctitatis.

Le-

Lectio S. Evangelii secundum Joannem *t*

Lectio vii. *Cap.* 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 50. de Diversis.

Videte filiæ Sion regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille: et significat Jesum Christum nostrum verum Salomonem, qui est Salomon, idest, pacificus in exilio: Ecclesiastes, idest, concionator in judicio; Idida, idest, dilectus Domini in regno, tibique rex. In exilio mansuetus, in judicio justus, in regno gloriosus: In exilio amabilis, in judicio terribilis, in Regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua. Est autem hæc corona misericordiæ, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriæ, et in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

℟ Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Sethim: * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum. ℣ Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Le-

Lectio viii.

Coronabit eum familia sua corona justitiæ, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriæ, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriæ, idest, spinea, et compungantur; videant eum filiæ Sion, animæ affectuosæ, in corona misericordiæ, et imitentur; videbunt eum impii in corona justitiæ, et peribunt, videbunt eum Sancti in corona gloriæ, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per Gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus tamquam sponsus è thalamo processit ex utero matris.

℟ Christus sciens dolorem et infirmitatem, spinis coronatus: * Ipse est, qui coronat vos in misericordia et miserationibus. ℣ Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriae.

Ad Laud. et per Hor Ant. Dilectus meus candidus et rubicundus, comæ capitis ejus sicut purpura regis vincta canalibus. *Ps.* Dominus regnavit. *Cum reliq. de Dominica.*

Ant. Requievit super eum spiritus timoris Domini: corona sapientiæ et exultationis decoravit illum.

Ant. Induit eum Dominus vestimentis salutis, et indumento justitiæ, quasi sponsum decoratum corona.

Ant. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Ant. Rex æternæ gloriæ pro nobis coronatus, benedicet coronæ anni benignitatis suæ.

Capitulum. *Cant.* 3.

Egredimini, et videte filiæ Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

Legis figuris pingitur
Christi Corona nobilis:
Implexa spinis victima,
Ardensque testatur rubus.

Arcam corona cinxerat,
Mensæque; sacrum circulum,
Aramque thure fumidam,
Corona nectit ambiens.

Christi dolorum conscia
Salve Corona gloriæ,
Gemmis et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paraclito,

In sæculorum sæcula. Amen.

℣ Eris corona gloriæ in manu Domini.

℟ Et diadema Regni in manu Dei tui.

Ad Ben. Ant. Exivit Jesus portans Spineam coronam, et purpureum vestimentum.

Oratio

Præsta quæsumus omnipotens Deus, ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi Coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria et honore coronari mereamur in Cœlis: Qui tecum vivit et regnat.

Postea fit commem Feriae

Ad Primam Ant. Dilectus meus.

Ad Absol. Capitul. dicit Capitulum Nonae. In die illa.

Ad Tertiam. Ant. Requievit super eum.

Cap. Egredimini, et videte. *ut supra.*

℟. *br.* Eris corona gloriæ * In manu Domini. Eris corona. ℣ Et diadema regni in manu Dei tui. In manu Domini. Gloria Patri. Eris.

℣ Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟ Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Sextam Ant. Induit eum.

Ca-

Capitulum. *Apoc.* 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum, et data est ei corona, et exivit vincens, ut vinceret.

℟ *br.* Gloria et honore coronasti eum Domine. Gloria et honore. ℣ Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore.

℣ Tuam Coronam adoramus Domine.

℟ Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad Nonam Ant. Rex æternæ.

Capitulum. *Isaiae* 28.

In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, et sertum exultationis residuo populi sui.

℟. *br.* Tuam Coronam * Adoramus Domine. Tuam Coronam. ℣ Tuam gloriosam recolimus passionem. Adoramus. Gloria Patri. Tuam Coronam.

℣ Plectentes Coronam de spinis.

℟ Posuerunt super caput ejus.

In 2 Vesp dicuntur omnia, ut in primis praeter seq.

Ad Mag. Ant. Et genu flexo ante eum, illudebant ei dicentes: Ave Rex Judæorum: et expuentes in eum acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus.

Oratio. Præsta quæsumus. *ut supra.*

Postea fit commem Feriae.

Tertia ex sextis feriis mensis Martii.

OFFICIUM

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D N. J. C.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua. *Ps.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom et loco ultim. Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Ant. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Ant. Vestitus erat veste aspersa Sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

Ant Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

Ant. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum..

Capitulum. *Hebr.* 9.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Festivis resonent compita vocibus:
Cives lætitiam frontibus explicent:

Tædis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri et senes.
Quem dura moriens Christus in arbore,
Fudit multiplici vulnere Sanguinem,
Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.
Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit:
Adami integritas et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.
Clamorem validum summus ab Æthere
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius Sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.
Hoc quicumque stolam Sanguine proluit,
Abstergit maculas, et roseum decus.
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, capit.
A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat, meta sed ultima
Tangatur; tribuet nobile præmium,
Qui cursum Deus adjuvat.
Nobis propitius sis Genitor potens,
Ut quos Unigenæ Sanguine Filii
Emisti, et placido flamine recreas,
Cœli ad culmina transferas. Amen.
℣. Redemisti nos Domine in Sanguine tuo
℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum.
Ad Mag. Ant. Accessistis ad Sion montem, et Civitatem Dei viventis, Jerusalem Cœlestem, et Testamenti novi Me-

Mediatorem Jesum, et Sanguinis aspersionem melius loquentem, quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum Mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quæsumus, salutis nostræ pretium solemni cultu ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo lætemur in Cœlis. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti ec.

Et fit commemoratio Feriae.

Ad Matutinum. *Invit*. Christum Dei Filium, qui suo nos redemit Sanguine,* Venite, adoremus. *Ps*. Venite, exult.

Hymnus.

Ira justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit Orbem,
Noe in Arca sospite:
Mira tandem vis amoris
Lavit Orbem Sanguine.
Tam salubri Terra felix
Irrigata pluvia
Ante spinis quæ scatebat,
Germinavit flosculos:
Inque nectaris saporem
Transiere absinthia
Triste protinus venenum

Di-

Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:
Mitis Agni vulnerati
Hæc fuit victoria.

O scientiæ supernæ
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Prædicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam optimus.

Quando culpis provocamus
Ultionem Judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis præsentia:
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina.

Te redemptus laudet Orbis
Grata servans munera,
O salutis sempiternæ
Dux et auctor inclyte,
Qui tenes beata Regna
Cum Parente, et Spiritu. Amen.

In i. Nocturno. Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Ps 2. Quare fremuerunt Gentes, *pag*. 9

Ant. Postquam consummati ec.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat: et factus est sudor ejus, sicut gut-

tæ

tæ Sanguinis decurrentis in terram.

*Ps.*3. Domine, quid multiplicati. *pag* 10

Ant. Factus in agonia prolixius &c.

Ant. Judas, qui eum tradidit, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens Sanguinem justum.

Psal. 15.

Conserva me Domine, quoniam speravi in te: * Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt iniquitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ et calicis mei: * tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: * etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum, * insuper et usque ad noctem, increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper, * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum

et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno; * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem. Gloria Patri ec.

Ant. Judas, qui eum tradidit, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens Sanguinem justum.

℣. Redemisti nos Domine.

℟. In Sanguine tuo.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio i. Hebr. 9

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem, introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum et taurorum et cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscien-

tiam

tiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi Testamenti Mediator est, ut morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt, æternæ hæreditatis.

℟. Jesus, ut sanctificaret per suum Sanguinem populum, extra portam passus est. * Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes.

℣. Nondum enim usque ad Sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus.

Lectio ii.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est; alioquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato Legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum Legem mun-

dan-

dantur. Et sine sanguinis effusione non fit remissio.

℞. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum, * Et ait: hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum. ℣. Fide celebravit Pascha, et sanguinis effusionem, ne qui vastabat primitiva, tangeret eos Et.

Lectio iii.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, idest Carnem suam, et Sacerdotem magnum super Domum Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine Fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus fidei nostræ confessionem indeclinabilem (fidelis enim est, qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem caritatis, et bonorum operum.

℞. Vos, qui aliquando eratis longe facti estis prope in Sanguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum. ℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in Cœlis sunt. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In ii. Nocturno. Ant. Pilatus volens po-

populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis cæsum.

Ps. 22 Dominus regit me, *pag.* 71.

Ant. Pilatus volens ec.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a Sanguine justi hujus.

Psal. 29.

Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus, * et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus, * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Gloria Patri ec.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a Sanguine Justi hujus.

Ant. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psal. 63. Exaudi Deus orationem meam *pag.* 25.

Ant. Et respondens ec.

℣ Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟ Emundat nos ab omni peccato.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Vultis Sanguinis Christi audire virtutem? redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam Scripturam narremus. In Ægypto

to

to, nocte media, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira Divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ais Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Dominici Sanguinis per eum demonstratur exemplum.

℟ In timore incolatus vestri conversamini: * Scientes, quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis.

℣ Sed pretioso Sanguine, quasi agni immaculati Christi. Scientes.

Lectio v.

Nam sicut regnantium statuæ, quæ sine caussa sunt, et sermone, nonnumquam ad se confugientibus hominibus, anima et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia retinent imaginem principalem: ita et sanguis ille, qui irra-

rationalis fuit, animas habentes homines liberavit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus pervideret, transjecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed Fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi Templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit extemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutare virtutem? volo, unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit: Latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, approximat miles: Latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit et Sanguis. Unum Baptismatis symbolum, aliud Sacramenti. Ideo non ait: Exiit Sanguis et aqua; sed exiit aqua primum, et Sanguis: Quia primum Baptismate diluimur, et postea Mysterio dedicamur.

℟ Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro. ℣ Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum. Glorificate.

Le-

Lectio v.

Latus miles aperuit, et Templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum præclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occiderunt, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere Sanguis et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta misterii. Restat enim mihi mystica atque secretalis oratio. Dixi Baptismatis symbolum et Mysteriorum, aquam illam et Sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus Sancti. Per Baptisma, inquam, et Mysteria, quæ ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus ædificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De corpore ejus et de ossibus ejus sumus: Latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo latere Deus fecit fœminam procreari: sic et de suo latere, Christus aquam nobis et Sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

℟ Commendat caritatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est. ℣ Multo igitur

tur magis nunc justificati in Sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In iii. Nocturno. Ant. Exivit ergo Jesus, portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Psal. 73.

Ut quid Deus repulisti in finem, * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in Sancto

Et gloriati sunt, qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam

Incenderunt igni Sanctùarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suò cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Si-

Signa nostræ non vidimus, jam non est Propheta, * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus, * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes, * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies et tua est nox: * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino, * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum, * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: *

pau-

pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum, quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Gloria Patri ec.

Ant. Exivit ergo Jesus, portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Ant. Et bajulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ locum: ubi crucifixerunt eum.

Ps. Domine Deus salutis meæ, *pag.* 26.

Ant. Et bajulans sibi Crucem ec.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

Psal. 93.

Deus ultionum Dominus, * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui judicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores, Domine, * usquequo peccatores gloriabuntur?

Effabuntur et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur injustitiam.

Populum tuum, Domine, humiliaverunt

runt, * et hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt, * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo, * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet; * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt

Beatus homo, quem tu erudieris Domine, * et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus malis, * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam, * et hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium, et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me, * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus; * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Se-

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, * consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, * qui fingis laborem in præcepto ?

Captabunt in animam justi, * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum; et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Gloria Patri ec.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

℣ Christus dilexit nos.

℟ Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii.

In illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Vigilanti Verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit aut vulneravit, aut quid aliud, sed ape-

aperuit: ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille Sanguis in remissionem fusus est peccatorum: aqua illa salutare temperat poculum; hæc et lavacrum præstat et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere Arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam inclinato capite in Cruce dormivit: ut inde formaretur ei conjux, quod de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

℣ Hic est, qui venit per aquam et Sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et Sanguine.

℣ In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris. Non.

Lectio viii.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et dæmonibus serviebant:

Sed

sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium. Fudit sanguinem suum, et emit Orbem Terrarum. Quæritis, quid emerit? Videte quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus Orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus. ℣. Remissionem peccatorum secundum divitias Gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis. In quo. Gloria Patri. In quo.

Nona Lectio Hom. et com. Fer.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venerunt? *Psalmi de Dominica.*

Ant. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

Ant.

Ant. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte.

Ant. Et ipsi vicerunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter Testamentum Verbi sui.

Ant. Beati, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capitulum. *Hebr.* 9.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Salvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora;
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis Sanguinis.
Nitore stellas vincitis,
Rosas odore et balsama,
Pretio lapillos indicos,
Mellis favos dulcedine.
Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus,
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.
Quot Jesus in Prætorio
Flagella nudus excipit!

Quot scissa pellis undique
Stillat Cruoris guttulas!
Frontem venustam, proh dolor!
Corona pungit spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes manusque perforant.
Postquam sed ille tradidit
Amans volensque Spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nil reservat Sanguinis.
Venite quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo;
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit Sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.
℣ Justificati in Sanguine Christi.
℟ Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Ben. Ant. Erit Sanguis agni vobis in signum, dicit Dominus: Et videbo Sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum Mundi Re-

Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quæsumus, salutis nostræ pretium solemni cultu ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo lætemur in Cœlis. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti.

Et fit commem. Feriae.

Per Horas. Ad Primam. in ℟ br. ℣ Qui tuo nos Sanguine redemisti. *Lectio br. ut infra ad Nonam.* Accipiens Moyses sanguinem.

Ad Tertiam. Ant. Hi sunt, qui venerunt.

Cap. Fratres, Christus. *ut supra.*

℟ *br.* Redemisti nos Domine * in Sanguine tuo. Redemisti ℣ Ex omni tribu, et lingua et populo, et natione. In. Gloria Patri. Redemisti.

℣ Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟ Emundat nos ab omni peccato.

Ad Sextam. Ant. Ideo sunt.

Capitulum.

Si sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? ℟

℟ *br* Sanguis Jesu Christi Filii Dei * Emundat nos. Sanguis. ℣ Ab omni peccato. Emundat nos. Gloria Patri. Sanguis.

℣ Christus dilexit nos.

℟ Et lavit nos in Sanguine suo.

Ad Nonam. Ant. Beati.

Capitulum.

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua et lana coccinea et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: Hic Sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

℟ *br.* Christus dilexit nos, et lavit nos * In Sanguine suo. Christus. ℣ Et fecit nos Regnum et Sacerdotes Deo et Patri In Sanguine suo. Gloria Patri. Christus.

℣ Justificati in Sanguine Christi.

℟ Salvi erimus ab ira per ipsum.

In ii. Vesperis. Ant. Psal. Cap. et Hymnus ut in primis. Sed loco ult.

Psal. 147. Lauda Jerusalem Dominum

℣ Te ergo, quæsumus, tuis famulis subveni.

℟ Quos pretioso Sanguine redemisti.

Ad Mag. Ant Habebitis autem hunc diem in monumentum, et celebrabitis eum

eum solemnem Domino in generationibus vestris, cultu sempiterno.

Oratio ut supra.

Et fit commem. Feriae.

In fer. 6. post Dom. in Albis

OFFICIUM

DE LANCEA ET CLAVIS D. N. J. C.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Hasta regem gloriæ, *cum reliq. de Laud. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom., et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. *Sap 5. d.*

Sumet Dominus scutum inexpugnabile æquitatem: acuet autem duram iram in Lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

Hymnus.

Pange lingua gloriosæ
Lanceæ præconium,
Quæ reclusit pretiosæ
Cataractæ fluvium,
Passo Christo dolorose
Pro salute Gentium.

Hasta gazis præoptata
Mundi pandit pretium,
Cordis tactu præparata
Fit sagitta fortium:

Ar-

Arma Clavi sunt beata
Contra vires dæmonum.
Dulcis Hasta Dei latus
Spoliasti sanguine,
Dulces Clavi, qui reatus
Expurgastis flumine;
Ut sit mundus emundatus,
Et sanatus vulnere.
Hasta fulcit Viatores,
Et timentes animat,
Et ostenso bellatores
Cordis succo roborat,
Clavus firmat et dat rores,
Pusillosque recreat.
Jesu victor inferorum,
Qui triumphas Lancea,
Et virtute qui Clavorum
Restaurasti omnia:
Fac, ut horum nos armorum
Muniant præsidia. Amen.

℣. Accipiet armaturam zelus illius, alleluja.

℟. Et armabit creaturam ad ultionem inimicorum, alleluja.

Ad Mag. Ant. Gaude pia plebs justorum, tantis de muneribus: nam clenodia salutis, tibi dedit Rex virtutis, suis de vulneribus; Clavos, Lanceam et Crucem, ut sequaris Christum ducem, alleluja.

Oratio.

Deus, qui in assumptæ carnis infirmi-

tate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius; ut qui eorumdem Clavorum et Lanceæ solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriæ tuæ triumpho gratulemur in cœlis. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum. Invit. Cœlestis Regis Lanceam, venite adoremus: * Et pro Clavis ejus Christo jubilemus, alleluja.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

Paschali jubilo sonent præconia
Armorum Domini, per quæ victoria
Venit Christicolis; sint in memoria
Crux, et Clavi, et Lancea.

Crux apud inferos spoliat tartara,
Lancea superis tribuit præmia,
Clavi consociant cœlos et infima,
Fletum mutant lætitia.

Clavus dum figitur in Dei manibus,
Et dum demergitur in sacris pedibus,
Hasta dum fodicat latus, hominibus
Manat gratiæ fluvius.

Lancea sæviens in Dei pectore,
Et inde proferensaquam cum sanguine,
Mundum lætificat impetus flumine,
Omnes ad aquas currite.

Te summa Deitas cœlum magnificat,
Ordo Seraphicus laudibus insonat,
His noster pariter cœtus se misceat,
Et in sæcula te canat. Amen.

In

In i. Nocturno. Ant. Exaltatur Crucis lignum, dum Christus occubuit lanceatus; a maligno hoste nos eripuit, alleluja. *Ps.* 1. Beatus vir, *pag* 59 *Ps.* 2. Quare fremuerunt, *pag.* 9. *Ps.* 3. Domine, quid multiplicati *pag.* 10.

℣. Tuam Lanceam adoramus Domine, alleluja.

℟. Tuam gloriosam passionem recolimus, alleluja.

De libro secundo Paralipomenon.

Lectio i. *Cap.* 9. *d.*

Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas, de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expendebantur. Trecenta quoque scuta aurea, trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta: posuitque ea Rex in armamentario, quod erat consitum nemore.

℟. Videte gloriosa loca clavorum, et latus meum lancea perforatum, pro salute mundi. * Palpate et videte, quia ego ipse sum, alleluja, alleluja. ℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Palpate.

De libro Sapientiæ.

Lectio ii. *Cap.* 5.

Et accipiet armaturam zelus illius, et armabit creaturam ad ultionem inimicorum. Induet pro thorace justitiam, et accipiet pro galea judicium certum.

Su-

Sumet scutum inexpugnabile æquitatem. Acuet autem duram iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

℟. Latus ejus aperuit, alleluja, patefecit ostium vitæ, * Alleluja, alleluja. ℣. Ingrediamur illud. Alleluja, alleluja.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio iii. *Cap.* 6. *b.*

Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli: quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem, sed adversus principes et potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiæ in cœlestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et induti loricam justitiæ, et calceati pedes in præparationem Evangelii pacis, in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere; et galeam salutis assumite, et gladium spiritus, quod est Verbum Dei.

℟. Inter Clavos Christus in Cruce separatus est: * Alleluja, alleluja, alleluja. ℣. Et in sancta resurrectione mundus in ejus laudibus vigilavit. Alleluja. Gloria Patri. Alleluja.

In ii Nocturno. *Ant* Tuam Lanceam adoramus Domine: et tuam gloriosam passionem recolimus, alleluja. *Ps.* 4. Cum invocarem, *pag.* 60. *Ps.* 5. Verba mea, *pag.* 63. *Ps.* 8. Domine Dominus noster, *pag.* 65.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, alleluja.

℟. Et dolores nostros ipse portavit, alleluja.

Sermo Innocentii Papæ Sexti.

In Decreto de Festo Lanceae, et Clavorum Domini.

Lectio iv.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima Passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius passionis cuncta misteria dinumerantes, et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quæ illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator emisso in Cruce jam spiritu, sustinuit perforari Lancea latus suum, ut inde de sanguinis et aquæ profluentibus undis formaretur unica et immaculata ac virgo sancta mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot et tanta divinæ pietatis dona fluxerunt! O felix Lancea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi!

℟.

℟. Surge virgo Ecclesia, sponso redde munia; tui clavi gravia imprimunt vestigia, per quæ ruit infernalis Sisara: * Nam clavum Jahel malleo fixit in ejus tempora, alleluja, alleluja.

℣. Dulces clavi pungite corda nostra. Nam.

Lectio v.

Hæc latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni cœlestis aperuit. Hæc vulnerando jam mortuum vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit, et salutem. Hæc innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit; et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, cæcitatis nostræ tenebras sustulit, et nos ipsius divinæ pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces Clavi quibus ipse Salvator eidem Cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinæ charitatis accepimus, ut manus nostræ a peccati solutæ nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissime recolendi.

℟. Hasta nitet margaritis nimis coruscantibus, * Alleluja, alleluja, alleluja.

℣. Mucro gemmis infinitis sanguine vernantibus. Alleluja. *Le-*

Lectio vi.

Quid enim vulnere et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit; et in quibus assidue se possunt curare animæ devotorum? Licet igitur Lancea, et Clavi prædicti, aliaque ipsius passionis salutaria instrumenta, sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebrentur et fiant: dignum tamen et conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, et præsertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne ac speciale festum celebretur, et fiat. Nosque illos fideles Christi, qui alia ex instrumentis ipsis habere se gaudent in eorum devotione, divinis officiis, atque muneribus specialiter foveamus.

℟ Jesus nostra spes suavis ab uberibus, * Alleluja, alleluja, alleluja. ℣. Pro nobis fossus Clavis in palmis atque pedibus. Alleluja. Gloria Patri. Alleluja.

In iii. Nocturno Ant. Tu Christe nostrum gaudium, de lanceato latere, da oris mellicidium, ardenti corde sugere, alleluja. *Ps.* Cantate Domino. *pag.* 48. *Ps.* Dominus regnavit, *pag.* 49. *Ps.* Cantate Domino, *pag.* 50.

℣.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi, alleluja.

℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine, alleluja.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap 19. f.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 120. *in Joan.*

Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit; ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutaris temperat poculum, hæc et lavacrum præstat et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Vibrans miles lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriæ Dei: * In quo habitat plenitudo Divinitatis, alle-

leluja, alleluja. ℣. Ibi abscondita est fortitudo ejus: ante faciem ejus ibit mors. In quo.

Lectio viii.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis; et appellata est vita, materque vivorum, magnumque signavit bonum ante magnum prævaricationis malum: et secundus Adam inclinato capite in Cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt, in quem transfixerunt.

℟ Tuam Lanceam adoramus Domine, alleluja: tuam gloriosam recolimus passionem, * Alleluja, alleluja, alleluja. ℣. Hasta Regem gloriæ cruentavit Christum. Alleluja. Gloria Patri. Alleluja.

Lectio ix.

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit, quasi facta fuissent, narravit. Nam quia dixerat: Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; ad hoc pertinet testimonium: Os non comminuetis ex eo: quod præceptum est eis,

qui celebrare Pascha jussi sunt, ovis immolatione, in veteri lege, quæ Dominicæ Passionis umbra præcesserat. Unde Pascha nostrum immolatus est Christus: de quo Isaias Propheta dixerat: Sicut ovis ad occisionem ductus est. Item, quia subjunxerat, dicens: Sed unus militum Lancea latus ejus aperuit; ad hoc pertinet alterum testimonium: Videbunt, in quem transfixerunt. Ubi promissus est Christus, in ea, qua crucifixus est, carne venturus.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. et per Hor. Ant Hasta Regem gloriæ Christum cruentavit, dum Crucis in arbore Dominus regnavit, alleluja. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Hanc tremendam Lanceam omnes adoremus, et in ejus laudibus semper jubilemus, alleluja.

Ant. Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua, alleluja.

Ant. Fui mortuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculorum, alleluja.

Ant. Sempiterna gaudia Christus tunc donavit, cum Clavis et Lancea mortem superavit, alleluja.

Capitulum. *Sap. 5. d*

Sumet Dominus scutum inexpugnabile æquitatem: acuet autem duram iram

in Lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

Hymnus.

Verbum supernum prodiens
Salvare quod perierat,
Hasta Clavisque moriens
Complevit ad quod venerat:
O gloriosa Lancea!
Timor tremorque dæmonum,
Regna pandis siderea,
Per sanctæ necis meritum.
De Clavorum stigmatibus
Emanat mundi pretium,
E cunctis aromatibus
Spirans odorem cœlicum.
In corde Christi mergitur
Mucro leone sævior:
De forti fons exoritur,
Cibusque melle dulcior.
In natum Pater phialam
Effudit iracundiæ,
Ut nobis cœnam maximam
Gratis suæ det gloriæ.
O Christe, nostrum gaudium,
De vulnerato latere
Da lac, et vinum depluum
Ardente corde sugere.
Precamur, Auctor omnium,
Tu nostra sis refectio:
Tuorum quoque meritum
Armorum, sis protectio. Amen.

℣.

℣. Per sanctam Lanceam de inimicis nostris, alleluja.

℟. Libera nos Deus noster, alleluja.

Ad Ben. Ant. O felix et omni laude digna Lancea Salvatoris, quæ pertransiens latus ejus, chirographum peccati affixit patibulo Crucis, alleluja.

Oratio.

Deus qui in assumptæ carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius, ut qui eorumdem Clavorum et Lanceæ solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriæ tuæ triumpho gratulemur in cœlis. Qui vivis et regnas.

Ad Primam Ant. Hasta Regem gloriæ. *Psal.* Deus in nomine tuo. *cum reliquis de Psalterio. Capit.* Regi sæculorum.

℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis, * Alleluja, alleluja. Christe Fili. ℣. Qui vulneratus es pro nobis. ℟. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. etc.

Ad Absol. Capit. Lectio br. Ego sum primus *ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam Ant. Hanc tremendam Lanceam. *Capit.* Sumet Dominus.

℟. *br.* Apprehende arma, et scutum, * Alleluja, alleluja. Apprehende. ℣. Et exurge in adjutorium mihi. Alleluja, alle-

leluja. Gloria Patri. Apprehende

℣. Foderunt manus meas et pedes meos, alleluja.

℟ Dinumeraverunt omnia ossa mea, alleluja.

Ad Sextam Ant. Unus militum.

Capitulum. *Apoc.* 1.

Gratia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui venturus est, et a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et princeps regum terræ: qui dilexit nos et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

℟ *br.* Foderunt manus meas et pedes meos, * Alleluja, alleluja. Foderunt. ℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Alleluja. Gloria Patri. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti persecuti sunt, alleluja.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt, alleluja.

Ad Nonam Ant. Sempiterna gaudia.

Capitulum *Apoc.* 1. *d*

Ego sum primus et novissimus, et vivus, et fui mortuus; et ecce sum vivens in sæcula sæculorum.

℟. *br.* Quem tu percussisti, persecuti sunt, * Alleluja, alleluja. Quem tu. ℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Quem tu.

℣.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, alleluja.

℟. Attritus est propter scelera nostra, alleluja

In ii. Vesp. omnia ut in primis, et loco ultimi, Psal. 115. Credidi, *pag.* 1.

Ad Mag. Ant. Collaudemus Christi clementiam, qui per gloriosos Clavos et Lanceam dat Ecclesiæ de inimicis victoriam, et in Cœlo vitam et coronam perpetuam, alleluja.

Oratio Deus, qui in assumptæ carnis, *ut supra.*

Infra Octavam Festi Corporis Christi fit tant. de dup. 1. *et* 2. *cl. non aut. de dup. occ. ex Decret. Sacrae Congreg.* 19. *Febr.* 1794. *et* 9. *Julii* 1794.

Feria sexta post Oct. Corporis Christi

OFFICIUM

SS. CORDIS D.N.J.C.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Discite a me, *cum reliquis ut infra ad Laud. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliquis ut in Vesp. Festi Sanctissimi Corp. Christi.*

Capitulum. Isaiae 12.

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter

agam, et non timebo, quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

Hymnus.

Auctor beate sæculi,
  Christe Redemptor omnium,
  Lumen Patris de lumine,
  Deusque verus de Deo.
Amor coegit Te tuus
  Mortale corpus sumere,
  Ut novus Adam redderes
  Quod vetus ille abstulerat:
Ille Amor almus Artifex
  Terræ, marisque, et siderum,
  Errata Patrum miserans,
  Et nostra rumpens vincula.
Non Corde discedat tuo
  Vis illa Amoris inclyti:
  Hoc fonte gentes hauriant
  Remissionis gratiam.
Percussum ad hoc est lancea,
  Passumque ad hoc est vulnera:
  Ut nos lavaret sordibus
  Unda fluente, et sanguine.
Decus Parenti, et Filio,
  Sanctoque sit Spiritui,
  Quibus potestas, gloria,
  Regnumque in omne est sæculum.
    Amen.

℣. Ignem veni mittere in terram.

℟.

℟. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Ad Mag. Ant. Improperium expectavit cor meum, et miseriam: et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

Oratio.

Concede quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui in sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, præcipua in nos Caritatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter et actu delectemur, et fructu. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Matutinum. Invit. Christum pro nobis passum,* Venite adoremus. *Ps.* Venite exultemus Domino.

Hymnus.

En ut superba criminum,
Et sæva nostrorum cohors
Cor sauciavit innocens
Merentis haud tale Dei!
Vibrantis hastam militis
Peccata nostra dirigunt;
Ferrumque diræ cuspidis
Mortale crimen acuit.
Ex Corde scisso Ecclesia
Christo jugata nascitur;
Hoc ostium Arcæ in latere est
Genti ad salutem positum.
Ex hoc perennis Gratia,
Ceu septiformis fluvius;
Stolas ut illic sordidas

Lavemus Agni in sanguine.
Turpe est redire ad crimina,
Quæ Cor Beatum lacerent;
Sed æmulemur cordibus
Flammas Amoris indices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc Sancte dona Spiritus,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum.
Amen.

In i. Nocturno Ant. Quid est homo quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum Cor tuum? *Psal.* Domine Dominus noster, *cum reliquis, ut in Officio parvo B. M. V.*

Ant. Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Ant. Elevamini portæ æternales, et introibit Rex gloriæ.

℣. Domine dabis pacem nobis.

℟. Omnia enim opera nostra operatus es nobis.

Pater noster. *Absol*. Exaudi Domine.

℣. Jube Domne benedicere.

Ben. Benedictione perpetua.

De Isaia Propheta *cap.* 12.

Confitebor Tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conversus est furor tuus, et consolatus es me. Ecce Deus Salvator meus: fiducialiter agam, et non timebo, quia fortitudo mea et laus mea Dominus

nus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Et dicetis in die illa: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus: mementote quoniam excelsum est Nomen ejus. Cantate Domino, quoniam mirifice fecit: annuntiate hoc in universa terra. Exulta, et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℟. Ego sum panis vitæ: Patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt: * Hic est panis de Cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de Cœlo descendi; si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic est.

Lectio ii. *Cap.* 26.

In die illa cantabitur Canticum istud in Terra Juda: Urbs fortitudinis nostræ Sion, Salvator ponetur in ea murus, et antemurale. Aperite portas, et ingrediatur Gens justa, custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem, pacem quia in Te speravimus. Sperastis in Domino in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelso, civitatem sublimem humiliabit, humiliabit eam usque ad terram.

℟. Ecce vidimus eum non habentem spe-

speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est, hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras; * Cujus livore sanati sumus. ℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus livore.

Lectio iii.

Semita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum: et in semita judiciorum tuorum, Domine, sustinuimus Te: Nomen Tuum, et memoriale Tuum in desiderio animæ. Anima mea desideravit Te in nocte, sed et spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad Te. Cum feceris judicia Tua in terra, justitiam discent habitatores orbis.

℟. Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus, * Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum. ℣. Replebitur majestate ejus omnis terra, fiat, fiat. Et benedictum. Gloria Patri. Et benedictum.

In ii. Nocturno. Ant. Afferentur in lætitia, et exultatione, adducentur in Templum Regis.

Ant. Sanctificavit Tabernaculum suum Altissimus

Ant. Sicut lætantium omnium habitatio est in Te.

℣. Conversus est furor tuus.

℟.

℟. Et consolatus es me.

Pater noster. *Absol.* Ipsius pietas.

℣. Jube Domne benedicere.

Ben Deus Pater omnipotens.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Lectio iv. *Serm. 3. de Pass.*

Quia semel venimus ad Cor dulcissimum Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: Recedéntes a Te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos. Tu dixisti accedentibus ad Te: Gaudete quia nomina vestra scripta sunt in Cœlo. Accedamus ergo ad Te, et exultabimus, et lætabimur in Te, memores Cordis Tui. O quam bonum, et quam jucundum habitare in Corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo, jactans omne cogitatum meum in Cor Domini Jesu, et sine fallacia illud me enutriet.

℟. Qui manducat meam carnem, et bibit meum Sanguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio v.

Ad hoc Templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamen-

ti adorabo, et laudabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor Regis, Fratris, et Amici benigni Jesu. Et numquid non adorabo! Hoc igitur Corde Tuo, et meo, dulcissime Jesu, invento, orabo Te Deum meum: admitte tantum in Sacrarium exauditionis Tuæ preces meas: immo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu, amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me; ut purificatus per Te purissimum, possim accedere, et in Corde Tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, et ut videre simul, et facere tuam valeam voluntatem.

℟. Sicut ovis ad occisionem ductus est, et dum male tractaretur, non aperuit os suum; traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum. ℣. Tradidit in mortem animam suam, et inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

Lectio vi.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus. Ad hoc vulneratum est Cor Tuum, ut in illo, et in Te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus Amoris invi-

sibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum Corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligat? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus, amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolæ foderunt manus, et pedes, latus, et Cor: fleamusque, ut cor nostrum durum adhuc, et impœnitens Amoris sui vinculo constringere, et jaculo vulnerare dignetur. „Quam caritatem Christi patientis, et pro generis humani Redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis, et Sanguinis sui, ut Fideles sub Sanctissimi Cordis Symbolo devotius, ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens Decimus tertius Pontifex Maximus ejusdem Sanctissimi Cordis Festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit.

℟. Magnus Dominus et laudabilis nimis: * Et sapientiæ ejus non est numerus. ℣. Magnus Dominus, et magna virtus ejus, et sapientiæ ejus non et finis. Et sapientiæ. Gloria Patri. Et sapientiæ.

In-

In iii. Nocturno Ant. Annuntiate de die in diem salutare ejus.

Ant. Adorate eum omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Ant. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℟. Deus noster manifeste veniet.

Pater noster. *Absol.* A vinculis.

℣. Jube Domne benedicere.

Ben Evangelica lectio.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19. 31.

In illo tempore, Judæi, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120. *in Joan.*

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud; sed aperuit, ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est pec-

ca-

catorum. Aqua illa salutare temperat poculum, hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat quod Noe in latere Arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus. Et qui manducat.

De Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio viii. *Homil.* 84.

Vides quanti sit veritas? per ea quæ Judæi faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, o dilectissime; quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant; prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ et qui cum eo erant. Ad hæc et arcanum mysterium confirmatum est; exivit enim sanguis,

et

et aqua. Non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est.

℟. Recessit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus transitum Sol obscuratus est. * Portas mortis, et seras pariter Salvator noster disrupit. ℣. Destruxit quidem claustra inferni, et subvertit potentias diaboli. Portas. Gloria Patri. Portas.

De Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Lectio ix. *Lib. De lign. Vitae.*

Porro ut de latere Christi dormientis formaretur Ecclesia, divina est ordinatione indultum, ut unus militum lancea latus sacrum illud aperiendo perfoderet, quatenus sanguine cum aqua manante, pretium effunderetur nostræ salutis, quod a fonte scilicet Cordis arcano profusum, vim daret Sacramentis Ecclesiæ, ad vitam gratiæ conferendam; essetque jam in Christo viventibus poculum fontis vivi, salientis in vitam æternam. Surge igitur anima amica Christi, vigilare non cesses, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant.

Ant Sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et Cor meum ibi cunctis diebus.

Ant. Et dixi: Ergo sine causa justificavi Cor meum, et lavi inter innocentes manus meas, et fui flagellatus tota die.

Ant. Secundum multitudinem dolorum meorum in Corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Ant. Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Capitulum. Isaiae 12.

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo, quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

Hymnus.

Cor, Arca legem continens
Non servitutis veteris,
Sed gratiæ, sed veniæ,
Sed et misericordiæ.
Cor, Sanctuarium novi
Intemeratum Fœderis,
Templum vetusto sanctius,
Velumque scissum utilius:
Te vulneratum Caritas
Ictu patenti voluit;
Amoris invisibilis

Ut venerentur vulnera.
Hoc sub Amoris symbolo
Passus cruenta et mystica,
Utrumque sacrificium
Christus Sacerdos obtulit.
Quis non Amantem redamet;
Quis non redemptus diligat,
Et Corde in isto seligat,
Æterna tabernacula?
Decus Parenti, et Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum.
Amen.

℣. Verè languores nostros ipse tulit.
℟. Et dolores nostros ipse portavit

Ad Ben. Ant. Vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

Oratio.

Concede quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui in sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, præcipua in nos Caritatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter et actu delectemur, et fructu. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Primam. ℟. *br.* Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe Fili Dei vivi etc. ℣. Qui passus es pro nobis. Miserere nobis.

Ad

Ad Tertiam. *Capit*. Ecce Deus Salvator.

℟. *br*. Vere * languores nostros ipse tulit. Vere. ℣. Et dolores nostros ipse portavit. Languores nostros ipse tulit. Gloria Patri. Vere.

℣. Posuit fines tuos pacem.

℟. Et adipe frumenti satiat te,

Ad Sextam.

Capitulum. *Isaiae* 12.

Dicetis in illa die: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus; et mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

℟. *br*. Posuit * fines tuos pacem. Posuit.

℣. Et adipe frumenti satiat te. Fines tuos pacem. Gloria Patri. Posuit.

℣. Dirupisti Domine vincula mea.

℟. Tibi sacrificabo hostiam laudis.

Ad Nonam.

Capitulum. *Isajae* 12.

Cantate Domino, quoniam mirifice fecit, annuntiate hoc in universa terra. Exulta et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℟. *br*. Dirupisti, Domine * vincula mea. Dirupisti. ℣. Tibi sacrificabo hostiam laudis. Vincula mea. Gloria Patri. Dirupisti.

℣. Erit Dominus nominatus in signum æternum

℟. Quod non auferetur. g 2 *In*

In ii. Vesp. Omnia ut in primis praeter sequentia.

℣ Haurietis aquas in gaudio.

℟. De fontibus Salvatoris.

Ad Mag. Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum mortuum, non fregerunt eius crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Oratio. Concede, quæsumus etc. *ut supra.*

Dominica secunda Julii
OFFICIUM
SS. REDEMPTORIS.
Dup. 2 classis.

Ad Vesp. Ant. Virgam virtutis suæ emittet Dominus ex Sion, et regnabit in sæculum sæculi.

Ps. 109. Dixit Dominus etc.

Ant. Virgam virtutis suæ etc.

Ant. Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

Ps. 110 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * in consilio etc.

Ant. Redemptionem etc

Ant. Misericordia mea et refugium meum Dominus: susceptor meus, et liberator meus. *Ps.*

Ps. 115 Credidi *pag.* 1.

Ant Misericordia mea etc.

Ant. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Ps. 129 De profundis etc.

Ant. Apud Dominum etc.

Ant. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Psal. 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me, * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum

rum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me:* Domine, misericordia tua in sæculum, opera manuum tuarum ne despicias.

Gloria Patri etc.

Ant. In quacumque die invocavero te, exaudies me; multiplicabis in anima mea virtutem.

Capitulum. *Tobiae* 3.

Benedictum Nomen tuum, Deus Patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Creator alme siderum,
Æterna lux credentium;
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.
Commune qui mundi nefas
Ut expiares, ad crucem
E Virginis Sacrario
Intacta prodis Victima.
Cujus potestas gloriæ,
Nomenque cum primum sonat,
Et cœlites et inferi
Tremente curvantur genu.
Qui dæmonis ne fraudibus
Periret Orbis, impetu
Amoris actus, languidi

Mun-

Mundi medela factus es.
Te deprecamur ultimæ
Magnum diei judicem,
Armis supernæ gratiæ
Defende nos ab hostibus.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.
Sic terminantur Hymni ad omn. Hor.

℣. Redemisti nos Domine in Sanguine tuo.

℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Mag. Ant. Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum, alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede, ut hæc beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhærere, et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem Dominum etc.

Deinde fit commem. Dom occurr.

Ad Matutinum. Invit Redemptorem sæculorum, ipsum Regem Angelorum, * Adoremus Dominum. *Ps.* Venite exult.

Hymnus.

Rerum Creator optime,
Rectorque noster aspice: Nos

Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Mentes manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum præcipit,
Paulusque gestis censuit.
Te, Sancte Christe poscimus;
Ignosce culpis omnibus:
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

In i. Nocturno. Ant Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Ps. 3. Domine, quid multiplicati, *pag.* 10

Ant. Voce mea etc.

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ps. 8. Domine Dominus noster, etc. *incip. a* 2 *vers.* Quoniam elevata etc. *pag.* 65.

Ant. Domine Dominus noster etc.

Ant. Dominus in templo sancto suo, Dominus in cœlo sedes ejus.

Ps. 10. In Domino confido, *pag.* 37.

Ant. Dominus in templo etc.

℣. Redime me Domine, et miserere mei.

℟. In Ecclesiis benedicam te Domine.

De

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap.* 51.

Audite me, qui sequimini quod justum est, et quæritis Dominum: attendite ad petram, unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua præcisi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas ejus, et ponet desertum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium et lætitia invenietur in ea, gratiarum actio, et vox laudis. Attendite ad me popule meus, et tribus mea me audite: quia lex a me exiet, et judicium meum in lucem populorum requiescet. Prope est justus meus, egressus est Salvator meus, et brachia mea populos judicabunt: me insulæ expectabunt, et brachium meum sustinebunt.

℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum, et plena erat omnis terra majestate ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replebant templum. ℣. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea.

Lectio ii.

Levate in cœlum oculos vestros, et videte sub terra deorsum; quia cœli sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores ejus sicut hæc interibunt. Salus autem mea

in

in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet. Audite me qui scitis justum, populus meus lex mea in corde eorum; nolite timere opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis, et sicut lanam sic devorabit eos tinea. Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum.

℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis, inclina Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram. ℣. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini. Consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus sæculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati? Et nunc qui redempti sunt a Domino revertentur, et venient in Sion laudantes, et lætitia sempiterna super capita eorum, gaudium et lætitiam tenebunt, fugiet dolor et gemitus. Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu, ut timeres ab ho-

homine mortali, et a filio hominis, qui quasi fœnum ita arescet? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit cœlos, et fundavit terram: et formidasti jugiter tota die a facie furoris ejus, qui te tribulabat, et paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad internecionem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et judicas æquitatem, esto refugium pauperum in tribulatione: * Quia tu solus laborem et dolorem consideras. ℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia. Gloria Patri. Quia.

In ii. Nocturno. Ant. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Psal. 19.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo, * et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Im-

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi, quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo, * in potentatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus, et erecti sumus.

Domine salvum fac regem: * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Gloria Patri etc.

Ant. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Ps. 23. Domini est terra, *pag.* 39.

Ant. Tu es ipse etc.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

Psal. 45.

Deus noster refugium, et virtus, * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra, * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Flu-

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram, * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte, quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Gloria Patri etc.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Sermo Sancti Leonis Papæ.

Ser. 1. de Jejunio decimi Mensis et collectis.

Lectio iv.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostræ intelligamus ex-

ordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset Auctoris: et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam speculo, divinæ benignitatis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostræ non est, nisi misericordia Dei: quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiæ nostræ, suæ veritatis luce discuteret.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. ℣. Dominus pars hæreditatis meæ, et calicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: et ut in nobis formam suæ bonitatis inveniat, dat unde ipsi quoque quod operatur operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suæ charitatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntatis sæpe in reprobos tendat affectus: quantum nobis

optan-

optandum atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt placita, discrepemus? De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus: quia non aliter nobis erit dignitas Divinæ Majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis.

℟. Intuere Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia Domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus. Non.

Lectio vi.

Dicente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua, et diliges proximum tuum sicut teipsum, suscipiat fidelis anima Auctoris sui, atque Rectoris immarcescibilem charitatem, totamque se etiam ejus subjiciat voluntati, in cujus operibus atque judiciis nihil vacat a veritate justitiæ, nihil a miseratione clementiæ. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel corrigi intelligit, vel probari.

℟. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt Altare Domino: * Et facta est lætitia magna in populo.

℣.

℣. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum. Et. Gloria Patri. Et.

In iii. Nocturno. Ant. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

Psal. 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamavi; * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hæreditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis, et generationis.

Permanet in æternum in conspectu Dei: * misericordiam, et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Gloria Patri etc.

Ant. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

Ant. Deus meus Salvator meus, saluta-

tare meum, et spes mea in æternum.

Psal. 74.

Confitebimur tibi, Deus; * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes, qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum; * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi.

Gloria Patri etc.

Ant. Deus meus Salvator meus, salutare meum, et spes mea in æternum.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui. *Ps.*

Psal. 83

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum: * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea, * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum, * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine: * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem; * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus; * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei * magis, quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem dili-

li-

ligit Deus: * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Gloria Patri etc.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

℣. Notam fecisti in gentibus virtutem tuam.

℟. Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap* 3.

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hominis, qui est in cœlo. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ex tract. in cap. 3 Joan.

Nemo ascendit in cœlum, nisi qui de cœlo descendit. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus mortem occidit. Et nostis, fratres, quia mors ista, per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur: Nec lætatur, inquit, in perditione vivorum; creavit enim ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terra-

rum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus: non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat diabolus; consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales, Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus et æqualis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hæreditas mea Israel. ℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hæreditatem. Quem.

Lectio viii.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis. Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpen-

tum

tum lethalis: mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors Vitæ. Nonne Vita Christus? Et tamen mortuus est Christus. Interim modo, fratres, ut a peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur: quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Quomodo qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum: sic, qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem: hic autem ait; ut habeant vitam æternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura præstabat vitam temporalem: res ipsa, cujus illa figura erat, præstat vitam æternam.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. ℣. Tres sunt, qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus, et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Lectio ix. leg. de Hom. Dom. occurr.

Ad

Ad Laud. et per Hor. Ant. Cantate Domino, quoniam magnifice fecit: annuntiate hoc in universa terra. *Ps.* Dominus regnavit, etc. *cum rel. de Laud. Dominicae.*

Ant. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam: quia factus est mihi in salutem, allelúja.

Ant. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Ant. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.

Ant. Exulta et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

Capitulum. Tobiae 3.

Benedictum Nomen tuum Deus Patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Salutis humanæ Sator,
Jesu voluptas cordium,
Orbis redempti Conditor,
Et casta lux amantium.
Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?

Te

Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Domine refugium factus es nobis.
℟. A generatione, et progenie.

Ad Ben. Ant. Ecce Deus noster iste: expectavimus eum, et salvabit nos: sustinuimus eum, exultabimus et lætabimur in salutari ejus, alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede, ut hæc beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhærere: et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem.

Deinde fit commem. Dom. occur.

Ad Primam. Ant. Cantate Domino.
℟. *br.* Christe Fili, etc. ℣. Qui redemisti mundum.

Ad Absol. Cap. Lect. br. ut infr. ad Non.

Ad Tertiam. Ant. Ecce Deus.

Cap. Benedictum Nomen. *ut supra.*
℟. *br.* Redime me Domine, * Et miserere mei. Redime me. ℣. In Ecclesiis be-

benedicam te, Domine. Et miserere mei. Gloria. Redime.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Ad Sextam. Ant. Haurietis aquas.

Capitulum. 1. Cor. 1.

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, et justitia, et sanctificatio, et redemptio.

℟. *br.* Memento nostri Domine * In beneplacito populi tui. Memento. ℣ Visita nos in salutari tuo. In beneplacito. Gloria Patri. Memento.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.

℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum.

Ad Nonam Ant. Exulta et lauda.

Capitulum. Apoc. 4.

Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam et honorem et virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, et lingua et populo et natione, et fecisti nos Deo nostro Regnum.

℟. *br* Notam fecisti in populis. * Virtutem tuam. Notam. ℣. Redemisti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam. Gloria Patri. Notam.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℟.

℟. A generatione, et progenie.

In 2. Vesp. omnia dicuntur ut in primis.

Ad Mag. Ant. Regnum tuum Regnum omnium sæculorum, et Dominatio tua in omni generatione et generationem, alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede, ut hæc beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhærere: et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem.

PARS SECUNDA
OFFICIA
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
ET SANCTORUM.

Omnibus Sabbatis infra Annum non impeditis festo decurrenti novem Lectionum fit Officium Conceptionis Beatae Virginis Mariae.

DECEMBER.

Die iv. Decembris
TRANSLAT. IMAGINIS
B. M. V. HUMILITATIS.

Offic. ut in die xvii. Julii excepta 3. Antiph. iii. Nocturni, cujus loco dicitur Ant. Angelus Domini.

Die viii. Decembris
ORDINAT. S ZENONIS EP. ET M.
Civit. et Diœc. Patr. et Eccl. Cath. Titul.
Dup. 1. cl. cum Oct.

Omnia ut in Com. Conf. Pont. praeter

ter ea, quae sequuntur propria.

Ad Vesp Ant. Sanctitatis, et doctrinæ, *cum reliquis de Laud. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq de Dominica, et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. Eccl. 44.

Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Sancto Zenoni Præsuli
Hymnum novum deferimus,
Qui evitavit sæculum,
Adeptus Christi gratiam.
Qui in adolescentia
Dei præcepta tenuit,
Stipemque largam jugiter
Erogavit pauperibus.
Instar Petri Apostoli
Piscandi arte usus est;
Veronæ gemma Præsulum,
Pater Pistoriensium.
Crebris quoque jejuniis
Carnis extinxit vitia;
Sæpe docendo populum
Effecit mirabilia.
Rogemus ergo pariter
Confessorem Altissimi,
Ut ipse nobis impetret

Pa-

Pacem, et indulgentiam.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc, et in perpetuum. Amen.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

℟. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Mag. Ant. Dum Sanctus Zeno Pontificatus honore polleret, meritis non paucis existens, Galieni filiam a dæmonii infestatione sanavit.

Oratio.

Deus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui, atque Pontificis gloriosa confessione circumdas, et protegis: concede propitius; ut cujus solemnitate lætamur, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Fit commem. Feriae occurr. tantum.

Ad Matutinum. Invit. Regem Confessorum Dominum, * Venite adoremus. *Psal* Venite, exultemus. *Hymn* Sancto Zenoni Præsuli, *ut supra in Ves. Ant. Psalmi, et ℣. Nocturnorum de Communi Conf. Pont.*

In i. Nocturno Lectiones de Epistola 1. *Beati Pauli Apostoli ad Timotheum*, Fidelis sermo. *de eodem Communi.*

℟. 1. Hic est sacer Antistes Zeno, quem Dominus sanctitate, et sapientia decoravit

vit: * Cujus præclara fulserunt in terris miracula, et in cœlis adeptus est Angelorum commercia. ℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. Cujus.

℟. 2. In secretiori parte Oratorii continuis jejuniis, et crebris orationibus a Domino petebat: * Ut sibi dignaretur aditum prædicationis aperire. ℣. Iste est, qui cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum. Ut.

℟. 3 Ingrediente Christi Confessore palatium, facto Crucis signo, dæmon clamare cœpit: * Tu Zeno expellis me. ℣. Super aspidem, et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem, et draconem. Tu Zeno. Gloria Patri. Tu Zeno.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Zeno Episcopus Veronensis, cum ab ineunte ætate sanctitatis signa præbuisset, monachi vitam egit. Qui cum Veronæ in Monasterio in jejuniis, et orationibus, et vigiliis se exercéret, à Deo petiit, ut ostium verbi ad convertendos populos infideles sibi aperiretur. Factus Episcopus, plurimos doctrina, sanctitate, miraculis ab idolorum cultura ad verum Christi cultum converte-

tit.

tit. Ejus sanctitas in expellendis ex humanis corporibus immundis spiritibus maximè enituit. Quo in genere dum in Athesi fluvio piscaretur, dæmonem, qui bubulcum in plaustro sedentem unà cum bobus simul junctis præcipitem agebat, signo Crucis effugavit, et hominem semivivum repertum a morte eripuit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Galieni quoque filiam a dæmone dirè vexatam, accersitus ab Imperatore, liberavit. Eo miraculo Galienus permotus, aurea eum corona donavit, et facultatem concessit liberè Christum prædicandi. At ille, corona in pauperes erogata, Veronam reversus, liberius Christi fidem pervulgare, et Gentilium idòla insectari cœpit. Sed cum propterea Gentilium sacerdotes adversus eum conclamarent, vir sanctus doctrinam suam miraculo comprovabit. Nam hominis cadàver, quod tunc fortè in fluvio volutabatur, longè vocavit, et ei vitam cum omnium admiratione restituit. Quo miraculo universa penè civitas, simulacris deorum rejectis, Christi fi-

fidem suscepit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Invèni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Eam urbem Vir Dei sanctis institutis, assiduisque sermonibus, quoad vixit in Christiana conversatione detinuit. Scripsit sermones, et alia opuscula non minus doctè, quam piè. Ad extremum Veronæ martyrio coronatus est pridie Idus Aprilis sub Valeriano, et Galieno Principibus, persecutione octava. In cujus honorem Ecclesia ædificata est, de qua Sanctus Gregorius illud mirum dictu refert: Quòd cum Athesis fluvius usque ad supremas Ecclesiæ fenestras excrevisset, et valvæ patèrent, aqua intus non influxit, sed ut paries constitit; ita ut plurimi, qui aquis supervenientibus in ea inclusi erant, inde aquam haurirent, et minime deflueret.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervènit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In

In iii. Nocturno. Lectiones de Homilia s. Gregorii Papae in Evang. Homo peregrè proficiscens. *De Comm. Conf. Pont. cum suis ℟℟. ut in Breviario.*

Ad Laud. et per Hor. Ant. Sanctitatis, et doctrinæ optimis incrementis, sanctus Zeno in populis Pastor efficitur. *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliquis.*

Ant Crebris jejuniis, et orationibus Dominum postulabat, ut ostium prædicationis sibi aperiretur.

Ant. Sacerdos Dei Zeno sedebat super lapidem, et artis Apostolicæ documenta sequens, piscabatur in flumine.

Ant. Dum exercitio piscationis fungeretur in fluvio, vidit hominem in plaustro demergi, quem signo Crucis a Satanæ invasione liberavit.

Ant. Christi Domini Sacerdos ab omni dæmonica obsessione sanam restituit filiam Regis.

Capitulum. *Eccl.* 44

Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium,
Perpes corona Præsulum,
In hac die clementiùs
Indulgeas precantibus.

Tui

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit,
Hujus celébrat annua
Devota plebs solemnia.
Qui ritè mundi gaudia
Hujus caduca respuens,
Æternitatis præmio
Potitur inter Angelos.
Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Ben. Ant. Acceptam beatus Zeno coronam a Rege, pauperibus distribuit, dicens: Si Dominus operatur excelsa, ipsi perpetuæ laudes referantur, et gloria.

Oratio.

Deus, qui nos beati Zenonis Martyris tui, atque Pontificis gloriosa confessione circumdas, et protegis: concede propitius; ut cujus solemnitate lætamur, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Et fit commem. Feriae occurr.

Ad

Ad Horas, Ant. sumuntur ex Laud. supra: Capitula, et ℞℟. brevia de Com. Conf. Pontif.

In ii. Vesp Ant. Sanctitatis, et doctrinæ, *cum reliquis de Laudibus. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi,*

Psal. 131.

Memento Domine David, * et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata; * invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam, * tu, et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam: * et Sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, et

non

non frustrabitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimonia mea hæc, quæ docebo eos.

Et filii eorum usque in sæculum * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion;* elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi, * hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam: * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari:*et Sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Gloria Patri etc.

Capitulum, et Hymnus, ut supra in 1. *Vesperis*.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Mag. Ant. O Gemma fulgens, sanctitatis speculum, et decus Pontificum, sancte Christi Confessor Zeno, adesto gregi tuo in te confidenti; o Præsul gloriose, intercede pro nobis, ut tecum esse me-

mereamur in cœlis, alleluja.

Oratio ut supra. Deinde fit commem. Conceptionis B. M. V. Ant. ut in 1. *Vesp. Festi, postea Feriae occur.*

In fine Hymnor. Completorii, et Hor. ac etiam per tot. Oct dicitur Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine,

---

Die ix. Decembris

CONCEPTIO B. M. V.

(Dies ass. ex hesterna die) *Dup.* 2. *class. Omnia ut in Brev.* Comm. *fer. occ. tant., et in* 2. *Vesp. etiam s. Melchiadis Papae, et Martyris.*

Die xii. Decembris

S. EULALIÆ V. ET M.

Dup. maj.

Omn. de Comm. vv. et mm. 1. *lo. Com. Octavar. et fer.*

Die xiv. Decembris

VII. dies infra Oct. s. Zenonis. Semid. Omn. ut in festo praeter Lectiones quae ut infra.

In

In i. Nocturno. Lectiones de Scr. occ. ℟℟. *pr. ut supra in die Festo, pag.* 155.

In ii. Nocturno. Lectiones de Serm. S. Maximi Episcopi, Beati Patris Zenonis merita, *cum suis* ℟℟. *de Communi Conf. Pont. 2. Noct. ut in Brev.*

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

In Genes. cap. 18. *Homil.* 41. *circa init.*

Nobis non satis est, quod extra damnum sumus, et quod nostrum est implemus; sed volumus, ut et vos ex dinumeratis pecuniis multum negotiemini, ut ne obnoxii fiatis supplicio, quod luit ille, qui talentum recondidit, et dominicam pecuniam non solum non multiplicavit, sed et ipsam in terra defódit. Tales enim sunt, qui sermones audiunt (talentum enim hoc vocat, et pecuniam:) neque operam dant, ut fructum afferant.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Le-

Lectio viii.

Sed forte dixerit quispiam, parabolam istam talentorum de doctoribus esse dictam: nec ego hoc nego. Verum si diligenter eam intueamini, scietis, quod doctores quidem debent dinumerare pecuniam: sed vos non solum eam servare, sed et similiter negotiari debetis. Et quare ille, qui duo attulit talenta, eumdem consequitur honorem, quem ille, qui talenta quinque attulerat? Merito; augmentationem enim, et imminutionem non vel hujus diligentia, vel illius negligentia fecit, sed concreditorum quantitas. Nam quod ad diligentiam attinet, ambo pares fuerunt, proinde et eamdem dignitatem assecuti sunt.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Verum alius ille nihil tale fecerat: sed quid? Accessit, dicens: Cognosco te, quod austerus homo sis, metens ubi non seminas, et congregans ubi non spargis; et veritus abii, et occultavi talentum in terra. O nequitiam servi!

O

O insignem ignaviam! Nam non solum jussa contempsit, et nihil negotiatus est talento sibi concredito, sed et pro lucro accusationem attulit. Ita enim solet malitia, obtenebrat rationem, et eum, qui semel a via aberravit, per abrupta præcipitem dat.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commem. Oct. Conc. B. M. V. et Feriae.

Vesp. duplic. de die Oct. Ordinat. S. Zenonis Ep., et omnia dicunt. sicut in 1. Vesp Festi, cum commem. diei Oct. Concept. B. M. V. ut in 1. Vesp. Festi, Ant. Gloriosæ Virginis. ℣. Conceptio est hodie. *Oratio* Famulis tuis. *et postremo Fer.*

Si dies Oct. Ordinat. S. Zenonis Ep. inciderit in Domin. tertiam Adventus, fit Officium de Dominica hoc modo; Vesp. in Sabbato praecedenti dicunt. de Feria, ut in Psalterio, scilicet, Ant. Benedictus. *Psalmi de Sabbato, et a Capitulo fit de Dominica, cum commem. diei Oct. Ordin. S. Zenonis Ep. ut in 1 Vesp. Festi, deinde diei Oct. Concept. B. M. V. sicut in 1. Vesp. Festi (sine Precib. ad Completorium propter Octavam.*

Sequenti die fit de Dominica praedicta cum comm. Oct. Ordinat s. Zenonis Ep. et Oct. Concept B. M. V. in Laud. et 2. Vesp. et non dicunt. preces ad Primam, nec ad Completorium. *Die*

Die xv. Decembris

Octava S. Zenonis Ep., et Oct. Concept. Omnia ut in Festo S. Zenonis praet. Lect. quae ut infra.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ. ℟℟. *propr. ut in die. Si autem hac die occurrat Feria 4. Quatuor Temp. Lect. 1. Noct. erunt de Ep. 1. B. Pauli Ap. ad Timotheum* Fidelis sermo *de Comm. Conf. Pont. et Lectio 9. de Homil. Fer.*

In ii. Nocturno.

Sermo Sancti Gregorii Papæ.

Pastor. Curae Parte 2. c. 1. *Lectio iv.*

Tantum debet actionem populi actio transcendere præsulis, quantum distare solet a grege vita pastoris. Oportet namque, ut metiri se sollicitè studeat, quanta tenendæ rectitudinis necessitate constringitur, sub cujus æstimatione populus grex vocatur. Sit ergo necesse est cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus: internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiorum solicitudine non relinquens.

℟.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Ibid. p. 1. *c.* 9. *et* 10. *Lectio v.*

Considerandum quoque est, quia cum curam populi electus Præsul suscipit, quasi ad ægrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus corpore passiones vivunt, qua præsumptione percussum mederi properat, qui in facie vulnus portat? Ille igitur modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritualiter vivit; qui prospera mundi postponit: qui nulla adversa pertimescit: qui sola interna desiderat: cujus intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus: qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Ibid. c. 8. *Lectio vi.*

Unde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione defi-

finitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quærit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis cæterorum subjectione pascitur, laude propria lætatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quæritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerant.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap* 25.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.
Lib. 2. de vocat Gent. c. 2. post med.

Datur unicuique sine merito unde tendat ad meritum: et datur ante ullum laborem, unde quisque mercedem accipiat secundum suum laborem. Quod ita esse etiam Evangelicæ veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparationem dicitur, quod homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis substantiam suam, et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, idest, secundum propriam et naturalem possibilitatem, non autem secundum proprium meritum: quia aliud est posse operari, aliud operari; et aliud est posse habere charitatem, aliud habere charitatem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio iii.

Non itaque omnis reparabili reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est; quia reparabilem et sanabilem esse, de natura est; reparatum autem et sanatum esse, de gratia est. Denique isti, quibus secundum modulum capacitatis

suæ

suæ, quem in eis distributor substantiæ prævidebat, dispar creditus est numerus talentorum, non meriti remunerationem, sed operis accepére materiam.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

In qua duorum servorum vigilantissima industria non solum gloriosis laudibus honestatur, sed etiam in æterna Domini sui gaudia intrare præcipitur. Tertii vero pigrum otium, et desidiosa nequitia sic punitur, ut et vituperationis dedecoretur opprobrio, et portione, quam acceperat, exuatur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat charitatem.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit comm. diei Oct. Concept. B. M. V. et Feriaè.

In 2 Vesp. fit commem. diei Oct. Concept. B. M. V. ut in 2. Vesp. Festi; postea S. Eusebii Ep. et Mart. ac Feriae.

Die

Die xxii. Decembris
In Ecclesia Cathedr. tantum
S. BONIFACII MART.
Cujus sacri Corp ossa ibid. honorif asserv.
Duplex.

Omn. de Comm. 1.*m*.2 *loco.Lect.*1.*Noct.* *de Script. occurr.Com. fer*

JANUARIUS.

Die xxiv Januarii
In Ecclesia Cathedr. tantum
S. FELICIANI EP. ET MART.
Semid.

Omn. de Comm. 1. *m*.1. *loc Lect.*1.*Noct.* *de Script. occurr.*

FEBRUARIUS.

Die ii. Februarii
PURIFICATIO B. M. V.
Dup. 2. *cl.cum Oct. ut in pr. lo.*

Ad Prim. in ℟. *br. dic.* ℣. Qui natus es de Maria Virgine *per tot. oct.*

In Cat. in 2 *Ves. com. seq. ac S. Blasii Ep. et M.*

Die iii. Februarii
In Cathedr.
S. TIMOTHEI EP. ET MART.

(dies ass. ex 24. Januarii) *Semid. commem. Oct. et S. Blasii.*

Extra Cath. de 2. die infr. Oct. Purif. Sem. Omnia ut in die Festo, praet. Lect. ut infr.

In i. Nocturno Lect. de Script. occurr.

℟. 1. Adorna thalamum tuum Sion, et suscipe regem Christum, * Quem virgo concepit, virgo peperit; virgo post partum, quem genuit, adoravit. ℣. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens benedixit Dominum, Quem.

℟. 2. Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, * Sicut scriptum est in lege Domini: Quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur ℣. Obtulerunt pro eo Domino par turturum, aut duos pullos columbarum. Sicut.

℟. 3. Obtulerunt pro eo Domino par turturum, aut duos pullos columbarum, * Sicut scriptum est in lege Domini. ℣. Postquam autem impleti sunt dies purgationis Mariæ, secundum legem Moysi, tu-

.le-

lerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino. Sicut. Gloria Patri. Sicut.

In ii. Nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 18 *de Sanctis, in medio.*

Lectio iv.

Exultat Maria, et matrem se læta miratur, et de Spiritu Sancto se peperisse gaudet: nec quia peperit innupta, terretur; sed quia genuerit, cum exultatione miratur. O fœmina super fœminas benedicta, quæ virum omnino non novit, et virum suo utero circumdedit! Circumdat virum Maria, Angelo fidem dando, quia Heva perdidit virum, serpenti consentiendo. O felix obedientia, o insignis gratia! quæ dum fidem humiliter dedit, cœli in se opificem corporavit. Hinc promeruit gloriam, quam ipsa postmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

℞. Simeon justus et timoratus expectabat redemptionem Israel: * Et Spiritus Sanctus erat in eo. ℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. Et Spiritus.

Lectio v.

O Beata Maria, quis tibi dignè valeat jura gratiarum ac laudum præconia rependere, quæ singulari tuo assen-

su

su mundo succurristi perdito? Quas tibi laudes fragilitas humani generis persolvat, quæ solo tuo commercio recuperandi aditum invénit? Accipe itaque quascumque exíles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones: et cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis.

℞. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: * Et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum Domine. ℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: ipse accepit eum in ulnas suas. Et benedixit.

Lectio vi.

Sit per te excusabile quod per te ingerimus: fiat impetrabile quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redóna quod rogamus, excúsa quod timemus: quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictorum, et in te beatissima nostrorum est expectatio præmiorum. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni

pro

pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Purificationem.

℟ Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus in templum, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens: * Nunc dimittis Domine servum tuum in pace. ℣. Suscipiens Simeon puerum in manibus, exclamavit, dicens. Nunc. Gloria Patri. Nunc.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

In illo tempore: Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Orat. 7. int. 17 Declam. Patrum circa med.

Tametsi virgo nulla purgatione egéret: attamen, ne lex calcari videretur, adduxerunt puerum Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Ubi corporeæ expiationis mentio habetur, ibi lex Moysi tribuitur: ubi verò oblationis sanctæ, ibi, sicut in lege Domini scriptum est, dicitur. Hoc autem discrimen

men ea de causa non constituitur, quasi lex Moysis non sit lex Domini (quidquid enim Propheta Spiritu Sancto afflatus, de re quapiam disserens loquitur, Dominus suggerit) nihilominus, quod expiatio corporeum typum præseferret, Moysis sanctio appellatur.

℟. Suscipiens Jesum in ulnas suas Simeon, exclamavit, et dixit: * Tu es verè lumen ad illuminationem Gentium, et gloriam plebis tuæ Israel. ℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Tu es.

Lectio viii.

Contra vero, quod omne primogenitum Domino sisteretur, Evangelista, quod primo ex utero enatum erat, honorans, secundum legem Domini sisti perhibet. Sicut scriptum est in lege Domini: Omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur. Hoc decretum, et hæc lex, totaque decreti et legis ratio et causa ob eum posita est, qui uterum aperturus erat. Nulla enim sive brutorum animantium, sive hominum primogenita comperta sunt unquam quæ aperirent vulvam; quare tantum primogenita erant. Quem autem Virgo peperit, is solus uterum aperuit.

℟. Senex puerum portabat, puer au-

tem senem regebat: * Quem Virgo concepit, Virgo peperit, Virgo post partum, quem genuit, adoravit. ℣. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens, benedixit Dominum. Quem. Gloria Patri. Quem.

Die vi. Februarii

V. die infra Oct. Sem. Omn. ut in festo. Lection. vero ut infra.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ. ℟℟. ut in 2. die, pag. 173.

In ii. Nocturno.

Ex libro Sancti Epiphanii Episcopi adversus hæreses.

Lib 3. haer. 78. post med. Lectio iv.

Beata Mater Dei Maria per Hevam significatur, quæ per ænigma accepit, ut mater viventium vocetur. Illa etenim mater viventium vocata est, etiam postquam audivit: Terra es, et in terram reverteris, post transgressionem. Et mirum est, quod post transgressionem hoc magnum cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hominum generatio deducta est in terra: hìc autem verè a Maria hæc vita mundo genita est, ut viventem gigneret, et fieret Maria Mater viven-

ventium. Per ænigma igitur Maria, Mater viventium appellata est.

℟. Simeon justus et timoratus expectabat redemptionem Israel: * Et Spiritus Sanctus erat in eo. ℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. Et Spiritus.

Lectio v.

Hevæ datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem: Mariæ verò datum est a Deo, ut pareret nobis Agnum, et ovem, et ex gloria ipsius Agni et ovis fieret nobis velut a vellere in sapientia per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heva etiam mortis causa facta est hominibus: per ipsam enim mors ingressa est in mundum: Maria verò causa vitæ, per quam genita est nobis vita, et per hanc Filius Dei advenit in mundum: et ubi abundavit peccatum, ibi superabundavit et gratia: et unde illata est mors, illinc processit et vita, ut vita pro morte fieret: et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heva, cum adhuc esset Virgo, per inobedientiam transgressa est: e contrario per Virginem obedientia gratiæ facta est, annuntiato adventu in carne de cœlo, et vita æterna.

℟.

℟. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: * Et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum Domine. ℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: ipse accepit eum in ulnas suas. Et benedixit.

Lectio vi.

De Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: Relinquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærebit uxori suæ: et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apostolus dicit: Mysterium hoc magnum est; ego autem dico in Christo et Ecclesia. Et vide Scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quod de Adam quidem dixit, formavit: de Heva verò non formatam esse, sed ædificatam. Accepit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificavit ipsi in uxorem. Quo ostendat, Dominum quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus, ab ipsa verò costa ædificatam esse Ecclesiam, in eo quod punctum et apertum est ipsius latus, et mysteria sanguinis et aquæ, pretia redemptionis facta sunt.

℟. Cum inducerent puerum Jesum parentes-

rentes ejus in templum, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens: * Nunc dimittis Domine servum tuum in pace. ℣. Suscipiens Simeon Puerum in manibus, exclamavit, dicens. Nunc. Gloria. Nunc.

In iii Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 2.

In illo tempore: Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Tom. 7. in die Purific. Deiparae.

Præcepit Dominus in lege, ut, qui posset, agnum pro filio vel filia, simul et turturem sive columbam offerret; qui verò non sufficeret ad offerendum agnum, duos jam turtures, vel duos columbæ pullos offerret. Ergo Dominus noster per omnia memor salutis, non solum homo fieri, cum Deus esset, sed etiam cum dives esset, pauper fieri dignatus est pro nobis, ut nos sua paupertate simul et humanitate, divitiarum et divinitatis suæ donaret esse participes.

℟. Suscipiens Jesum in ulnas suas Simeon, exclamavit, et dixit: * Tu es verè

rè lumen ad illuminationem Gentium, et gloriam plebis tuæ Israel. ℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit. Tu es.

Lectio viii.

Sed libet paulisper intueri, cur hæ maxime volucres in hostiam Domino jubentur offerri. Nam et Abraham Patriarcha tanto ante legem has in holocaustum Domino legitur obtulisse: et in plerisque legis cæremoniis, qui mundandus esset, per has jubebatur mundari. Columba ergo simplicitatem, turtur indicat castitatem: quia et columba simplicitatis, et castitatis amator est turtur; ita ut si conjugem casu perdiderit, non aliam ultra quærere curet. Merito ergo turtur et columba Domino offeruntur in hostiam, quia nimirum simplex et pudica fidelium conversatio gratum est illi sacrificium justitiæ.

℟. Senex puerum portabat, Puer autem senem regebat: * Quem Virgo concepit, Virgo peperit, Virgo post partum, quem genuit, adoravit. ℣. Accipiens Simeon Puerum in manibus, gratias agens, benedixit Dominum. Quem. Gloria Patri. Quem.

Nona Lectio de S. Dorothea Virg. et Mart. ut in Breviar. cum commem. ejusd.

in

in Laud. ℣. Specie tua. *Vesp. dupl. de S. Romualdo Abb.* (*In Hymno mutat. tert.* ℣.) *Comm. Oct. Purific. B. M. V.*

Die ix Februarii

Octava Purific. B. M. V. Omnia ut in die festo.

In Cath. omittitur 9 *Lectio S. Apolloniae, et ejus loco legat. ut infra* Non totus.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occur. ℟℟. *ut in 2 die, pag.* 173.

In ii. Nocturno.

De Expositione Sancti Gregorii Papæ in libros Regum.

In 1. *Regum* 1. *Lectio iv.*

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine Beatissima semper Virgo Maria, Dei Genitrix, designari. Mons quippe fuit, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros, usque ad solium Deitatis erexit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini

in

in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariæ supra omnes Sanctos refulsit.

℟. Simeon justus et timoratus expectabat redemptionem Israel. * Et Spiritus Sanctus erat in eo. ℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. Et Spiritus.

Ex Epistola S. Leonis Papæ ad Pulcheriam Augustam.

Epist. 13. *ante med.* *Lect.* v.

Sacramentum reconciliationis nostræ ante tempora æterna dispositum, nullæ implebant figuræ: quia nondum supervenerat Spiritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemerata viscera, ædificante sibi Sapientia domum, Verbum caro fieret: et forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et Matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber uniret, sub jugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas.

℟.

℟. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: * Et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum Domine. ℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: ipse accepit eum in ulnas suas. Et benedixit.

De expositione S. Basilii Episcopi in Isaiam Prophetam.

In c. 8. post. init. *Lect. vi.*

Accessi, inquit, ad Prophetissam, et in utero accepit et peperit Filium. Quòd Maria Prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per prænotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariæ, quæ Prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo; quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaveris universis ejus verbis, non utique contentiosè negaveris eam fuisse Prophetissam, quod Domini Spiritus in eam supervenerit, et virtus Altissimi obumbraverit ei.

℟. Cum inducerent puerum Jesum parentes-

rentes ejus in templum, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens: * Nunc dimittis Domine servum tuum in pace. ℣. Suscipiens Simeon puerum in manibus, exclamavit, dicens. Nunc. Gloria Patri. Nunc.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lect. vii *Cap.* 2.

In illo tempore: Postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Ex Orat. 7. inter 17. Declam Patrum.

Lumen ad revelationem Gentium. Cur lumen? quia Gentes in tenebris versabantur, et quia rursum obscurata, tetrisque peccatorum tenebris obducta, per illud illustranda, et expianda erant. Et gloriam plebis tuæ Israel. Hìc gloria, illic revelatio. Hìc doctrinæ initium, illic disciplinæ persecutio. Ast objecerit hìc forte quispiam: dic quæso, ubinam sunt Israelitæ? Ecce habes Petrum, habes Paulum, habes Joannem, habes tria millia, habes quinque millia, habes Ecclesiam Jerosolymitanam, habes eos præterea Judæos, qui inter Gentes dispersi fidem susceperant. ℟.

℟. Suscipiens Jesum in ulnas suas Simeon, exclamavit, et dixit: * Tu es verè lumen ad illuminationem Gentium, et gloriam plebis tuæ Israel. ℣. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit. Tu.

Lectio viii.

Itaque asservabatur in populo illo fidei semen, neque simul universus pessum ivit, absit: neque simul omnes Judæi in interitum ruerunt, sed plurimi. Neque id mirum: nam et nunc quoque infelici hac rerum constitutione, beatáque vocatione multi quidem sunt vocati, pauci vero electi. „ Non totus itaque populus ille simul interiit, non totus depravatus est, non totus in infidelitate permansit, non totus persecutus est Apostolos. Crediderunt enim per Apostolos simul tria millia, extra mulieres et parvulos, et facta est Jerosolymis Ecclesia admodum numerosa.

℟. Senex puerum portabat, puer autem senem regebat: * Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum, quem genuit, adoravit. ℣. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens, benedixit Dominum. Quem. Gloria Patri. Quem.

Extra Cath. 9. L. de S. Apollonia v.

et

et m. ut in Brev. et comm. ejusd. in Laud. ℣. Specie tua. *In 2. Vesp. fit comm. de S. Scholastica Virg. or. propr. ut in Brev.*

Die xi. Februarii

BEATORUM VII. FUNDATORUM

Ordinis Servorum B. M. V.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. praeter ea, quae hic assignantur propria.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui in jugem memoriam Dolorum Sanctissimæ tuæ Genitricis per Septem Beatos Patres nova Servorum ejus Familia Ecclesiam tuam fœcundasti: concede nobis famulis tuis, in hac lacrymarum valle degentibus, ita ejusdem mœstissimæ Matris socios cum ipsis esse passionum in terris, ut perpetuæ consolationis consortes fieri mereamur in Cœlis: Qui vivis.

In i. Nocturno. Lectiones de Libro Ecclesiastici. Laudemus viros gloriosos et parentes nostros, *de Communi Conf. Pontif. 2. loco, ut in Breviar.* ℟℟. *verò de Com. Conf. non Pont.*.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Decimo tertio Christiani nominis sæculo inter alios Florentinos Patricios

cios septem erant avorum sanguine opibusque illustres, at virtutibus spectatis suis longè illustriores, nuncupati, ut Religioni nomen dedére, Bonfilius Monáldius, Bonajuncta Manétti, Manéttus Antellensis, Amidéus de Amidéis, Uguccio Uguccióninus, Sosténeus de Sosténeis, demum Alexius è Falconériis. Cùm hi trigesimo tertio supra millesimum ac bis centesimum annum, auspicatissimo Assumptæ Virginis Festo, in Sodalitio quodam, cui titulus Laudensium erat, Augustissimæ Dei Genitrici, prout par erat, laudes exsolverent, ab eádem dulcissimè iis apparente, inopínè moneri se sentiunt ad sublimioris vitæ genus, posthabito mundo, amplectendum: absolutisque idcirco, quibus dabant operam, laudibus, confestim pérciti in unum, collatisque mutuò consiliis, supernis Dei vocantis, vocantisque Deiparæ oraculis parére mox decreverunt. Quod et sedulo factum est ab iisdem; nam consulto statim maturè Urbis Episcopo, post, fortunæ abdicatis bonis, erogatisque amplè in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam ædiculam secesserunt natalitio die amantissimæ ipsorum Parentis, ut vitæ sanctioris primordia optimè inirent, qua die mortali-

bus

bus orta, sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Sic septem Beati Viri charitatis fœdere devincti eádem in domo semet uniérant; cùm ecce per urbem visos, statim Domino sic disponente, moventeque infantiles voces Deipara ex infantium ore, ac lactentium, inter quos tum puer erat sanctus Philippus Benitius, vix quintum mensem ingressus, se Mariæ clamari Servos insperatò est auditum. Quanta tunc, et exinde amoris flamma in Dominam suam, cujus, ignaris ipsis, declarati Servi erant, excitatis studiis exarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur, quòd sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam venerari, maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, et obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeò jucundi gratique ei fuére, ut cùm vitaturi populi plausum, in Senarium Montem ab ipsa iis præostensum habitaturi tetenderint, ibique Cru-

Crucifixum Jesum, mœstissimamque Matrem dolentes assiduè recolerent, apparuit illa eis, habituque lúgubri assignato in memoriam Dolorum suorum, ut compaterentur istis, eos consecravit.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus lorícam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Ita cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis, post nonnullos annos, fortunatis quidem auspiciis, clarissimum illud Prædicatorum Ordinis decus sanctus Petrus Martyr Florentiam accessit; et audita inspectáque simul non fucata sanctimonia ipsorum, ita Dei amici se cœperunt mutuò diligere, ut familiarissimè versarentur invicem secum, seseque alternè fovérent. Inter cætera porrò illud accidit, quòd sperante inclyto Martyre, honorem Deo non modicum, magnum Terris commodum próditum iri, si propitia Virgine, longè lateque propagarentur, unà cum ipsis impensè eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret, invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se Viros illos septem, et qui venturi erant post eos, inter Mundi homi-

mines omnes ad singulare servitium suum selegisse, et commiserandis pœnis jam latis suis amarissimis construendum Ordinem esse ad sui honorem, et gloriam. Hoc prodigioso Virgineo decreto animati humillimi Patres, non quia suæ mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut jussa reserata facerent supremæ eorum Reginæ, quæ nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps Sacrum Servorum Ordinem decreverunt, non tam ut primi ejus Fundatores, quam ut Cœlestis suæ Fundatricis Ministri obsequentes: quos proinde Dominus, ut Servos bonos et fideles suos, ac Matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit. Novissime verò Benedictus decimus tertius ejus Instituti Professor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos hæres amoris, Pontifex renunciatus, eorum miram Institutionem, ut inclaresceret Orbi, lectionibus his recenseri peramanter consuluit, ac mandavit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mun-

mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno Lectiones de Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri in Ev. Nolite timere pusillus grex. *de Com. Conf. non Pontif. 2. loco.*

Die xii. Februarii
In Cathedr.
S. APOLLONIÆ VIRG. ET MART.
Semid.

(D. ass. ex 9. hujus) *Omnia de Com. V. et M. 1. loco. Lect. 1. Noct. de Scr. occ. In 2. Noct. 4. Lectio propria sumenda ex Breviario in die 9 hujus. 5. de Serm. S. Ambrosii* Quoniam hodie. 6. Hæc nubes, aera, etc.

Die xiii. Februarii
S. CATHARINÆ DE RICCIIS V.
ORD. PRAEDIC.
Duplex.

Omnia de Comm. Virg. praet. seq.
Oratio.

Domine Jesu Christe, qui Beatam Catharinam Virginem tui amore succensam Passionis contemplatione cla-

rescere voluisti: ejus intercessione concede; ut passionis mysteria devotè recolentes, ejus fructum percipere mereamur, Qui vivis, et regnas, etc.

In i Nocturno. Lectiones de Scr occur., si celebretur extra Quadragesimam. Si verò in Quad. Lect. erunt de Epist B. Pauli Ap. ad Corinth De Virginibus. *ut in eod. Com.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Catharina nobili Familia de Ricciis Florentiæ nata, vel ab ineunte ætate piam indolem præmaturè ostendit. In suburbano Monasterio sancti Petri de Monticéllis, ubi morum disciplina imbueretur, collocata, quotidie ad Christi Crucifixi Imaginem orans, non sine lacrymis, horis etiam animi relaxationi addictis, ejus Passionem meditabatur. Ad Monasterium postea sancti Vincentii Ordinis sancti Dominici in Civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tandem anno decimo tertio, sæculi deliciis contemptis, ibídem religiosum institutum professa èst.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prosperè

pro-

procede, et regna. Et deducet te.

Lectio v.

Charitate in Deum fervens, orationi ferè assidue vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus, et modicæ quieti superérat, in ea insumens; utque corpus in servitutem redigeret, ferrea catena, et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque, et herbis vescens, interdum verò solo pane et aqua contenta. Proximorum æternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat: tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos in pœnarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia, et regularis observantiæ zelo Moniales diù rexit, eas non minus exemplo, quam adhortationibus ad omnem sanctimoniam informans; quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abjectissima quæque opera sponte obíret, ac infirmis præcipua charitate, et summo studio inserviret.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter verita-

tatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Supernorum Charismatum copia singularis in ea enituit, annulo desponsationis, sacrisque Stigmatibus, quæ non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurium annorum spatio quinta et sexta feria in altissimam contemplationem rapta, singulos Redemptoris cruciatus in Passione toleratos ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens, Sanctum Philippum Nerium Romæ commorantem videre promeruit, ejusque colloquio frui. Extasum, raptuum, cœlestium visionum, ac prophetici luminis dono illustris, futura prædixit, ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiæ Sacramentis munita, anno a Christo nato millesimo quingentesimo nonagesimo, ætatis sexagesimo nono, quarto nonas Februarii in Cœlum migravit. Eam deinde Benedictus decimus quartus Pontifex Maximus solemni ritu Sanctarum Virginum fastis adscripsit anno salutis millesimo septingentesimo quadragesimo sexto.

℟. Afferentur Regi Virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia, et exultatione. ℣. Specie tua, et pul-

pulchritudine tua, intende, prosperè procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In iii. Nocturno. Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum *ut in Comm. Virg.*

Die xvii. Februarii

B. ALEXII DE FALCONERIIS C.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

Ad Vesperas, et ad Matutinum

Hymnus.

Decora lux Etruriæ,
  Hospes perennis gloriæ
  Alexi, quo te supplices
  Læti precemur cantico?
Sodalium qui cœtui
  Junctus sacrato fœdere,
  Novo refulgens ordine,
  Addis Mariæ servulos.
Et jam coronæ proximus,
  Tendens in altum lumina,
  Adesse, quem speraveras,
  Christum puellum conspicis.
Te nunc superni Numinis
  Amor, Fides, Spes, omnium
  Simulque Virtutum chorus

Si-

Sistit polorum sedibus.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

Oratio.

Deus, qui Beatum Alexium Confessorem tuum inter cæteras egregias dotes, singularis pudicitiæ, atque eximiæ humilitatis laude decorare dignatus es: concede nobis famulis tuis; ut ejus imitatione a carnalibus illecebris abstinentes, mundana omnia despicere, ac cœlestia solum appetere studeamus. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lect. de Libro Eccl. Beatus vir, *ut in Comm. Conf. non Pont. secundo loco.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Alexius ex nobili Falconeria Gente anno Christianæ æræ ducentesimo circiter supra millesimum Florentiæ natus, post puerilem ætatem piis honestisque moribus paterna domo actam, liberalibus primum studiis, mox Patriæ curis addictus, ac summis Magistratibus functus, insignem apud omnes prudentiæ ac pietatis laudem obtinuit. Cum verò afflictis Reipublicæ rebus ob intestina Civium dissidia, quibus componendis

dis sedulam operam navabat, non nisi superna ope subveniri posse intelligeret, in quodam Sodalitio, quod Laudensium vocabant, Dei Genitrici laudibus impensiùs vacans, totum se Domino mancipare constituit; quippe die quadam Assumptæ Deiparæ sacra, cœlesti visione recreatus, atque ad sanctioris vitæ propositum capessendum divinitùs se vocari, eádem præmonente Deipara, cognoscens, communicato consilio cum sex aliis præclarissimis ejusdem Sodalitii civibus, abdicàtis patriis honoribus, ac facultatibus in pauperes erogatis, divinæ vocationi confestim obtemperavit. Alia deinde, ac prope Evangelica vivendi forma suscepta, in ruralem quamdam ædiculam unà cum Sodalibus secessit, veluti novæ militiæ tyrocinium facturus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In hoc secessu conceptum animi fervorem omnium mundanarum rerum contemptu, ac summa sui ipsius dejectione confovére studens, adeò civium oculos in se convertit, ut plurimi de suis refor-

man-

mandis moribus cogitarent. Cum autem novi hi Christi milites eximium erga Cœlorum Reginam, quam tamquam Matrem omni obsequio prosequebantur, devotionis studium, veluti tésseram præseferrent, éaque propter communi omnium voce Mariæ Servi appellarentur, illud admirabile contigit, quòd incedentem per Urbem aliquando Alexium intuens Beatus Philippus Benitius puerulus adhuc, nondum quintum mensem egressus, soluta repente lingua, atque ad matrem conversus, ecce, inquit, Mariæ Servus: da illi eleemosynam, mater. Hoc divino testimonio confirmati, in Montem, quem Senárium dicunt, annuente Civitatis Episcopo, profecti sunt, ibique iterum eis apparente, ac docente Beatissima Virgine, deposita cinerea, quam antea sumpserant, veste, pulláque induti, in jugem dolorum memoriam compatientis Virginis patienti Filio, tantis sub auspiciis Ordinis Servorum ejusdem Deiparæ fundamenta jecére. Horum autem fama permotus Beatus Petrus Martyr, Florentiæ tunc degens, cum duos ex illis Bonfilium atque Alexium super forma suscepti instituti alloquutus esset, sequenti nocte Deipara per visionem se illi ostendente, sub nigro pallio septem Viros tégere ac fovére, Alexium inter

hos

hos, quem pridie viderat, agnòvit.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Virginitatem, quam perpetuò coluit, jejuniis, vigiliis, laboribus, aliisque corporis afflictationibus illibatam custodire contendit. Christianæ verò humilitati tantum studuit, ut cum tam apud Cives, quam apud Socios magnæ auctoritatis esset, eoque hortante, difficillima quæque absolverentur, vilioribus semper ministeriis, etiam ætate gravis, incumbens, Sacerdotio initiari, licet doctrina præstaret, ac præfecturas suscipere modestissime recusaverit. Cultus erga Dei Matrem propagandi ardore incensus, Clarissimo Falconerio Fratri auctor fuit magnificam ædem in honorem Annunciatæ ab Angelo Virginis a fundamentis excitandi Florentiæ, in loco, quem Cafágium dicunt, ubi Sacellum eidem dicatum Almæ Virgini diù ante coluerat, ibique Imaginem illius ab Angelo salutatæ pingi curaverat. In hac autem pictura Deiparæ vultum, quem nullo artis præsidio Pictor exprimere poterat, orante cum aliis Sociis Alexio

cœ-

cœlitus perfectum fuisse tradunt. His in operibus ultra senium provectus, junioresque in duris vitæ asperitatibus æmulari satagens, appropinquante tandem sui transitus hora, nudis tabulis recubans, adstantes sibi Angelos columbarum specie, ac Puerum Jesum venustissimam coronam pulcherrimis intextam floribus capiti suo imponentem vidit; quos lætus admodum circumstantibus Fratribus ostendens, meritis ac laboribus plenus, decimum supra centesimum annum agens, obdormivit in Domino, multis postea a Deo signis, ac perpeti populorum veneratione clarus. Quibus permotus Benedictus Papa decimus tertius in ejus anniversaria celebritate Officium proprium recitari præcepit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno. Homilia venerabilis Bedae Presbyteri in Evang Nolite timere pusillus grex, *de Comm. Conf. non Pont. 2 loco.*

Die

Die xix. Februarii

B. MARIÆ VIRGINIS DE SUCCURSU

Duplex majus.

Omnia ut in Festo S. Mariae ad Nives praeter sequentia.

In 1. Vesp. ℣. Dignare me, laudare te, Virgo sacrata.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Mag. Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus, qui ad succurrendum humano generi Beatam Virginem Mariam Unigeniti Filii tui Matrem esse voluisti: da nobis, quæsumus, ut ea intercedente, diabolica vitare contagia, et sincera tibi mente servire valeamus. Per eumdem Dominum.

In i. Nocturno.

De Parabolis Salomonis.

Lectio i *Sap. 8. b et 9.*

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum, arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et æqui-

æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo; et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

Mecum sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram, necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum: quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visce-

sceribus genui Deum, et hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iii.

Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis.

℟. Beata es Virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in æternum permanes Virgo. ℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In ii. Nocturno.

Sermo Sancti Thomæ Episcopi.

Conc. 1. *de Assumpt. Virg.* *Lectio iv.*

Maria est Turris fundata supra firmam petram in montibus sanctis im-

immobili fundamento, siquidem Deus in medio ejus non commovebitur. De hac Virgine in Canticis legitur: Sicut Turris David, quæ ædificata est cum propugnaculis, mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vere Turris David, illius, inquam, David, qui superbum Goliath quinque lapidibus de torrente, idest quinque Vulneribus, et Crucis baculo gloriantem in Calvariæ monte prostravit. Facta est hæc Turris Ecclesiæ propugnaculum, et peccatorum unicum refugium, ut ad ipsam confugiant omnes rei, omnes mœsti, omnes afflicti, et ea protegente liberentur ab hoste. O homo, in quacumque tribulatione ad Mariam fuge, sive peccatis afflictus, sive persecutionibus attritus, sive tentationibus turbatus, hanc Turrim petito, ad Mariam confugito. Mille enim clypei pendent ex ea, et contra omnem æstum tribulantis, et ad omnem facem persequentis dæmonis tutissimum in ea clypeum invenies, quo te protegas.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Ibi est enim omnis armatura fortium, ibi fides Apostolorum, ibi fortitudo

Martyrum, ibi puritas Virginum, Doctorum sapientia, Anachoritarum paupertas, devotio Confessorum: ibi denique omnium Sanctorum virtus agglomerata reperitur. Nihil enim unquam alicui Sanctorum speciali privilegio concessum est, quod non a principio vitæ, et cumulatius præfulgeat in Maria. Ecce Castellum fortissimum, ecce Turrim inexpugnabilem, quæ numquam Diabolo præstitit tributum, ac fidem. Hanc intravit Jesus, quando Verbum caro factum est, et habitavit in nobis; ideo inimicos expugnaturus, et Regnum suum recuperaturus, in quo ab initio Dæmon fuerat intrusus.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam Filiæ Sion, et beatam dixerunt, et Reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi

Electa est ut esset Advocata nostra. Nam licet Advocatum habemus apud Patrem, Filium, ut ait Joannes; opus etiam fuit habere Matrem Advocatam apud Filium. Nam peccatis nostris non solum Deus offenditur, cujus præcepta violamus; sed et Filius Dei, cujus sanguinem peccando conculcamus, rursus cru-

crucifigentes Filium Dei: et ideo sicut apud Patrem interpellat Filius, sic apud Filium interpellat Mater. Unde Filius ostendit Patri latus, et vulnera, et Mater ostendit Filio pectus et ubera; unde facta est idonea Advocata: idonea, quia purissima: idonea, quia acceptissima: idonea, quia piissima: hæc enim omnia ad Advocatam requiruntur. Eja ergo Advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte; ad te in nostris necessitatibus accurrimus, tuum officium imple, tuum opus exerce.

℟. Ornatam monilibus Filiam Jerusalem Dominus concupivit. * Et videntes eam Filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum Nomen tuum. ℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In iii Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et Soror Matris ejus Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 119. *in Joan.*

Hæc nimirum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversurus in vinum, di-

dixerat Matri: Quid mihi, et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam prædixerat, quæ tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia ex te.

Lectio viii.

Nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano. Moralis igitur insinuatur locus. Fecit quod faciendum admonet, et exemplo suo suos ministros instruxit Præceptor bonus, ut a filiis impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.

℟ Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum Nomen ejus ℣. Et misericordia ejus a progenie

in

in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Ex hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus quod docebat, quando dicebat: Si quis autem suis, et maxime domesticis non providet, fidem negavit, et est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filiis, aut parentibus filii? Hujus itaque saluberrimi præcepti ipse Magister Sanctorum de seipso constituebat exemplum: quando non ut famulæ Deus, quam creaverat, et regebat: sed ut Matri homo, de qua creatus fuerat, et quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

Te Deum.

In Laud ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Ben. Ant. Beata es Maria, quæ credidisti; perficientur in te, quæ dicta sunt tibi a Domino.

Oratio. Omnipotens, etc *pag.* 203.

In 2. Vesp. omn. ut in 1. *Ad Mag. Ant.* Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Die

Die xxiii. Februarii
S. MARGARITÆ DE CORTONA
Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart.

Ad Mag. in 1. Vesp Ant. Simile est Regnum Cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

Oratio.

Deus, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxisti; eadem nobis miseratione concede, ut quam priùs errantem sectari non erubuimus, mox pœnitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum, etc.

Ad Matutinum, Ant. Psalmi, et ℣. *Noct. de Communi nec Virg. nec Mart.*

In i. Nocturno.

De Canticis canticorum.

Lectio i.

In lectulo meo per noctes quæsivi quem diligit anima mea: quæsivi illum, et non inveni. Surgam, et circuibo civitatem; per vicos, et plateas quæram quem diligit anima mea; quæsivi illum, et non inveni. Invenerunt me vigiles, qui custodiunt civitatem: Num quem diligit anima mea, vidistis? Paululum cum per-

pertransissem eos, inveni quem diligit anima mea; tenui eum, nec dimittam, donec introducam illum in domum matris meæ, et in cubiculum genitricis meæ.

℟. Veni electa mea; et ponam in te thronum meum: * Quia concupivit Rex speciem tuam: ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Quia.

Lectio ii.

Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ, ut inveniam te foris, et deosculer te, et jam me nemo despiciat? Apprehendam te, et ducam in domum matris meæ: ibi me docebis, et dabo tibi poculum ex vino condito, et mustum malorum granatorum meorum. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiæ Jerusalem, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam donec ipsa velit.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Propterea.

Lectio iii.

Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te

te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus emulátio: lámpades ejus, lampades ignis atque flammarum. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam.

℟. Specie tua, et pulchritudine tua: * Intende, prospere procede, et regna. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, proptérea benedixit te Deus in æternum. Intende, prospere. Gloria Patri. Intende.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Margarita, à loco dormitionis Cortonensis appellata, Laviani in Tuscia ortum habuit. Primis adolescentiæ suæ annis mundi voluptatibus capta in Montis Politiàni civitate vanam et lúbricam vitam duxit; sed cum amasium ab hostibus fœde transfossum indício canis in fóvea sub strue lignorum tumulatum fortúito reperisset, íllico facta est manus Domini super eam, quæ magno culparum suarum mœrore tacta, exiit foras, et flevit amaré. Itaque Laviánum reversa, crine detonso, neglecto capite, pullaque veste contecta, erroribus suis mundi-

dique illecebris nuntium misit; inque ædibus Deo sacris fune ad collum alligàto, humi procumbens, ab omnibus, quos antea moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta, in cínere et cilicio ab se læsam Dei Majestatem placare studuit; donec post triennále virtutum experimentum a Fratribus Minoribus, spiritualis vitæ ducibus; Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymæ ei familiares fuerunt, atque ima suspiria tanta animi contritione ducta, ut diu elínguis consisteret. Lectulus nuda humus, cervícal lapis, aut lignum porrexit, atque ita noctes insomnes in cœlestium meditatione trahere consuevit, nullum amplius pravum desiderium perpessa, dum bonus spíritus promptior infirmam carnem ad subeundos labores erigebat.

℞. Propter veritatem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et deducet te mirabíliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

A Dæmone insídiis, funestisque conatibus lacessíta, Mulier fortis hostem ex verbis detectum, semel atque íterum invícta repulit. Ad eludendum vanæ gloriæ lenocínium, quo a malo spíritu pete-

tebatur, præteritos mores suos per vicos et plateas alta voce accusare non destitit, omni supplício se ream inclamans: nec nisi à Confessario deterrita in speciosam fáciem, olim impuri amoris causam, sævíre abstinuit, ægre ferens, suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus aliisque magnæ pœnitentiæ argumentis suorum críminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes á mundi illecebris custodíret, digna facta est, quæ sæpe Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, et Virginis Matris dolorum, quod ipsa ardenter expetierat, partíceps facta, cunctis sensibus destituta, et verè mortua intèrdum visa est. Ad eam proinde veluti ad perfectionis magistram ex díssitis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa verò cœlesti, quo erat perfûsa, lumine, cordium secreta, conscientias hominum, imò et peccáta, in remotis licèt partibus Deum offendentium cum dolore et lacrymis detegens, summáque in Deum et proximum charitate fervens, ingentem animárum fructum operata est. Ægris ad se venientibus salutem, obsessis à dæmone liberationem impetravit. Puerum defunctum lugente matre ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assíduis oratio-

tionibus sedávit. Denique summæ pietatis opéribus vivos, et mortuos sibi demeruit.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætítiæ ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justítiam. Proptéreá.

Lectio vi

Tot sanctis opéribus occupata, de rigore, quo assídue corpus suum éxercebat, nihil remisit, neque a studio cœlestia meditándi se avelli passa est, in utroque vitæ genere plane admiranda, utramque sororem, Magdalenam et Martham referens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in cœlestem Patriam evocaretur, exaudita est oratió ejus, die atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque et láboribus plena, ac cœlestibus donis cumulata, cœpit corporis viribus destitui, perque dies decem et septem, nullo cibó, sed divinis tantum colloquiis refecta est: tum sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in Cœlum conversis, octavo Kalendas Martias anno ætatis quinquagesimo, suæ conversionis vigesimo tertio, humanæ vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, felix

mi-

migravit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illæsum, et suaviter olens, summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quæ jam ab eadem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit: quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulserunt: Benedictus vero Decimustertius, in festo Pentecostes, die sextadecima Maii, anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi, solemnem ejus Canonizationem religiosissime celebravit.

℟. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In iii. Nocturno. Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile est Regnum Cœlorum thesauro abscondito in agro, *de Comm. non Virg.*

Ad Ben. Ant. Ut cognovit, resipuit Seraphici Ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

In 2. Vesp. Ad Mag. Ant. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus: inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.

Die xviii Martii
S. GABRIELIS ARCHANGELI
Duplex.

Si celebretur in Quadrag. fit comm. et dicitur 9. Lect. de Feria occurrente.

Si vero celebretur post Pascha, additur Alleluja, *et Psal. Nocturnor dicuntur sub prima Ant. illius Noctur.*

Ad Vesp Ant. Ingresso Zacharia, *cum reliq. de Laud. Ps.* 109. Dixit Dominus *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi, Ps.* 116. Laudate Dominum omnes Gentes

Capitulum. *Dan.* 9.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

Hymnus.

Christe, Sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanæ Sator et Redemptor,
Cœlitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.
Angelus pacis Michael in ædes
Cœlitus nostras veniat, serenæ
Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
Bella releget. An-

Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amica Cœlo,
Quæ triumphator statuit per Orbem,
Templa revisat.
Angelus nostræ medicus salutis
Adsit è Cœlo Raphael, ut omnes
Sanet ægrotos, dubiosque vitæ
Dirigat actus.
Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelorum
Semper assistat; simul et micantis
Regia Cœli.
Præstet hoc nobis Deitas Beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus; cujus resonat per omnem
Gloria Mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram Templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Mag. Ant. Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam Virginem, dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus.

Oratio.

Deus, qui inter ceteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuæ Mysterium Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius; ut qui Festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in Cœlis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Dein-

Deinde fit commem. Feriae, si celebretur in Quadragesima.

Ad Matutinum. Invit. Regem Archangelorum Dominum, * Venite, adoremus. *Ps.* 94. Venite, exultemus.

Hymnus Christe, Sanctorum, *Pag.* 218.

In i. Nocturno. Ant. Dixit Angelus Gabriel ad Danielem: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Ps. 8. Domine Dominus noster, *pag.* 65.

Ant. Dixit Angelus Gabriel etc.

Ant. Ecce vir Gabriel, quem videram in visione, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me.

Ps. 10. In Domino confido, *Pag.* 37.

Ant. Ecce vir Gabriel etc.

Ant. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram: et tetigit me, et statuit me in gradu meo.

Ps. 14 Domine, quis habitabit, *pag.* 38.

Ant. Cumque Gabriel etc.

℣. Stetit Angelus juxta aram Templi.

℞. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniele Propheta.

Lectio i. *Dan.* 9.

Ego Daniel, cum adhuc loquerer, et orarem, et confiterer peccata mea, et peccata populi mei Israel, et pro-

ster-

sternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei; adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo; ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem.

℟. Cum oraret Daniel, et confiteretur peccata sua, et peccata populi sui, * Ecce Archangelus Gabriel cito volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini. ℣. Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce.

Lectio ii.

Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem usque ad Christum ducem hebdomades septem, et hebdomades-

des sexaginta duæ erunt; et rursum ædificabitur platea, et muri in angustia temporum.

℟. Locutus est Gabriel Danieli, et dixit: Ad exordio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. ℣. Tu autem animadverte sermonem, et intellige visionem. Ego.

Lectio iii.

Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, et non erit ejus populus, qui eum negaturus est: et civitatem et Sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo; et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una, et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium, et erit in Templo abominatio desolationis, et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio.

℟. Ecce vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit: * Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. ℣. Gabriel fac me intelligere istam visionem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. Daniel. Gloria. Daniel.

In ii. Nocturno. Ant. Gabriel Angelus

lus apparuit Zachariæ, dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem.

Ps. 18. Cœli enarrant gloriam Dei, etc.

Ant Gabriel Angelus etc.

Ant. Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis.

Ps. 23. Domini est terra, *pag.* 39.

Ant. Et dixit Zacharias etc.

Ant. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

Psal. 33.

Benedicam Dominum in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me:* et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini: * et facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: * et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * et eripiet eos.

Gu-

Gustate, et videte, quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo: * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super justos: * et aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Gloria Patri etc.

Ant. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homilia de Laudibus Virginis super Missus est *Lectio iv.*

Missus est Angelus Gabriel a Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, Fortitudo Dei dicitur, et quia non ab aliquo alio forte excellentiore se (ut assolet) Spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergó positum est, a Deo. Vel ideo dictum est, a Deo, ne cui, vel Beatorum Spirituum, suum Deus antequam Virgini revelasse putetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele. Qui utique tantæ intèr

suos inveniri potuerit excellentiæ, ut tali et nomine dignus haberetur, et nuntio.

℟ Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans a dextris altaris incensi.

℣ Cumque ingressus in Templum Domini incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

Lectio v.

Nec discordat nomen a nuntio: Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat? Namquid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem dedecens aut incongruum videatur, Dominum et nuntium communi censeri vocabulo, cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis causa. Aliter quippe Christus fortitudo vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupative, Christus autem etiam substantive.

℟ Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, ex uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem. ℣. Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Le-

Lectio vi.

Christus Dei virtus et dicitur, et est: qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipsum suo brachio debellavit; et sic ei vasa captivitatis potenter eripit. Angelus vero fortitudo Dei appellatus est, vel quod hujuscemodi meruerit prærogativam officii, quo ejusdem nuntiaret adventum virtutis: vel quia Virginem natura pavidam, simplicem, verecundam, ne miraculi novitate expavesceret, confortare deberet, quod et fecit: Ne timeas, inquiens Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Convenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur: immo, quia tale illi negotium injungitur, recte tali nomine designatur.

℟. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizare: * Ecce eris tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo hæc fiant. ℣. Pro eo quod non credidisti verbis meis, quæ implebuntur tempore suo. Ecce Gloria Patri. Ecce.

In iii Nocturno

Ant. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Ps 95. Cantate Domino, *pag*. 48.

Ant. Missus est, etc.

Ant.

Ant. Gabriel Angelus Mariæ dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua.

Ps. 96. Dominus regnavit, *pag.* 49.

Ant. Gabriel Angelus, etc.

Ant. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

Psal. 103.

Benedic anima mea Domino: * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia, et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dominus: * et judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. Quo-

Quoniam secundum altitudinem cœli a terra, * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est, quoniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri, sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * et usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his, qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino. Glo-

Gloria Patri, etc.

Ant. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 3.*

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Juliani Archiepiscopi Toletani.

Lib. 2. contra Judaeos statim post princ.

Sacramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Daniel per Angelum didicit: similiter et Zacharias, apparente sibi Angelo, Joannem filium de se generandum audivit; et Maria Angelo sibi prædicenti Christum ex se nascendum, et credidit, et assensit. Hæc tria per Angelum dicta, et completa videmus. Jam ergo sollicite intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ et Mariæ apparuit, ipsi quoque Danieli illa prædixerit.

℟. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam.

riam Virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum: et expavescit Virgo de lumine. * Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum; ecce concipies, et paries, et vocabitur Altissimi Filius. ℣. Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio: et ait Angelus ei. Ne timeas.

Lectio viii.

Equidem ipse Daniel in prophetiæ suæ volumine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit. Dicit enim: Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, et dixit: Daniel, animadverte sermonem, et reliqua, quæ ibi commemorantur. Item his temporibus secundum Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ; Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

℟. Gaude Maria Virgo, cunctas hæreses sola interemisti; * Quæ Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum Virgo Deum et hominem genuisti, et post partum, Virgo inviolata permansisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus

fru-

fructus ventris tui. Quæ Gabrielis. Gloria Patri. Quæ Gabrielis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschae, quia tunc dicitur sequens

Lectio ix.

Quod etiam de Beatæ Mariæ Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Jam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gabriel fuerit, qui et præfixa illa tempora Danieli de Christi nativitate aperuit, et partum Virginis præsentem esse monstravit. Ad tempus itaque præfinitum occurrit, et olim a se dicta, operis efficientia completa esse convincit; et illic fidelis in prophetia hebdomadarum, et hic fidelis per mysterium revelatum.

Te Deum laudamus.

Ad Laud., *et per Hor. Ant.* Ingresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus stans a dextris altaris incensi. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Ait autem Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua. *Ant.*

Ant. Ego sum Gabriel Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Ant. Gabriel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Ecce concipies in utero, et paries Filium, et vocabis nomen ejus Jesum.

Ant. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gabriel Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et Virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Capitulum. *Dan.* 9.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

Hymnus.

Placare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuæ ad Tribunal gratiæ
Patrona Virgo postulat.
Et vos beata, per novem
Distincta gyros, Agmina,
Antiqua cum præsentibus,
Futura damna pellite.
Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus;

Ut

Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen
℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Ben. Ant. Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, et ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem, et multi in nativitate ejus gaudebunt: ipse enim præibit ante faciem Domini parare vias ejus.

Oratio

Deus, qui inter ceteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuæ Mysterium Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius; ut qui Festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in Cœlis: Qui vivis et regnas cum Deo Patre

Et fit commem. Feriae, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam. Ant. Ait autem Angelus.
Cap. Ecce vir Gabriel, *ut supra*.
℟. *br.* Stetit Angelus * Juxta aram Templi. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit.

℣.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Ad Sextam**. **Ant Ego sum Gabriel.

Capitulum *Dan.* 9.

Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es; septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt, ut finem accipiat peccatum, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum.

℟. *br.* Ascendit fumus aromatum, * In conspectu Domini. Ascendit. ℣. De manu Angeli. In. Gloria Patri. Ascendit.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad Templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam**. **Ant. Dixit autem Maria.

Capitulum *Dan.* 9.

Scito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ erunt.

℟. *br.* In conspectu Angelorum * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. ℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam. Gloria Patri. In conspectu.

℣. Adorate Deum.

℟. Omnes Angeli ejus. *Vesp.*

Vesp. de S. Joseph C. cum com. fer. tant Si dicendae sint Vesp. de S. Gabriele, omn. ut in prim., et loc. ult. Ps. 137. Confitebor tibi Domine in toto corde meo;* quoniam audisti, *pag.* 131.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℞. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Mag. Ant. Archangelus Gabriel ait ad Mariam; Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria; Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

Oratio Deus qui inter ceteros, *ut supra, et com. Feriae.*

Die xxvi. Martii

SS. BARONTII ET DESIDERII CC.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

In Hymn. Iste Confessor, *mutatur tertius versus.*

Oratio.

Deus, qui nos Beatorum Barontii, et Desiderii Confessorum tuorum annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut quorum natalitia colimus, etiam

tiam actiones imitemur. Per Dominum.

Et fit comm. Feriae, si venerit in Quadr.

In i. Nocturno. In Quadrag., Lect. de Libro Sapientiae, Justus si morte præoccupatus, *ut in Comm. Conf. non Pont. alias, de Script. occurr.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

Beatorum Barontii, et Desiderii dies, quorum festivitatem celebramus, ad ipsorum rectè factorum enarrationem linguam nostram evocavit: siquidem hodie Beati isti ad tranquillam, omnisque perturbationis expertem vitam transierunt: eóque navigium appulerunt, ubi deinceps non poterunt metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens, dicat: Semper gaudete, sine intermissione orate?

℟ Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Le-

Lectio v.

Quòd sic hìc ubi morbi, ubi insectationes, ubi præmaturæ mortes, ubi calumniæ, ubi invidiæ, ubi perturbationes, ubi iræ, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiæ, ubi quotidianæ solicitudines, ubi perpetua sibique succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam rectè composuerit: multò magis, postquam hinc demigraverimus, facile compotes erimus ejus boni, cùm hæc omniã sublata fuerint; adversa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram invehens, innumeraque gignens bella.

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus lorìcam fidei et ornavit eum. Et ad portas,

Lectio vi.

Quamobrem maximopere gratulor horum Sanctorum felicitati, quod quamquam translati sunt, atque hanc, quæ apud nos est, civitatem reliquerunt

ta-

tamen in alteram adscripti sunt civitatem, nempe Dei: et digressi ab hac Ecclesia, ad illam pervenerunt, quæ est primogenitorum descriptorum in cœlis· ac relictis hisce festis, transierunt ad celebritatem Angelorum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclesia et celebritas, audi Paulum dicentem: Accessistis ad civitatem Dei viventis, Jerusalem cœlestem, et Ecclesiam primitivorum qui conscripti sunt in cœlis, et ad multorum millium Angelorum frequentiam.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno. Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri. *de Communi Conf non Pont.*

Si hoc Festum celebretur in Quadrag. Lect. Nona erit de Homilia Feriae occur. cum ejus com. in Laud. ac. 2. *Vesperis.*

APRI-

APRILIS.

Die i. Aprilis

S. JACOBI APOSTOLI

Dup. maj.

Omnia de Communi Apost. praeter ea, quae sequuntur propria.

Si autem celebretur temp. Pasch. omnia dicunt. de Comm. Apost temp. Pasch. praeter Orationem, et Lectiones.

Oratio.

Esto Domine plebi tuæ sanctificator, et custos: ut Apostoli tui Jacobi munita præsidiis, et conversatione tibi placeat, et secura mente deserviat. Per Dominum nostrum etc.

In i. Nocturno. Lectiones de Epistola prima ad Corinthios, Sic nos existimet homo, *de Comm. Ap.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Jacobus Zebedæi filius, Joannis Apostoli germanus frater, Galilæus, inter primos Apostolos vocatus cum fratre, relictis patre ac retibus, secutus est Dominum, et ambo ab ipso Jesu Boanerges, idest, tonitrui filii, sunt appellati. Is unus fuit ex tribus Apostolis, quos Salvator maximè dilexit, et testes esse voluit suæ Transfigurationis, et interesse miraculo, cum Archisynagogi filiam a mor-

mortuis excitavit, et adesse, cum secessit in montem Oliveti, Patrem oraturus, antequam a Judæis comprehenderetur.

Extr Temp Pasch. ℟. Vidi conjunctos.

In Temp. Pasch. ℟. Lux perpetua.

Lectio v.

Post Jesu Christi ascensum in cœlum, in Judæa, et Samaria ejus divinitatem prædicans, plurimos ad Christianam fidem perduxit. Mox in Hispaniam profectus, ibi aliquos ad Christum convertit; ex quorum numero septem postèa Episcopi a Beato Petro ordinati, in Hispaniam primi directi sunt. Deinde Jerosolymam reversus, cum inter alios Hermogenem magum fidei veritate imbuisset, Herodes Agrippa Claudio Imperatore ad regnum elatus, ut a Judæis gratiam iniret, Jacobum libere Jesum Christum Deum confitentem, capitis condemnavit. Quem cum is qui eum duxerat ad tribunal, fortiter martyrium subeuntem vidisset, statim se et ipse Christianum esse professus est.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Beati estis.

In Temp. Pasch. ℟. Virtute magna.

Lectio vi.

Ad supplicium cum raperentur, petiit ille a Jacobo veniam: quem Jacobus osculatus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque uterque est securi percussus, cum

paulo ante Jacobus paralyticum sanasset. Corpus ejus postea Compostellam translatum est, ubi summa celebritate colitur, convenientibus eo religionis, et voti causa ex toto terrarum orbe peregrinis. Memoria ipsius natalis octavo Kalendas Augusti, qui translationis dies est, ab Ecclesia celebratur, cum ipse hodierna die primus Apostolorum Jerosolymis, profuso sanguine, testimonium Jesu Christo dederit.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Isti sunt triumphatores.

In Temp. Pasch. ℟. Isti sunt agni.

Si hoc festum transferat. tunc in fine hujus sextae Lect. relictis illis verbis, hodierna die, *dicat.* Kalendis hujus.

In iii Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 20. c.*

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 66. in Matth.

Non turbetur quispiam, si adeo imperfectos dicimus Apostolos fuisse: nondum enim mysterium crucis erat consummatum, nondum gratia Spiritus in corda ipsorum infusa. Quòd si virtutem

ipso-

ipsorum discere cupis, quales post datam gratiam Spiritus fuerint, considera; et videbis omnem ab illis perversam affectionem fuisse superatam. Hac enim de causa eorum modò imperfectio revelatur, ut apertè percipere possis, quales subitò per gratiam effecti fuerunt. Quòd igitur nihil spiritale petebant, nec de cœlesti regno quidquam cogitabant, perspicuum est. Sed tamen inspiciamus etiam quomodo accedant, et quid dicant. Volumus, inquiunt, ut quodcumque petierimus, faciàs nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respondit: non ignorans certè, sed ut eos respondére cogat, et ulcus detegat, et ita medicamentum apponat.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Isti sunt qui.

In Temp. Pasch. ℟. Ego sum.

Lectio viii.

Illi verò cùm erubescerent, et verecundia prohiberentur, quoniam humano affectu eò devenerant, seorsum ab aliis discipulis Christum accipientes, interrogaverunt. Progressi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent: et ita demum ea, quæ volebant, dixerunt. Volebant autem, ut ego conjicio, quoniam super duodecim sedes sessuros discipulos audierunt, primatum hujus consessus impetrare, et præponi quidem se cæteris scie-

bant

bant; Petrum verò sibi præferri formidantes, dicere ausi sunt: Dic ut unus a dextris, alter a sinistris sedeat. Et urgent dicentes: Dic Quid igitur ipse? Ut significaret eos nihil petere spiritale, sed nec scire quidem quid postulent: non enim petere auderent, si scirent: Nescitis, ait, quid petatis: nescitis quàm magnum hoc sit, quàm mirabile, ac ipsas superiores excedens virtutes.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Isti sunt viri.

In Temp. Pasch. ℟. Candidi facti.

Lectio ix.

Et adjecit: Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum; et baptismo, quo ego baptizor, baptizari? Perpendis, quomodo statim ab hac opinione ipsos removit, contraria eis disserens. Nam vos, inquit, de honoribus, et de coronis mecum agitis: ego vero de luctamine, atque sudore dissero. Non præmiorum hoc tempus est, nec illa gloria mea modo apparebit: sed cædis, ac periculorum tempus præsens est. Perspice autem, qualiter ipso interrogationis modo, et hortatur, et allicit. Non enim dixit: Potestisne cædem subire, potestisne vestrum effundere sanguinem? sed, Quonam pacto potestis bibere calicem? Deinde alliciens, inquit: Quem ego bibiturus sum: ut ipsa cum eo communicatione laborum promptiores redderentur.

Die iii. Aprilis

IMPRESSIONIS SACRORUM STIGMATUM IN CORP. S. CATHARINÆ SENENS. V. ORD. PRAED. *Duplex*.

Omnia de Communi Virg. praeter ea, quae sequuntur propria.

Oratio.

Da, quæsumus omnipotens Deus: ut qui Beatæ Catharinæ Virginis tuæ sacra Stigmata colimus, et annua solemnitate lætemur, et tantæ virtutis proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

Si venerit in Quadrag. fit commem. Fer. occurr

In i. Nocturno. In Quadrag. Lect. de Epist. B. Pauli Apost. ad Corinth. De Virginibus, *ut in Comm. Virg. aliàs de Script. occurr.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Catharina, Virgo Senensis, post susceptum Beati Dominici habitum, quem Sorores de Pœnitentia gestare solent, Divino amore succensa, orationibus, piisque meditationibus mentem suam jugiter nutriebat. Præsertim sacra Dominicæ Passionis Mysteria meditari consueverat: ac tanto spiritu erga illa ferebatur, ut in iisdem contemplandis per plures horas singulis diebus detineretur. Communione Altaris, quæ illi fermè quo-

quotidiana fuit, toto cordis affectu suscepta, mox in aera extolli videbatur. Dum autem his Divinis contemplationibus pascebatur, pluribus gratiis donata est, ac etiam sacris Stigmatibus insignita.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Cum namque Pisis immoraretur, die Dominico, refecta cibo cœlesti, et in extasim rapta, vidit Dominum Crucifixum magno cum lumine advenientem, et ex ejus Vulnerum cicatricibus quinque radios ad quinque loca sui corporis descendentes. Ideòque mysterium advertens, Dominum precata, ne cicatrices apparerent; continuò radii colorem sanguineum mutaverunt in splendidum, et in forma puræ lucis pervenerunt ad manus, pedes, et cor ejus: ac tantus erat dolor, quem sensibiliter patiebatur, ut nisi eum Deus minuisset, brevì se crederet morituram.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea. *Le-*

Lectio vi.

Hanc itaque gratiam amantissimus Dominus nova gratia cumulavit: ut sentiret dolorem, illapsa vi vulnerum, et cruenta signa non apparerent. Quod ita contigisse cum Dei famula Confessario suo Raymundo retulisset; ut oculis etiam repræsentaretur, radios in imaginibus Beatæ Catharinæ ad dicta quinque loca pertingentes, pia Fidelium cura pictis coloribus expressit. Dein vero Benedictus Decimustertius Pontifex Maximus Ordinis Prædicatorum, ut eorumdem corda in Christi Crucifixi amorem inflammarentur, universo Prædicatorum Ordini tantæ rei memoriam anniversaria solemnitate celebrari concessit.

℟. Afferentur Regi Virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia, et exultatione. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In iii. Nocturno. Homil. in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Comm. Virg.*

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriae occurr. si celebretur in Quadrag., et de ea fit commem. in Laudib. ac secundis Vesp.

Die

Die xii. Aprilis

S. ZENONIS EP. ET MART.

Duplex.

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, omnia dicunt. de Comm. unius Mart. praeter ea, quae hic assignantur. Nona Lectio erit de Homil. Feriae occurr. cum commem. ejusd. Fer. in utrisq. Vesp., et Laudibus.

Si autem celebretur tempore Pasch. exceptis propriis, ut infra, ex quibus Hym. termin. cum ℣. Deo Patri sit gloria, et Filio, qui a mortuis etc. *atque ad Antiphonas, et* ℟℟. *propr. addit.* Alleluja, *omnia dicunt de Comm. unius Mart. temp. Pasch. In i. et ii. Nocturn. Lection. ut infra, sed in iii. Noct. legunt de Homil. in Evangel.* Ego sum vitis vera, *de Comm. unius Mart. temp. Pasch.*

Ad Vesp. Ant. Sanctitatis, et doctrinæ, *cum reliquis de Laudibus, Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi, Psal.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Hymn. Sancto Zenoni etc., *Ant. ad Mag.* Dum Sanctus Zeno etc., *pag* 154.

Oratio.

Deus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui, atque Pontificis gloriosa confessione circumdas, et protegis: concede propitius; ut cujus natalitia colimus

mus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum. Invitator. de Comm. unius Mart. Hymn. Sancto Zenoni, *ut supra pag.* 154. *Antiph., Psalmi, et* ℣. *Nocturn. de eodem Comm.*

In i. Nocturno. Lectiones de Actibus Apostolor., A mileto, *de Comm. unius Mart.* ℟℟. *propr.* Hic est sacer etc. *pag* 155

In ii Nocturno. Lectiones propriae pag. 156., *et* ℟℟. *de Communi unius Mart.*

In iii. Nocturno. Lect de Homilia S. Gregorii Papae in Evang Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, *de Communi unius Mart ut in Breviar.*

Ad Laud. et per Hor. Antiph. propr. Sanctitatis etc. *pag.* 159.

Capitulum. *Jac.* 1. *b.*

Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Invicte Martyr, unicum
Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens cœlestibus.
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,

Vitæ repellens tædium.
Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis;
Nos solve vinclis sæculi
Dono superni Numinis.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ant. ad Ben. Acceptam etc. *pag.* 160.

Si vero celebretur Temp. Pasch.

Capitulum. *Sap.* 5.

Stabunt justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus Invicte *ut supra, sed in fine*, Deo Patri sit gloria etc.

℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluja.

℟. Mors Sanctorum ejus, alleluja.

Ant. Acceptam etc. *pag.* 160., *cum* Alleluja *in fine.*

Oratio. Deus qui nós etc., *ut supra*.

In ii. Vesp. Ant. Sanctitatis, et doctrinæ, *cum reliq. de Laudib. Ps.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica*, *et loco ultimi*, *Ps.* Credidi, *pag.* 1. *Hymn.* Sancto Zenoni etc., *pag.* 154.

Ant. ad Mag. O gemma fulgens etc., *pag.* 162., *et Oratio ut supra*.

Die xx. Aprilis

S. AGNETIS DE MONTE POLITIANO

VIRG. *Duplex*.

Omnia de Comm. Virg. praeter ea, quae hic habentur propria.

Oratio.

Deus, qui Beatam Agnetem Virginem tuam cœlesti rore sæpe perfundere, et orationis ejus loca, diversis enatis floribus, decorare dignatus es: concede propitius, ut ejus precibus perpetuo tuæ benedictionis rore conspersi, æternitatis fructus percipere mereamur. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lectiones de Scriptura occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Agnes, Virgo Ordinis Sancti Dominici, in pago quodam Montis Politiani ab obscuris, sed piis ac locupletibus est orta parentibus; cujus ortum insignem omnibus reddidit illustre miraculum; quod in conclavi, dum è matris alvo prodiret accensæ cereæ faces divinitus apparuerunt, portendentes lucem, quam orbi terrarum allatura esset. Infantula, neglectis lusibus, sæpe in remotum aliquem locum se abdebat, ut sese totam Jesu Christo, quem Sponsum elegerat, ex animo commendaret.

Quo-

Quodam die Montem Politianum a suo pago petens, in collem venit, qui in urbis pomœrio est, ubi meretrices quædam agebant. Illic virgo infantula rostris et unguibus á quibusdam tetris, sordidisque corvis appetíta est; tanquam præsagientibus dæmonibus, illam suis conatibus olim acriter adversaturam. Nonum agens annum multis precibus à parentibus impetravit, ut in cœnobio Virginum, cui nomen à Sacco est, in ipso Monte Politiano, totam suo se Sponso dicaret; in quo tanta animi alacritate cœpit in precationibus, sacris lectionibus, aliisque religiosis exercitationibus tempus omne consumere, ut etiam corporis necessitatibus, quod posset, subtraheret. Modestiam, obedientiam, humilitatem in primis coluit. Mentis integritatem, et corporis pudicitiam adeò adamavit, ut ad tantum thesaurum faciliùs, et tutius conservandum, tenellum corpus jejuniis, vigiliisque conficeret.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua, alleluja. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Et ne lucerna ardens sub modio latéret, sed super candelabrum poneretur

tur; Agnes Dei nutu ad instituendum novum sacrarum Virginum cœnobium in oppido, vulgò Proceno, intra fines agri Orvièti cum sua magistra Margarita delecta est. Mox eidem cœnobio propter eximiam vitæ sanctitatem, senilemque prudentiam, licèt quintum decimum annum nondum egisset, Summi Pontificis jussu invita præficitur. Tunc omnium studia virtutum ardentiùs colere cœpit. Per annos quindecim, quos hic vixit, quotidie jejunavit, solo pane et aqua satis contenta. Sed et lectus nuda humus, cervìcal durum saxum ipsi fuit. Deum frequenter orabat, ut regendo Monasterio ætatis suæ imbecillitatem divina virtute firmaret; et ab oratione ac divinarum rerum contemplatione, nonnisi magno cum animi dolore, avocabatur. Sæpe autem ejus pallium, cùm ab oratione surgeret, inventum est candido rore conspersum, cujus roris guttæ singulæ crucis figuram habebant. Quin etiam templi ara primaria, et totum pavimentum eo die, quo Christi sponsam Episcopus, præsente universo clero et populo, consecravit, simili rore conspersum est. Interdum quoque locùm, quem orando flexis genibus tangebat, enati subito flores violæque pulcherrimæ ornarunt. Inter orandum a Beatissima Dei Matre fi-

filium Jesum, gerentem formam lactentis infantis, suo complexu quondam accepit: atque ab ejus collo pendentem tenui filo crucem dono habuit, quæ in templo asservatur, in quo corpus Virginis conditum est.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, alleluja. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Cum verò in gravissimum morbum incidisset, ad Balnea propinqui oppidi Clanciáni ducta est: ac vix aquas attigerat, cùm cœlesti quodam rore concreto, et instar nivis candido conspersæ sunt, cujus singulæ particulæ crucis forma figuratæ erant. Tunc quoque ex novo fonte aqua profluit, quæ omnium generum morbos curare incœpit. Ac in cœnobium reversa, ingravescente morbo, sacras sorores, deplorante matris è vita discessum, consolata, et ad concordiam, et votorum observantiam simul exhortata est: sentiensque se ad cœlestes nuptias à suo Sponso vocari, manus in cœlum sustulit, ac Domino spiritum commendavit, anno millesimo tercentesimo decimo septimo, die vigesima Aprilis. Cujus corpus, miram odoris suavitatem

tem efflans, ad se visendum omnes invitavit: ac è summis manibus et pedibus pretiosum liquorem emittens, vestes ipsas madefécit: multisque miraculis commendatum in hunc usque diem integrum conspicitur, divinisque honoribus afficitur. Ad quod visendum sancta Catharina Senensis, quæ acceperat à Deo, se parem in cœlo cum beata Agnete gloriam habituram, cùm venisset, pedes osculari voluit; sed jacentis corporis pes alter in os usque sanctæ Catharinæ divina vi erectus est. Iterumque post aliquod tempus sancta Catharina ad beatæ Agnetis corpus reversa, cúm ad caput corporis sese demisisset, manna toto illo loco pluere cœpit, in figuram Crucis formatum, sicut decidere solitum erat, cúm Agnes in hac vita orabat.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia, et exultatione, alleluja. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prosperè procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In iii. Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem Virginibus, *ut in Comm. Virg.*

Die

Die xxiii. Aprilis
In Cathedr.
S. GEORGII MART.
Duplex.

Extra Cath. S. Georgii M. Semid. ut in Brev.

Die xxiv. Aprilis
S. FIDELIS A SIGMARINGA MART.
Duplex.

Omn. de Communi Mart temp. Pasch., praeter ea, quae hic assignantur.

Oratio.

Deus qui Beatum Fidelem Seraphico Spiritus ardore succensum in veræ Fidei propagatione Martyrii palma, et gloriosis miraculis decorare dignatus es; ejus quæsumus meritis, et intercessione, ita nos per gratiam tuam in Fide, et Charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur: Per Dominum.

Lect. i. Noct. de Script. occur.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Fidelis in Oppido Sveviæ Sigmaringa ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte ætate singularibus naturæ, et gratiæ donis ornatus præfulsit. Egregiam quippe sortitus indolem, morum-

rumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi Philosophiæ, et Juris utriusque lauream emeruit, in schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere cœpit. Nobilium exinde Virorum, varias Europæ Provincias lustrantium comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita seipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit iræ motu perturbari. Juris præterea, et justitiæ strenuus propugnator, post reditum in Germaniam, celebre sibi nomen acquisivit in Advocati munere, in quo tamen cum Fori pericula esset expertus, tutiorem æternæ salutis viam ingredi deliberavit, et superna vocatione illustratus paulo post Ordini Seraphico inter Fratres Minores Cappuccinos adscribi petiit.

℞. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine,* Et æternitas temporum, alleluja, alleluja. ℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gáudium, et exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

Piæ petitionis compos redditus, mundi

di, suique contemptor insignis in ipso statim tyrocinio, magisque cum solemnis Professionis vota in gaudio Spiritus Domini nuncupasset, in Regulari observantia omnibus admirationi fuit, et exemplo. Orationi maximè, et sacris litteris vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verum etiam Heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis Cœnobii Præfectus constitutus, prudentia, justitia, mansuetudine, discretione, et humilitatis laude, munus sibi demandatum exercuit. Arctissimæ paupertatis zelator egregius, quidquid vel minus necessarium videretur, è Cœnobio penitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigilias, et flagella salutari seipsum prosequens odio, in alios amorem, quasi mater in filios ostendit. Cum pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentiis ad assidua charitatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis consilio, et opere adeo præclare se gessit, ut Pater Patriæ meruerit appellari.

℟. In servis suis, alleluja, * Consolabitur Deus, alleluja. ℣. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Le-

Lectio vi.

Deiparæ Virginis, et Rosarii cultor eximius, illius præcipue, aliorumque Sanctorum patrociniis a Deo postulavit, ut in Catholicæ Fidei obsequium vitam sibi, et sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei Providentia factum est, ut fortis Christi Athleta Præses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro Rhætia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto, hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribus Hæreticis ad Orthodoxam fidem conversis, spes non modica effulserit totius illius gentis Ecclesiæ, et Christo reconciliandæ. Prophetiæ dono præditus futuras Rhætiæ calamitates, suique necem ab Hæreticis inferendam sæpius prædixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se præparasset, die vigesimaquarta Aprilis anni millesimi sexcentesimi vigesimisecundi ad Ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab Hæreticis qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad prædicandum invitaverant, concione tumultuarie interrupta, per verbera, ac vulnera eidem crudeliter inflicta gloriosam

sam mortem magno, et alacri corde perpessus, Primitias Martyrum memoratæ Congregationis proprio Sanguine consecravit; pluribus signis, et miraculis exinde clarus præsertim Curiæ, et Veldhirchii, ubi summa Populi veneratione illius Reliquiæ asservantur.

℞. Filiæ Jerusalem venite, et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die solemnitatis, et lætitiæ, alleluja. ℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die solemnitatis.

In iii. Nocturno. Homil S. Augustini Episc. in Evangelium Ego sum vitis vera, et Pater meus, *de Communi Mart. tempore Pasch. primo loco.*

Die xxvi. Aprilis

APPARITION. SACRAE IMAG.

B. M. V. DE BONO CONSILIO

NUNCUPATAE. *Dup. maj.*

Omnia ut in Festo S Mariae ad Nives, praeter ea, quae sequuntur.

In i. Vesp Ant., et Psal. ut in Officio Parvo B. M. V. Cap. Ab initio. *Hymn.* Ave maris Stella.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata, alleluja.

℟.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos, alleluja.

Ad Mag. Ant. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem, alleluja.

Oratio

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam Imaginem mira apparitione clarificare voluisti: concede quæsumus, ut ejusdem beatæ Mariæ Virginis intercessione ad cœlestem Patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum etc.

Ad Matutinum. Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis, alleluja. *Psal.* Venite.

Hymnus.

Plaude festivo, pia gens, honore,
Dum Genestani veneraris ædem,
Qua Dei magnæ Genitricis alma
Splendet Imago.
Hæc ubi mira specie repente
Obtulit sese populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc ægris aderat, molestos
Corporis morbos animique pellens,
Lon-

Longe et ærumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.
Virgo, quæ magnis decorata signis
Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli solio coruscans
Totius mundi seriem gubernat
Trinus, et unus. Amen.

In i. Nocturno Antiphonae, et Psalmi ut in Officio parvo B. M. V.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, alleluja.

℟. Intende, prospere procede, et regna, alleluja.

De Libro Proverbiorum.

Lectio i. *Cap* 2. 10.

Si intraverit Sapientia cor tuum, et scientia animæ tuæ placuerit, consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur; qui relinquunt iter rectum et ambulant per vias tenebrosas; qui lætantur cum male fecerint, et exultant in rebus pessimis, quorum viæ perversæ sunt, et infames gressus eorum.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem cœli capere non poterant,

tuo

tuo gremio contulisti, alleluja ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii. *c.* 3. 21.

Fili mi, ne effluant hæc ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium, et erit vita animæ tuæ et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget; si dormieris, non timebis; quiesces, et suavis erit somnus tuus: ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum, ne capiaris.

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem, allel. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iii. *c.* 8.

Ego Sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum; arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me Reges regnant, et legum conditores justa decernunt: per me Principes imperant, et potentes decer-

nunt

nunt justitiam. Ego diligentes me diligo; et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Beata es Virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes Virgo, alleluja ℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In ii. Nocturno.

℣ Adjuvabit eam Deus vultu suo, allel.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur, alleluja.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

In Natali S. Joannis Baptistae. Lectio iv.

Hominem concepit Elisabeth, hominem Maria: sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum, et hominem. Mira res est, quomodo potuerit concipere creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum, Fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hominem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fœmina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena Serpentis. Persuasit enim Serpens peccatum, et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum fœmina concepit corde venena Serpentis, non mirandum quod salus nostra facta est, cum fœmina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uter-

terque ceciderat sexus: uterque fuerat reparandus. Per mulierem nobis reddita est salus.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris, alleluja. ℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

De Sermone Sancti Fulgentii Episcopi.

Lectio v.

Quoniam Diabolus per serpentem Hevæ loquutus, per Hevæ aures Mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum, et cunctis sæculis vitam effudit; Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei filius: hac munditia generatur. De Cœlis medicus transiens per Virginem: post transitum suum, illæsam fecit Virginem permanere. Qui enim disrupta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua Matre, quod invenit integrum potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit, et Virginitas ampliata est potius, quam fugata.

℟. Quæ est ista quæ processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam, alle-

luja. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi

Maria quam præclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta; Salutationis Angelicæ, benedictionis divinæ, et plenitudinis gratiæ. Sic enim eam legitur salutasse: Ave Maria, gratia plena, benedicta inter mulieres. * Et ut nihil non sublime esset in hac Sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine Divino consilio factum est, ut ejus etiam imagines summo essent in honore, et prodigiis, miraculisque clarescerent. Quas inter, ea tribus ab hinc sæculis præcipuo honore colitur, quæ Paulo Secundo sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiæ Patrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Oppido Genestani Prænestinæ Diœcesis, ex pontificiis diplomatibus, et suppatibus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa Sextus præfatis ejusdem Oppidi Cœnobitis Officium proprium concessit septimo Kalendas Majas, ipso scilicet Apparitionis die, recitandum; ac deinde illud, die, quæ immediate subsequitur pro ejus recitatione in posterum assignata, ad universum prædictum Ordinem sub ritu duplicis majoris extendit. ℟.

℟ Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum, alleluja. ℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In iii. Nocturno.

℣. Elegit eam Deus et præelegit eam, alleluja.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluja.

Lectio S Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 1.

Liber generationis Jesu Christi, Filii David, Filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Thomæ Episcopi.

In Conc 1 *Nat. B M.*

Cogitanti mihi, ac diu hæsitanti quid causæ sit, quod cum Evangelistæ de Joanne Baptista, et aliis Apostolis tam longum fecere tractatum, de Virgine Maria, quæ vita, et dignitate omnes antecedit, ita summatim percurrant historiam. Cur, inquam, non traditum est memoriæ, quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid

cum

cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis vixerit? Magna erant hæc, et memoratu digna, et quæ summa devotione a Fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate, et pueritia mira multa contigerint; et puella hæc in teneris annis stupendum sæculis virtutum omnium monumentum extiterit?

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster, alleluja ℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia ex.

Ben. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum etc.

Lectio viii.

Hæc mihi hæsitanti, cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli non est compositus liber: nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiæ, sicut impium, ita et temerarium judico) quàm ita placuisse Spiritui Sancto, ejusque providentia Evangelistas siluisse, propterea quia Virginis gloria, sicut in psalmis legitur, omnis intus erat, et

et magis cogitari poterat, quam describi, sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quæris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, alleluja. ℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio ix.

Non eam Spiritus Sanctus litteris descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas, nihil illi gratiæ, aut perfectionis, aut gloriæ, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse; immo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit, ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas, et ministras domus suæ potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis, et gratiis venustavit, qualem existimas condidit Matrem suam, unicam Sponsam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et præ omnibus adamavit? Omnibus eam Altissimus præposuit, non solum Virginis, sed etiam Angelicis Choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet

om-

omnis celsitudo Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: De qua natus est Jesus. Hæc longa, et plenissima historia ejus est.

Te Deum laudamus

Ad Laud, et per Hor. ut in Officio B. M V in Sabbato.

℣ Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluja.

℟ Propterea benedixit te Deus in æternum, alleluja.

Ad Ben. Ant. Beata es Maria, quæ credidisti: perficientur in te, quæ dicta sunt tibi a Domino, alleluja.

Oratio.

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam Imaginem mira apparitione clarificàre voluisti: concede quæsumus, ut ejusdem Beatæ Mariæ Virginis intercessiòne ad cœlestem Patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum.

In ii Vesp. omnia ut in primis.

Ad Mag. Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus, alleluja.

Oratio ut supra.

MA-

MAJUS.

Prima Dominica Maii non impedita
B. M. V. DIVINI PASTORIS MATRIS
Dup. maj.

In i Vesp. Ant. Sonet vox tua, *cum reliq. de Laud. Psal. ut in Offic. B. M. V.*
Cap. Ab initio. *Hymn* Ave maris Stella.
℣. Dignare me laudare te Virgo sacrata, alleluja.
℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos, alleluja.
Ad Mag. Ant. Sicut Pastor gregem suum pascet, in brachio suo congregabit agnos, et in sinu suo levabit, alleluja.

Oratio.

Deus, qui universum mundum ineffabili tua providentia regis, atque gubernas; præsta nobis famulis tuis, ut intercedente Beata Maria semper Virgine, quæ vigili custodia nos pascit, ab hostibus defensi, et fructus tui dulcedine satiati ad cœlestem patriam securi perducamur. Per Dominum.

Ad Matutinum. Invit. Sancta Maria Divini Pastoris Mater, * Intercede pro nobis, alleluja. *Psal.* 94. Venite exultemus. *Hymn.* Quem terra.

In i Nocturno. Ant. Mane surgamus ad vineas, videamus si floruit vinea, si flores fructus parturiunt, ibi dabo tibi ubera mea, alleluja. *Oc-*

Occurr. temp Pasch. sub hac tant. Ant. dic 3. Psal. ut in Offic parv. B. M. V., el sic ad 2. et 3. Noct.

Ant. Cor suum tradet ad vigilandum diluculo, alleluja.

Ant. Trahe me post te: curremus in odorem unguentorum tuorum, alleluja.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, alleluja.

℞. Intende, prospere procede, et regna, alleluja.

De Parabolis Salomonis.

Lectio i.

Ego Sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum, arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me Reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me Principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Tu autem.

℞.

℟. Sicut vigilavi super eos, ut evellerem, et demolirer, et dissiparem, et disperderem, et affligerem,* Sic vigilabo super eos, ut ædificem, et plantem, alleluja. ℣. Erraverunt greges mei in cunctis montibus, et in universo colle excelso. Sic vigilabo.

Lectio ii.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar. Adhuc terram non fecerat, et flumina, et cardines orbis terræ. Quando præparabat cœlos aderam; quando certa lege, et gyro vallabat abyssos, quando æthera firmabat sursum, et librabat fontes aquarum, quando circumdabat mari terminum suum, et legem ponebat aquis, ne transirent fines suos, quando appendebat fundamenta terræ: cum eo eram cuncta componens, et delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terrarum, et deliciæ meæ esse cum filiis hominum. Nunc ergo filii audite me: beati, qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam et estote sa-

pientes, et nolite abjicere eam. Tu autem.

℟. Anima mea desideravit te in nocte, * Sed et spiritu meo in præcordiis meis, de mane vigilat ad te, alleluja. ℣. Ego dormio, et cor meum vigilat: vox dilecti mei postulantis. Sed et spiritu.

Lectio iii.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. Qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem, immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad mœnia Civitatis; si quis est parvulus veniat ad me, et insipientibus locuta est: venite comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. Tu autem etc.

℟. Sicut visitat pastor gregem suum in die; * Quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum, alleluja. ℣. Sic visitabo oves meas, et liberabo eas de omnibus locis in die nubis, et caliginis. Quando fuerit. Gloria. Quando fuerit.

In ii. Nocturno. Ant. Salvabo gregem meum, et non erit ultra in rapinam, alleluja. *Ant.*

Ant. Congregabit eum, et custodiet eum, sicut pastor gregem suum, allel.

Ant. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me, alleluja.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo, all.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur, alleluja.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Ser. in c. 12. *Apoc ant. med Lectio iv.*

Amplectamur Mariæ vestigia, fratres mei, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus donec benedixerit nobis. Potens est enim. Nempe vellus est medium inter rorem, et aream, mulier inter solem, et lunam. Maria inter Christum, et Ecclesiam constituta. Sed forte miraris non tam vellus opertum rore, quam amictam sole mulierem. Magna siquidem familiaritas, sed mira omnino vicinitas solis, et mulieris Quomodo enim in tam vehementi fervore tam fragilis natura subsistit? Merito quidem admiraris Moyses sancte, et curiosius desideras intueri. Verumtamen solve calceamenta de pedibus tuis, et involucra pone carnalium cogitationum si accedere concupiscis. Tu autem.

℟. Super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei, et non erat

qui

qui requireret. * Ecce ego requiram oves meas, et visitabo eas, alleluja. ℣. Custodivit illas ab inimicis, et a seductoribus tutavit illas. Ecce ego.

Ejusd. in Ass. B. M. V. in fin. Lectio v.

Jam te Mater Misericordiæ per ipsum sincerissimæ tuæ mentis affectum tuis jacens provoluta pedibus Luna, idest Ecclesia, mediatricem sibi apud Solem justitiæ constitutam devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, et Solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam vere amavit, et ornavit, stolam gloriæ induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore cœlesti, innixa super dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina; ipsi quoque catuli de micis edant, nec puero Abrahæ tantum, sed et camelis potum tribuas de superexfluenti hydria tua. Tu autem Domine.

℟. Custodivit nos in omni via per quam ambulavimus, * Et in cunctis populis, per quos transivimus, allel. ℣. Posuerunt me custodem in vineis. Et in cunctis.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm 18. de Sanctis in med Lectio vi.

O beata Maria accipe quascumque exiles, quascumque meritis tuis

impares gratiarum actiones, et cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra Sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. Sit per te excusabile quod per te ingerimus: fiat impetrabile quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redóna quod rogamus, excusa quod timemus, quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictórum, et in te, Beatissima, nostrorum est expectatio præmiorum. Accipe insuper obsequium famulorum tuorum, in Etruria degentium, qui in multis, magnisque periculis a Te adjuti, in grati animi argumentum, et in memoriam beneficiorum defensionis, et protectionis a Pio VII. Pontifice Maximo in tui honorem festivitatem hanc sub titulo Divini Pastoris Matris consecuti sunt, ut fideles omnes Te custodem vigilantem, ac cœlestia pabula suppeditantem cognoscant, invocent, et revereantur. Tu autem

℟ Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi: * Et fructus ejus dulcis gutturi meo, alleluja. ℣. Quid videbis in Sunamitide nisi choros castrorum? Et fructus. Gloria Patri. Et fructus.

In iii. Nocturno. Ant. Favus distillans la-

labia tua; mel et lac sub lingua tua, alleluja.

Ant. Egredere, et abi post vestigia gregum, et pasce hædos tuos, allel.

Ant. Rigabo hortum meum plantationum, et inebriabo prati mei fructum, alleluja.

℣. Elegit eam Deus et præelegit eam, alleluja.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluja.

Lectio S Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et Soror Matris ejus Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Beati Petri Damiani.

Ex Serm. 1. *in Nat. B. M. V. in fin.*

Virgo Dei genitrix, cujus pulchritudinem Sol, et Luna mirantur, subveni, Domina, clamantibus ad te jugiter: revertere, revertere Sunamitis, revertere, revertere, ut intueamur te. Tu benedicta, et superbenedicta revertere primo per naturam. Numquid quia ita Deificata, ideo nostræ humanitatis oblíta et? Nequaquam, Domina: Scis in quo discrimine nos reliqueris, ubi jaceant, quantum delinquant servi tui; non enim convenit tantæ misericordiæ

tan-

tantam miseriam oblivisci, quia etsi subtrahit gloria, revocat natura; non enim ita memoraris justitiæ Dei solius, ut misericordiam non habeas, neque ita es impassibilis, ut sis incompassibilis. Naturam nostram habes, non aliam; et justum est, ut de rore tantæ pietatis diffusius infundamur. Tu autem.

℟. Dilectus meus mihi, et ego illi qui pascitur inter lilia, * Donec aspiret dies, et inclinentur umbræ, allel. ℣. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus. Donec aspiret.

Lectio viii.

Revertere secundo per potentiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potestas in cœlo, et in terra. Nil tibi impossibile, cui possibile est desperatos in spem beatitudinis relevare. Quomodo enim illa potestas tuæ potentiæ poterit obviare, quæ de carne tua carnis suscepit originem? Accedis enim ante illud aureum humanæ reconciliationis Altare, non solum rogans, sed imperans; Domina non ancilla. Moveat te natura, potentia moveat, quia quanto potentior, tanto misericordior esse debebis. Potestati enim cedit ad gloriam, injurias ulcisci nolle cum possit. Revertere tertio per amorem. Scio, Domina, quia benignis-

sima es, et amas nos amore invincibili, quos in te, et per te Filius tuus et Deus tuus summa dilectione dilexit. Quis scit quoties refrigeres iram Judicis, cum justitiæ virtus a præsentia Deitatis egreditur? Tu autem.

℟ Congregabo oves de terris, et inducam eas in terram suam, * Et pascam eas in montibus Israel, * In rivis, et in cunctis sedibus terræ, allel.

℣. Ego pascam oves meas, et ego eas accubare faciam. Et pascam. Gloria Patri. In rivis.

Lectio ix.

Revertere quarto per singularitatem. In manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini, et sola electa es, cui gratia conceditur. Absit ut cesset manus tua, cum occasionem quæras salvandi miseros, et misericordiam effundendi; neque enim tua gloria minuitur, sed augetur, cum pœnitentes ad veniam justificati, ad gloriam assumuntur. Revertere ergo Sunamitis, idest despecta, cujus animam pertransivit gladius, quæ fabri uxor appellata fuisti. Ad quid? Ut intueamur te. Summa gloria est post Deum te videre, adhærere tibi, et in tuæ protectionis munimine demorari. Audi nos, nam et Filius nihil negans honorat te, qui est lin-

Deus benedictus in sæcula sæculorum. Tu autem.

Si nona Lectio fuerit de hom. Dom. tunc de viii., et de ix. Lect. Festi fit una.

Ad Laud., et per Hor. Ant. Sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, et facies tua decora, alleluja. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Dilectus meus descendit in hortum, ut pascatur in hortis, et lilia colligat, alleluja.

Ant. Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis, alleluja.

Ant. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano, alleluja.

Ant. In hortis nostris omnia poma nova, et vetera, dilecte mi, servavi tibi, alleluja.

Cap. Ab initio. *Hymn.* O gloriosa Virginum.

℣. Pulchra es, et decora filia Jerusalem, alleluja.

℟. Terribilis ut castrorum acies ordinata, alleluja.

Ad Ben. Ant. Indica mihi ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum, alleluja.

Oratio.

Deus, qui universum mundum ineffabili tua providentia regis, atque gu-

gubernas; præsta nobis famulis tuis, ut intercedente Beata Maria semper Virgine, quæ vigili custodia nos pascit, ab hostibus defensi, et fructus tui dulcedine satiati ad cœlestem patriam securi perducamur. Per Dominum

Ad Horas Capit., *et* ℟. *brev. ut in Off. B. M. V. in Sab.*

In ii. Vesp. omn. ut in primis.

℣. Per te salutem hauriamus Virgo Maria, alleluja.

℟. Ex charitate, et passione Christi Filii tui, alleluja.

Ad Mag. Ant. Cum vidisset ergo Jesus Matrem, et Discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suæ: Mulier, ecce Filius tuus. Deinde dicit Discipulo: Ecce Mater tua; et ex illa hora accepit eam Discipulus in sua, alleluja.

Oratio ut supra.

Die xvii. Maii

S. PASCHALIS BAYLON CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., *praeter ea, quae hic assignantur.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis, et Sanguinis tui sacra mysteria dile-

lectione decorasti; concede propitius, ut quam ille ex hoc Divino Convivio spiritus percepit pinguedinem, eamdem et nos percipere mereamur. Qui vivis.

In i. Nocturno. Lectiones de scriptura occurrente.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Paschalis Baylon, pauperibus, piisque parentibus in Oppido Turris Formosæ Seguntinæ Diœcesis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futuræ sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum cœlestium apprime studiosam, pueritiam, atque adolescentiam in gregis custodia transegit; quam ille vivendi rationem ideo præcipue diligebat, quod humilitati fovendæ, ac innocentiæ conservandæ in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantáque apud coævos, et socios, florebat auctoritate, et gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens, et magister maximo studio coleretur, ac amaretur: Beatus etiam tum a plerisque appellatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit il-

li claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Qui vero in sæculo, terra nempe deserta, et inaquosa, adeo feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in domo Domini mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis arrepto vitæ severioris instituto, atque in Ordine Minorum Strictioris Observantiæ Discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei magisque conformaret. Ita factum est brevì, ut eum tamquam seraphicæ perfectionis exemplar ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili servientium gradu constitutus, se velut omnium peripsema reputans, ardua quæque, et abjecta domus ministeria, veluti jure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercebat humilitate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictavit, atque in servitutem redegit; spiritum vero assidua sui abnegatione ferventiorem in dies ad anteriora extendebat.

℟.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum,* Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Deiparam Virginem, cujus clientelæ se ab ineunte ætate dicaverat, tamquam matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum difficile dictu est quam ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in feretro ad sacræ Hostiæ elevationem bis oculos reseravit et clausit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter hæreticos publicè palamque professus, multa et gravia ob eam causam perpessus est: crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Sæpe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore cœlestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis, et illiteratus de mysteriis fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus eadem qua prædi-

dixerat hora feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem, quo natus fuerat, Festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus, aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita quam post mortem clarum Paulus Quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te. Gloria Patri Quia te.

In iii. Nocturno. Homil. in Evang. Sint lumbi, *de Comm. Conf non Pont.*

Die xxi. Maii

TRANSLAT. S. ZENONIS EP. ET M.

Duplex.

Omnia de Comm. 1. Mart. praet. propr.

Oratio.

Deus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui, atque Pontificis gloriosa confessione circumdas, et protegis: concede pro-

propitius; ut cujus Translationem colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Si celebretur tempore Paschali Lectiones i. Noct. A mileto, *cum* ℟℟. *propriis pag.* 155., *ii. Noct. propriae ut ibidem pag.* 156., *iii. Noct Hom. in Evang.* Ego sum vitis vera, *de Comm.* 1. *Mart. temp Pasch. Ad Laudes Antiph propriae ut ibidem pag.* 159. *Cap. et Hymn. de eod Comm.*

Si vero celebretur extra temp. Pasch. Lect. i Noct. A mileto, *cum propr.* ℟℟. *ut supra notatur, ii. Noct. propriae pag.* 156, *iii. Noct. Hom. in Evang* Si quis venit ad me, *de Comm.* 1. *Mart. Pont.* 1. *loco. Ad Laudes Antiph. propr. pag.* 159. *Cap. et Hymn. de Comm.* 1. *Mart.*

Die xxii. Maii

S. ATTHONIS EP. ET CONF.

Dup. maj

Omnia de Communi Conf. Pont praeter ea, quae sequuntur propria.

Oratio.

Da, quæsumus, omnipotens Deus: ut Beati Atthonis Confessoris tui, atque Pontificis veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

In

In i. Nocturno. Lectiones de Epist. prima B. Pauli Apostoli ad Timotheum, Fidelis sermo, *de Comm. Conf. Pont.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Attho, natione Hispanus, patria Pacensis, litteris et moribus cultissimus, jam ætate provectus in Italiam venit, ut sacra Romæ monumenta inviseret, et Sanctorum Apostolorum limina adoraret. Exinde sacrum Montis Cassíni Archisterium, et Camaldulensem adiit Erémum, ex quibus in Dei amorem ita exarsit, ut cætera Sanctorum loca cupidiùs exoptaret videre; sed Vallemumbrosam aggressus, Monachorum ibi degentium religione, et sanctitatis viva imagine delectatus, relicto sæculo, et cucullum indutus, Sanctissimi Patris Benedicti legibus, ac Vallumbrosanis strictioribus institutis se devóvit.

℟. Invéni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Tanta in eodem Cœnobio sub Sancti Bernardi Abbatis, et Cardinalis directione, virtute et apud omnes existimatione profécit, ut, assumpto ad Episco-

scopatum Parmensem Bernardo, mortuoque Theodorico ejus Vicario, viro sanctissimo, post quinquennium, à quo habitum sumpserat Monasticum, omnium votis, et præcipuè ejusdem Sancti Bernardi precibus, Abbas, et totius Vallumbrosanæ Congregationis Generalis electus sit. Quo in munere, et alios ad sui imitationem provocavit, et multis Monasteriis cónditis, sacrum vitæ rigorem mirificè propagavit. Fama sanctitatis ejus ubique diffusa, à Pistoriensibus ex eádem Congregatione successivè quartus Episcopus, post Hildebrandum, instantissimè deposcitur. Quod munus, jubente Summo Pontifice, invítus licèt, et multùm reluctans, admittere coactus, de Monachicis nihilominùs studiis atque exercitiis nihil prætermisit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Divino cultui addictissimus, Horis omnibus tam diurnis, quam nocturnis semper interfuit. Ægrotos, ut verum Pastorem decet, diligentissimè fovit, afflictos, viduas, pupillos ac pauperes recreavit, quos ope ac opera juvit, sanctis-

ctisque moribus instituit. Ecclesiam suam ad annos viginti gubernavit, ita ut ea tempestate, in qua schismata plura regnarunt, in Anglicano Concilio Matthæus quidam Cardinalis Sancti Georgii publicè dixerit: Romana, et Apostolica Sedes beata foret, si Atthonis Pistoriensis Episcopi duceretur moderamine gubernaculi Ejus inter merita haud minimum fuit impetratio reliquiarum Sancti Jacobi Apostoli a Didaco Archiepiscopo Compostellano, quem deinceps Pistorienses Urbis suæ Tutelarem sibi adoptaverunt. Demum meritis plenus, ac senio confectus, insignibus a Deo miraculis honoratus, inter Monachorum suorum manus sanctam efflavit animam, anno millesimo centesimo quinquagesimoquinto. Cujus sacrum corpus post centum octuaginta annos integrum repertum, cœlestis odoris suavitate fragrantissimum, adhuc incorruptum in Ecclesia Episcopali quiescit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In iii. Nocturno. Homilia in Evang.

Ho-

Homo peregrè proficiscens, *de eod. Com*

Die xxiii Maii
In Cathedr.

S. DESIDERII EP. ET MART.

Duplex.

Omn. de Comm. MM. 1. *loco.*

Extr Cath. B. Humilianae de Cerchiis Vid. ut infra. (d. ass. ex 19. huj)

Die xxiv. Maii
In Cathedr.

B. HUMILIANÆ DE CERCHIIS VID.

Duplex. (d. ass. ex 19. huj.)

Omn. de Comm nec VV. nec MM., praeter ea, quae sequuntur propria.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, dulcedo cordium, et præmium Beatorum, qui beatam Humilianam tuo amore succensam suavissima contemplationis dulcedine replevisti: concede propitius; ut ejus meritis, et imitatione tibi jugiter adhærentes, tuæ celsitudinis speciem contemplari perpetuo mereamur. Per Dominum nostrum.

In i. Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Humiliana ex vetustissima Cerchiorum Familia Florentiæ nata, ab ineunte ætate se totam Deo mancipavit. Cum sexdecim esset annorum, Parentum voluntati obtemperans, nupsit ejusdem Patriæ Civi, nobilitate quidem pari, indole vero ac moribus longè impari; a quo annos quinque, quibus ipsi copulata fuit, durius habita, insignia per id tempus exempla dedit cum propriæ mansuetudinis, tum charitatis erga virum; cui in extremis laboranti, multoque nummi fœnore prægravato, ut illata damna reficeret, dotem suam heroica liberalitate dicitur obtulisse. Conjuge vita functo, paternam domum rediit, ibique secundis nuptiis constantissime recusatis, vetustam despectamque turrim elegit, in qua reliquum vitæ suæ tempus transigeret; atque ut arctius cœlesti Sponso jungeretur, a Fratribus Minoribus spiritualis ejus vitæ ducibus ac magistris, Habitum Tertii Ordinis Beati Francisci omnium prima Florentiæ in Ecclesia Sanctæ Crucis petiit humiliter, et obtinuit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et

pul-

pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Eo in loco atque habitu mirum, quantum virtute profecerit. Patientia fuit admirabili; bonis enim omnibus per summam injuriam spoliata, à patre et consanguineis contumeliis affecta, a famula gravi vulnere in fronte sauciata, a Deo etiam diùtinis infirmitatibus, veluti aurum in igne, probata: omnia aspera non modò summa oris et animi lenitate, verum etiam cum gratiarum actione perferre consuevit. Misericordia quoque in pauperes singulari; quos ut pasceret atque indueret, cibos non semel vestesque sibi ipsi detraxit: neque erubuit nobilis Matrona pro sacris virginibus victum emendicare. Tanto autem in Deum fervebat amore, ut ob ejus gloriam vel sanguinem fundere, vel igne absumi, vel alio quovis pœnarum genere excruciari vehementer optaret. Quod ardens quidem sed irritum martyrii desiderium assiduis gravibusque sui corporis castigationibus explevit. Altissimæ contemplationis suavitate divinitus superfusa quam frequentissime in extasim rapiebatur; nec raro meruit beatorum spirituum, atque ipsius Christi Domini, tum præsentia, tum colloquio, tum

tum etiam supernis revelationibus et favoribus recreari.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Deiparam Virginem, Cœlitesque omnes impense coluit. Dono lacrymarum et prophetico spiritu insignita, miraculis etiam claruit; nam et plures infirmi, ipsa orante, convaluere, et aqua modo in vinum, modo in oleum conversa est. Morbum, quo ægrotus quidam afflictabatur, in proprium corpus transferri, fusis ad Deum precibus impetravit. Filiam, quam pie educaverat, subita morte extinctam vitæ restituit. Ejus cellula cœlesti splendore sæpe visa est collucére. Frequentes Dæmonum fraudes, insidias, et vexationes solo Crucis signo munita superavit. Jejuniis denique, vigiliis ac lethali morbo confecta, quartodecimo Kalendas Junii anno reparatæ salutis millesimo ducentesimo quadragesimo sexto, ætatis suæ septimo supra vigesimum placidissime animam Deo reddidit; ejusque corpus Florentiæ in Ecclesia Sanctæ Crucis Ordinis Minorum honorifice sepultum, et percrebre-

scen-

scente statim miraculorum fama, tertio post mense honorificentius elatum, non intermissa fidelium veneratione, approbante Innocentio Duodecimo, ad hæc usque tempora colitur,

℟ Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In iii. Nocturno. Hom. S. Gregorii Papae in Ev. Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito. *de Comm. nec Virg nec Mart.*

Hac ead die extr. Cat. *S. Ubaldi Ep. et* Conf. *sem.* (d. ass. ex 16. huj.)

Die xxv. Maii

S. MARIÆ MATRIS S. JACOBI AP. VID.

Duplex.

De Comm *nec VV. nec MM.* 1. *loco com. S. Urbani.*

Die xxviii. Maii

S. GREGORII VII. PP. ET CONF.

Dup. (d. ass. ex 25. hujus)

Omn. de Comm. Conf. *Pont. praet. Orat., et ll.* 1. *Noct de Scr. occ.* 2., *et* 3. *Noct. ut in Breviario;*

Die

Die xxix. Maii
In Cathedr.
S UBALDI EP. ET CONF.
Semid. (d. ass. ex 16 hujus)
Omn. de Comm. Conf. Pont. praeter Orat., *et ll.* 1. *Noct. de Scr. occ.* 2. *et* 3. *Noct. ut in Breviario.*
Extr. Cath S. Felicis a Cantalicio C. Sem. Offic ut infra. (d. ass ex 21. huj)

Die xxx. Maii
In Cathedr.
S. FELICIS A CANTALICIO CONF.
Semiduplex. (d. ass. ex 21. huj.)
Omn. de Comm Conf non Pont. praet. ea, quae hic propria ponuntur In Hymn. Iste Confessor, *mutatur tertius versus.*

Oratio.

Fac nos, Domine Jesu, in simplicitate, et innocentia cordis nostri ambulare, quarum amore de sinu Matris inter Beati Felicis Confessoris tui brachia descendisti. Qui vivis.

Lectiones 1. *Noct. de Script. occurr.*
In ii Nocturno.
Lectio iv.

Felix a Cantalicio in Sabinis humilibus, sed piis Parentibus natus, a puero pascendis gregibus, mox et agro colendo addictus, multò impensiùs rerum

cœ-

cœlestium meditatione animum nutrire, et corpus assiduis vigiliis, ac jejuniis domare cœpit, eremiticam agens vitam potiùs quàm rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, cum non possèt quotidie, ut optabat, sacris Mysteriis interesse, grege ad loca solitaria compulso, ipse ante Crucem arborum corticibus incisam diù orare, seque acriter flagellare consueverat; sed et aliquando glebas in agro vertere, simulque sacris in Templo adesse visus est. Aliàs inter arandum furentibus, quos junxerat, indomitis Juvencis, humi stratus, et aratro superducto planè proscindendus, lacerata duntaxat veste, surrexit illæsus. Quo periculo, ut ad tutiorem regularis disciplinæ palæstram vocanti jampridem Deo pareret, admonitus, rustica supellectili pauperibus distribui jussa, ad Fratres Minores, quos Cappuccinos vocant, properè se contulit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ADhuc tyro, necdum vota solemnia professus religiosæ perfectionis apicem jam

jam attigisse videbatur. Obedientiæ sedulus cultor, ad præcipientis non modò verbum, sed etiam nutum præstò erat: seque Cœnobii jumentum dictitans, vilissima quæque ministeria semper arripuit, ac ludibria, et contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis quam esset studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicos, et plateas alendis Fratribus mendicans (quod ille munus per annos quadraginta nudis ferè semper pedibus obivit) cùm die quadam inusitato pondere se opprimi sentiret, manticam scrutatus, injectum clam nummum deprehendit: quo projecto, nec sine indignatione proculcato, alacer, et levis inde abiit. Castitatem, quam usque ad obitum servavit illibatam, sanctus corpore, et spiritu a Paulo Quinto propterea appellatus, vigili oculorum custodia, et voluntario corporis cruciatu communivit, asperrimo flagello se quotidie cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam Urbis Basilicas identidem invisens. Jejunia Ordinis inedia quandoque cumulavit. Lectus ejus doloris potius, quam quietis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tabula genibus, ac fasce sarmentorum capiti supposito carpebat.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum

eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Vitæ austeritate sibi asper, aliis charus acceptusque, sanctis præsertim Carolo, et Philippo Nerio, simplicitate atque innocentia semper fuit. In oratione pernoctans, dulcissimam frequenter extasim est passus: et aliquando in ulnis suis reclinatum a Virgine Matre puerum Jesum suavissimè complecti meruit. Prophetiæ gratia, et miraculorum clarus demortuum etiam filium Matri vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda (ut prædixerat) Feria Pentecostes, ad cœlestem Patriam, Deipara invitante, lætus abiit. Ejus Corpus in Ecclesia sui Ordinis summa Urbis veneratione colitur; Domino crebris miraculis servi sui sanctitatem illustrante; quem propterea Urbanus Papa Octavus Beatorum, Clemens verò Undecimus Sanctorum fastis adscripsit.

℟ Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus; et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mun-

mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia.
Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno

Lectio S Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 11.

In illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine Cœli et Terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 9 *de verb. Domini.*

Omnia sæva, et immania prorsus facilia et propè nulla efficit amor. Quantò ergo certius, ac facilius ad veram beatitudinem charitas facit, quod ad miseriam, quantum potuit cupiditas fecit! quam facile toleratur quælibet adversitas temporalis, ut æterna pœna vitetur, æterna requies comparetur! Non immeritò ille vas electionis cum ingenti lætitia dixit: Non sunt condignæ passiones hujus temporis ad superventuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, et sarcina levis; et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dixit Psalmista: Propter verba labiorum tuorum ego custódivi vias duras.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo lau-

laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse

Lectio viii.

Sed quæ dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amantibus. Propter quod ita divinæ pietatis dispensatione dictum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege positus, sed jam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revera grave jugum sed duræ cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, et bonæ spei, et sanctæ charitatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille Princeps, qui missus est foras, interiori gaudio fieret leve.

℟ Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Gloria. Et.

Lectio ix.

Nihil enim tam facile bonæ voluntati est, quàm ipsa sibi, et hæc sufficit Deo. Quantumlibet ergo sæviat iste Mun-

Mundus, verissimè Angeli, nato in carne Domino, clamaverunt: Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Quia qui natus erat, suave jugum est, et sarcina levis. Et sicut dicit Apostolus: Fidelis Deus, qui nos non sinit tentari supra id, quod possumus ferre, sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere.
Te Deum laudamus.

JUNIUS.

Die iv. Junii
S. FRANCISCI CARACCIOLO CONF.
Et Congreg. Cleric. Regul. Minor. Fund.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praet. ea, quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui Beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem orandi studio, et pœnitentiæ amore decorasti: da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem redigentes, ad cœlestem Gloriam pervenire mereantur. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lect. de Scr. occurr.

In

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus dictus antea Ascanius, ex nobili Familia Caracciolo in Oppido Sanctæ Mariæ de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens unice Deo famulari exoptans, dum è gravi morbo convaluit, sæculo valedixit. Mox Neapolim profectus, Sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalitio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se præbuit assiduum. Contigit autem, ut epistolium alteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piissimis viris Joanne Augustino Adorno, et Fabricio Caràcciolo ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur. Rei novitate captus, et divinæ voluntatis demiratus consilia, alacri animo sese illis adjunxit. Cóuditis autem in Camaldulensium eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis Dignitatibus voto. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seducto-

ctoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Solemni emissa professione, ob singularem ejus in Divum Franciscum Assisinatem cultum, Francisci nomen assumpsit. Adorno, biennio post, vita functo, ipse toti Religioni, quamquam invitus, præficitur: quo in munere virtutum omnium præclara præbuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis, et jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quæque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderat, ab imminenti naufragio orationis præsidio servavit incolumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret, plurimum laboravit; sed ejus sanctitatis fama prælucente, amplissimàque Catholicorum Regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam præstitit. Tu autem.

℟

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Humilitate adeo excelluit, ut Romam veniens in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit; et Ecclesiasticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniæ insidiantes Christo lucrifecit. Erga divinissimum Eucharistiæ mysterium ardenti æstuans amore, noctes pene integras in ejus adoratione insomnes ducebat, quod pium exercitium veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuò servandum constituit. Deiparæ Virginis cultum impense fovit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophetiæ dono, et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimumquartum ætatis suæ annum agens, dum in Sacra Lauretana Æde in oratione persisteret, sibi vitæ finem imminere agnovit. Aprutium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos Sancti Philippi Nerii morbo correptus, Sacramentis Ecclesiæ devotissime susceptis, pridie nonas Junii anni millesimi sexcentesimi octavi in pervigilio festi

Cor-

Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neapolim delatum in Ecclesia Sanctæ Mariæ Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundamenta, honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens Decimusquartus Pontifex Maximus solemni ritu inter Beatos, Pius vero Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit. Tu aut.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi, *ut in eod. Com m.*

Die xi. Junii

DEDIC ECCL. CATH. PISTORIENS.

Dup. 1. cl. cum Octava tam in Cath. quam in Civit., sed extra Civit. dup. 1. cl. sine Oct.

Die xv. Junii

S. BARNABÆ APOST.

Dup. maj. (d. ass. ex 11. hujus)

Ut in Breviario 11. hujus. *Die*

Die xvi. Junii

In Cath. et Civit. de vi. die infra oct. ut in Brev.

Extra Civit. de Feria.

Die xvii. Junii

S. PETRI DE PISIS CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur propria.

Oratio.

Deus qui in Ecclesia tua nova semper instauras exempla virtutum: da nobis beati Petri Confessoris tui ita inhærere vestigiis, ut assequamur et præmia. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Gambacurta, Pisis in Etruria nobili genere natus, in ipso juventutis flore Patriam, parentes, atque divitias propter Christum relinquens, in Eremum secessit, ac in Cessanæ Monte Agri Urbinatis aliquamdiu intentam divinis rebus vitam duxit. Ex pia Christifidelium stirpe anno Domini millesimo trecentesimo octogesimo, Cœnobio cum parva Ecclesia in honorem Sanctissimæ Tri-

Trinitatis extructo, una cum duodecim sociis, ad mundi contemptum et eremiticæ vitæ cultum incensis, prima suæ Congregationis jecit fundamenta; quam a sancto Hieronymo (in quem præcipua veneratione affectus vixit) nuncupavit, ejusque virtutes imitari contendit. In idem propositum pios sodales potissimum est adhortatus; profecitque in dies morum sanctimonia.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Charitate in Deum flagrabat quam maximè; ita vero proximorum saluti studuit, ut ob illorum multitudinem, qui ad meliorem frugem ipsius opera se receperant, brevì multa monasteria sint constructa. Dei Genitricem singulariter coluit, ejusque patrocinium non uno obsequii genere meruit. In Divinorum meditatione assidue incumbens, media etiam nocte ad Deum laudandum surgebat. Corpus fere quotidie jejuniis et flagellis macerabat, super paleas vel humi cubans duriter, ac vix necessarium carpebat somnum. Ad nudam carnem

nem vestem asperam instar cilicii adhibuit. Paupertatis amans et cultor, nec quidquam habuit proprium, et instituti sui asseclas pauperes propter Christum appellari voluit. Suas et fratrum calamitates patienter tolerabat; benignitate et animi demissione emicuit; singulorum vero indigentiæ famulari, tum autem vilissima quæque obire munera in deliciis habuit.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Donis a Deo ob sanctitatem auctus, quamplurimos morbis gravibus afflictatos sanitati restituit. Dæmones ab humanis corporibus miserrime opressis et cruciatis discedere compulit: multis in extremo discrimine opitulatus est Futura quoque prædixit. Romanis Pontificibus virtutum merito carus et in pretio habitus, et ab ipsis multis cumulatus est beneficiis, quæ in institutam a se religiosam familiam redundarunt. Denique octogesimum annum agens, Venetiis, quò cœtus sui causa concesserat, prænuntiato mortis die, ac Sacramentis Ecclesiæ susceptis, decimoquinto Kalendas

das Julii anno Domini millesimo quadringentesimo trigesimo quinto migravit in cœlum, miraculis multis post obitum clarus.

℟. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno. Homilia in Evang. Sint lumbi vestri. *ut in Communi Confessoris non Pontificis.*

Die xviii. Junii

In Cath. et Civit. Octava Dedic. Eccl. Extra Civit. SS. Marci et Marcelliani MM. Noct. Fer.

Die xix. Junii

S. JULIANÆ DE FALCONERIIS V.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum except. iis, quae hic propria ponuntur.

Hymnus.

Cœlestis Agni nuptias,
O Juliana, dum petis,
Domum paternam deseris,

Cho-

Chorumque ducis Virginum:
Sponsumque suffixum Cruci
Noctes diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide,
Sponsi refers imaginem.
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparæ;
Sed crescit infusa fletu,
Flammasque tollit charitas.
Hinc morte fessam proxima,
Non usitato te modo
Solatur, et nutrit Deus,
Dapem supernam porrigens.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

Oratio.

Deus, qui beatam Julianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui Corpore mirabiliter recreare dignatus es: concede quæsumus, ut, ejus intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati, ad cœlestem patriam perducamur. Per eumdem.

Et fit commem. SS. Gervasii, et Protasii Martyrum. Ant. Istorum est. ℣. Lætamini. *Orat* Deus, qui nos annua. *de Communi plurimor. Martyr.*

In i. Nocturno. Lect. de Scriptura occurrente.

In

In secundo Nacturno.

Lectio iv.

Juliana ex nobili Falconeria Familia, clarissimo Patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutatæ ære suo magnificè a fundamentis Florentiæ, ut nunc visitur, erexit, Matre Recordata, ambobus jam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabulis non exiguum futuræ sanctitatis specimen dedit: vagientibus quippe labris suavissima Jesu, et Mariæ nomina ultro proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa, totam se Christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeo excelluit, ut Beatus Alexius patruus, cujus institutis, ac exemplis instruebatur, matri dicere non dubitaverit, ipsam non fœminam peperisse, sed Angelum. Nam ita modesto vultu, animoque ab omni vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos numquam in toto vitæ cursu ad hominis faciem intuendam erexerit; auditoque peccati vocabulo contremuerit; imo sceleris narratione perculsa, illico propè exanimis corruerit. Expleto nondum decimo quinto ætatis suæ anno, re familiari, licet opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus Divi Philippi Benitii solemniter vo-

vovit: ab eoque omnium prima religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Julianæ exemplum secutæ sunt plurimæ ex nobilioribus Familiis fœminæ, ac mater ipsa Filiæ sese religiose instituendam dedit: ita ut, aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi pie vivendi leges summa prudentia, ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optime perspectas Divus Benitius haberet, morti proximus, nulli melius, quam Julianæ, non fœminas tantum, sed et totum Servorum Ordinem cujus Propagator, et Moderator extiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat; et cum cæterarum esset magistra, in re quaque domestica, licet vili, Sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, in extasim sæpissime rapta: et si reliquum, in sedandis civium dissidiis, criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat ægrotis; quorum quandoque saniem ex

ulceribus manantem admoto ore lambens, eos sanitati restituebat. Corpus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudæ cubando, terere solita fuit. Parcissimo cibo, et hoc vili, quatuor hebdomadæ diebus, et reliquis duobus solo Angelorum pane contenta, excepto die sabbati, quo pane solo et aqua nutriebatur.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

DUra hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit; quo ingravescente, cum septuagesimum ætatis annum ageret, ad extremum vitæ spatium redacta est. Diuturnæ valetudinis incommoda hilari vultu, constantique animo pertulit: de uno tantum conqueri audita est, quod cum cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verum his in angustiis constituta, Sacerdotem rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos: et mirum! eodem temporis momento

to divinus Panis disparuit, et Juliana sereno ac ridenti vultu expiravit. Res supra fidem tandiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus: inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni, veluti sigillo impressa, forma Hostiæ, quæ Christi crucifixi effigiem repræsentabat. Hujus prodigii fama, cæterorumque miraculorum, non Florentiæ tantum, sed totius Christiani Orbis venerationem illi conciliavit: ac per quatuor prope integra sæcula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa Decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum jusserit. Clemens vero Duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis Protector, novis in dies miraculis coruscantem, sanctarum Virginum Catalogo adscripsit.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus * Afferentur tibi in lætitia, et exultatione. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In iii. Nocturno. Hom. S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum Cœlorum decem Virginibus. *De Comm. Virg.* 1. *loco*. 9. *Lect. de SS. Gerv., et Prot. MM. ex duab. una, et eor. com. in Laud.*

Die

Die xxi. Junii

S. ALOYSII GONZAGÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Cœlestium donorum distributor Deus, qui in Angelico Juvene Aloysio miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia sociasti; ejus meritis et precibus concede, ut innocentem non secuti, pœnitentem imitemur. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lect. de Comm. Conf. non Pont. Beatus vir.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Aloysius, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitæ periculum Baptismo, priùs cœlo, quam terris nasci visus; primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiæ ante aram Beatæ Virginis, quam Parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter comprime-

re

re, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipuè, ita cohibuit, ut non modò illos nunquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephebos ferè quotidie salutavit; sed a matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne meritò appellatus.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Adjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia, eaque plerumque modico pane, et aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest; cum ejus prandia fermè vix unciam æquarent. Sæpe etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat: flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eò etiam, ut citiùs ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem, summa etiam hyeme, solo te-

tectus indusio, positis humi genibus, vel præ languore jacens ac pronus, in cœlestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabat immotus; donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum aliò non vagantis, imò perpetua velut extasi in Deo defixæ. Ei demum ut unicè adhæreret, victo post triennale acerrimum certamen patre, et aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati Jesu, ad quam cœlesti voce Matriti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

In tyrocinio ipso virtutum omnium Magister haberi cœpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui; Dei verò amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea mentem a divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate ample-

xus

xus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, nosocomíis, contagiosam luem traxit. Qua lentè consumptus, die quem prædixerat, undecimo Kalendas Julii, ætatis anno quarto et vigesimo jam inchoato, cum antea flagellis cædi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in cœlum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in cœlo credidisset; ipsumque sanctimonia insignem, et charitate martyrem incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis. Quibus ritè probatis, Benedictus Decimustertius Sanctorum fastis Angelicum Juvenem adscripsit, atque innocentiæ et castitatis exemplar simul et patronum studiosæ præsertim juventuti dedit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus; et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 22. *v.* 29.

In illo tempore: respondens Jesus ait Sadducæis: Erratis nescientes scripturas

ras, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.
Lib. de Virginit.

Virginitas est bona: id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; et istud tibi assentior: ac si libet, illud adjungam, tantò nuptiis eam præstare, quantò cœlum terræ, quantò hominibus Angeli antecellunt; ac, si quid præterea audendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne et sanguine coagmentati sunt: in terris præterea non commorantur; non cupiditatum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus; non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclara species possit allicere; nulla denique ejus generis illecebra capiuntur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Le-

Lectio viii.

At humanum genus, cum natura beatis illis mentibus inferius sit, omni vi, studioque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; et istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli, in cœlum nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod modò spiritu, et corpore sancti sint, cœli Regem recipiunt. Videsne virginitatis præstantiam? quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet?

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Qua enim, quæso, re differebant ab Angelis Elias, Eliseus, Joannes, veri hi virginitatis amatores? nulla, nisi, quod mortali natura constabant. Nam cætera si quis diligenter inquirat, hi nihilò minus affecti reperientur, quam

beatæ illæ mentes: et idipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, et ii, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi et contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuisse oporteat.

Te Deum.

In ii. Vesp. commem. S. Paulini Ep.

Die xxii. Junii
In Cath. tantum

SS. DECEM MILLIUM CRUCIFIX. MM.

De Comm. plurim. MM. Lect. i. Noct. de Scr. occ., ii. Noct. de eod. Comm. 2. loco, iii. Noct. Hom. in Ev. Descendens *de eod. Comm. 2. lo., 9. Lect. S. Paulini, et comm. in Laud.*

Die xxv. Junii

S. GULIELMI ABBATIS.

Duplex.

Omnia de Communi Abbatum praeter ea, quae sequuntur propria.

Oratio

Deus qui infirmitati nostræ ad terendam salutis viam in Sanctis tuis exemplum, et præsidium collocasti; da no-

nobis, ita Beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, et vestigia prosequamur. Per Dominum nostrum..

In i. Nocturno. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Gulielmus Nobilibus Parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartum decimum ætatis annum expleverat, cum miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum Sancti Jacobi templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo præcinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris et æstus, famis et sitis summo cum vitæ discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad Sanctum Domini sepulchrum peregrinationem molitur. Sed quo minus propositum exequatur, varia atque gravissima intercedunt impedimenta; divino Numine ad altiora et sanctiora religiosam juvenis indolem retrahente. Porro in soliculo monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chameunias, et jejunia commoratus, divina subnixus ope, cæco lumen restituit; cujus miraculi fama percrebrescente jam Guliel-

lielmus latere non poterat: quare iterum Hierosolymam cogitat, et alacris se itineri committit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Dei autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior ac fructuosior tam apud Italos, quam apud exteras Nationes futurus. Tum Monasterium in Virgiliani montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero et inaccesso miranda exædificat celeritate. Socios deinde viros et religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam evangelicis præceptis et consiliis summopere accommodatam, tum certis legibus ex beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo et sanctissimæ vitæ exemplis informat.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Le-

Lectio vi.

Aliis deinde Monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta sanctitas, multos ad eum undique Viros perducit, sanctitatis odore, et miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, variqque et immedicabili morbo laborantes, sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quæ illud non silendum, quod muliercula ad ejus castitatem tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratis illæsum se volutavit. De qua re certior factus Rogerius Neapolis rex in summam viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore obitus regi, aliisque prænuntiato, innumeris virtutibus et miraculis clarus obdormivit in Domino, anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno. Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *ut in Communi Abbatum.* JU-

JULIUS.

Die iii. Julii
In Cath. tantum
S. MUSTIOLÆ VIRG. ET MART.
Semid.
De Comm. VV. et MM. 1. *loco cum com. Octavae SS. Apost.*
Extra Cath. de V. die infr Oct. SS. Ap.

Die vii. Julii
S. ROMULI EPISC. ET MART.
Primi Pistoriensium Catech. atq. Bapt.
De Comm. unius Mart. 1. *loco.*

Die xi. Julii
S. ZENOBII EPISC. ET CONF.
Duplex (d. ass. ex 25. Maii)
Omnia ut in Comm. Conf Pont. 1. *lo. praeter ea, quae sequuntur.*
In utrisq. Vesp. et Mat.
Hymnus.

O flos colende Præsulum
Fidelium cor recrea,
Reple tuam cœlestibus
Odoribus Florentiam.
Præclara postquam dixerat
Te Civitas Antistitem,
Spernis, fugisque patrias

De-

Desideratus infulas.
Sed sacra Pastor munera
Obire jussus, incolis
Virtute præstas omnibus,
Gratus Deo, et mortalibus.
Divina præbes pabula
Potu, ciboque temperans:
Fidemque concionibus,
Miraculisque provehis.
Possessa dudum crimine
Tu voce corda liberas,
Et vita, quos reliquerat,
Vocas in auras luminis.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Oratio.

Deus, qui Beatum Zenobium Confessorem tuum atque Pontificem prædicationis gratia, virtutum, et miraculorum gloria sublimasti: da famulis tuis, quæ docuit intellectu conspicere, et quæ egit imitatione complere. Per Dominum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Zenobius ex nobili Hieronymorum familia Florentiæ natus, ubi pueri-

tiam

tiam sanctè in humanioribus litteris transegisset, inter Cathecumenos fuit adscriptus. Biennio post præclaris nuptiis recusatis, Christo se cœlesti Sponso per Baptismi Sacramentum, et castitatis votum obstrinxit. Quamobrem Theodoro Florentino Episcopo in primis carus, per omnes Ordinum gradus ad Archidiaconi munus in Ecclesia Cathedrali assumptus, Arianos nonnullos singulari doctrina, et eloquentia ad fidei veritatem convertit: dignus propterea qui a Sancto Ambrosio sæpius inviseretur. Cujus testimonio a Damaso Papa probatus, Romam primo accitus, mox Apostolicæ Sedis Diaconus renunciatus fuit; ubi præter alia miracula, Præfecti filium paralyticum, solo signo Crucis pristinæ restituit sanitati.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Constantinopolim deinde legatus ad novam ibi surgentem hæresim supprimendam mittitur; quòd ille doctrina, sanctitate, miraculis, præsertim duobus energumenis liberatis, feliciter confecit. Romam reversus, Theodoro jam defun-

functo, ad componendas patriæ civiles discordias proficiscitur; mox Florentinis civibus postulantibus, invitus a Damaso Pontifice Florentiæ Episcopus consecratur. At ille novos honores, et opes majoris reputans incitamenta virtutis, impensius sese totum divino obsequio mancipavit. Omnes Ecclesiasticos proventus (relicta sibi modica summa ad familiæ substentationem) pauperibus erogabat. Carnem jejuniis, vigiliis, et aspero cilicio edomabat: mentem oratione, sacrarum litterarum lectione, ac meditatione exercebat. In salute animarum procuranda assiduus versabatur; nec tamen a divini verbi prædicatione desistebat. Hæreticorum fuit acerrimus insectator, et Catholicæ fidei propugnator insignis.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Mortuis parentibus, cum patrimonium in egenos distributum Christo totum donasset, accepit et ipse vicissim a Domino mira dona gratiarum. Ejiciebat dæmones, sanabat ægrotos; cæco etiam eleemosynam petenti, ac se fore Christianum spondenti, si sanitatem re-

cu-

cuperaret, et fidei, et oculorum lumen a Domino impetravit. Mortuos etiam aliquot ad vitam revocavit; inter quos Gallicæ Matronæ filium, quem, dum Romam pietatis causa proficiscitur, Florentiæ amiserat, matri mirabiliter restituit. Denique pro Ecclesia sua magnis laboribus, curisque perfunctus, fere nonagenarius vicinam mortem prænuncians, adstante Clero, omnibus benedicens: tum vicinarum Urbium Episcopos ad sibi benedicendum invitans: octavo kalendas Junias obdormivit in Domino.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In iii. Noct. Lection. ut in Com. Conf. Pont. 1. *loco*.

Die xvii. Julii

B. M. V. HUMILITATIS

Duplex.

Ad Vesp. Ant. Dum esset Rex, *cum reliquis Antiphonis, et Psalmis, ut in Officio parvo B. M. V. Capit.* Ab initio. *Hymn.* Ave maris Stella, *ibid.* ℣.

℣. Cum essem parvula placui Altissimo.
℟. Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

Ad Mag. Ant. Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, quia respexit humilitatem Ancillæ suæ.

Oratio.

Deus, qui humilia respicis, et alta à longe cognoscis: da famulis tuis humilitatem Beatæ Mariæ semper Virginis puro corde sectari, quæ virginitate placuit, humilitate concepit Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Matutinum. Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis. *Ps.* Venite exultemus Domino. *Hymn.* Quem terra, pontus. *Antiph.*, *et Psal. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. M. V.*

In i. Nocturno

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.
℟. Intende, prospere procede, et regna.

De Canticis Canticorum.

Lectio i. *Cap.* 8.

Quæ est ista quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signacu-

culum super brachium tuum; quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus lampades ignis atque flammarum.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

Aquæ multæ non potuerunt extinguere caritatem, nec flumina obruent illam: Si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, et ubera non habet: quid faciemus sorori nostræ in die, quando alloquenda est? Si murus est, ædificemus super eum propugnacula argentea: Si ostium est, compingamus illud tabulis cèdrinis.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iii.

Ego murus, et ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo

qua-

quasi pacem reperiens. Vinea fuit pacifico in ea, quæ habet populos: tradidit eam custodibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vinea mea coram me est. Mille tui pacifici, et ducenti his, qui custodiunt fructus ejus. Quæ habitas in hortis, amici auscultant: fac me audire vocem tuam. Fuge dilecte mi, et assimilare capreæ hinnuloque cervorum super montes aromatum.

℟ Beata es virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in æternum permanes virgo. ℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In ii. Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

In Dom. infra Oct Assumpt.

Lectio iv.

Legis in Actibus Apostolorum, quod redeuntes a monte Oliveti unanimiter perseverabant in oratione. Qui? Si forte Maria adfuit, nominetur prima, quæ supra omnes est, tam Filii prærogativa, quam suæ privilegio sanctitatis. Petrus, et Andreas, ait, Jacobus, et Joannes, et cæteri, qui sequuntur.

Hi

Hi omnes perseverabant unanimiter cum mulieribus, et Maria matre Jesu. Itane, et mulierum sese ultimam exhibebat, ut novissima omnium poneretur? Vere carnales adhuc discipuli, quibus necdum Spiritus erat datus, quia Jesus necdum fuerat glorificatus, quando facta est inter illos contentio de primatu: cum Maria quanto major erat, humiliaret se non modo in omnibus, sed et præ omnibus. Merito facta est novissima prima, quæ prima cum esset omnium, sese novissimam faciebat. Merito facta est omnium Domina, quæ se omnium exhibebat ancillam. Merito denique super Angelos exaltata est, quæ et infra viduas, et pœnitentes, infra eam, de qua ejecta fuerant septem dæmonia, ineffabili sese mansuetudine inclinabat.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

Obsecro vos, filioli, æmulamini hanc virtutem. Si Mariam diligitis, si contenditis ei placere, æmulamini modestiam ejus. Nihil enim tam idoneum homini: nihil tam congruum Christiano.

Et quidem manifesta satis in Virgine ex hac ipsa mansuetudine virtus humilitatis elùcet. Nimirum collactaneæ sunt humilitas et mansuetudo, in eo confederatæ germanius, qui dicebat: Discite a me, quia mitis sum et humilis corde. Sicut enim mater præsumptionis elatio, sic mansuetudo vera nonnisi ex vera humilitate procedit. Nec in sola tamen Mariæ taciturnitate commendatùr humilitas, sed evidentius resonat in sermone. Audierat: Quod ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei; et nihil aliud, quam ancillam ejus se esse respondit.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

Inde ventum est ad Elisabeth, et continuo Virginis gloria singularis eidem per Spiritum revelatur. Denique et mirabatur personam venientis, dicens: Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? Commendabat et vocem salutantis, adjiciens: Ut facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo. Et bea-

beatificabat fidem credentis: Beata, inquiens, quæ credidisti, quoniam perficientur in te, quæ dicta sunt tibi a Domino. Magna quidem præconia; sed et devota humilitas nihil sibi passa retinére, in eum magis universa refúdit, cujus in se beneficia laudabantur. Tu, inquit, magnificas matrem Domini; sed magnificat anima mea Dominum. * Quam quidem Domini Matrem in antiquissima ejus Imagine Pistorienses sub speciali Humilitatis titulo, magnifico extructo Templo, singulari religione venerantur. Vetus enim apud eos, et constans fama percrebuit, anno salutis millesimo quadringentesimo nonagesimo, cùm intestinis Civium odiis universæ Patriæ clades immineret, ex eádem Imagine sudorem quemdam purissimum, cujus adhuc appárent vestigia, promanasse; ejusque exinde ánniversarius dies decimosexto Kalendas Augusti quotánnis solemni festo, atque ingenti concursu celebratur. Quam verò hæc Pistoriensis Populi pietas grata sibi fuerit, amantissima Mater non semel testari visa est, dum sæpe in evidenti discrimine Urbi, et Civibus præsenti præsidio fuit.

℟ Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt

runt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In iii. Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 1. c.*

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Super Missus est etc. n. 5.

Quæ est hæc Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo; tam humilis, ut desponsata sit Fabro? Pulchra permixtio virginitatis, et humilitatis! Nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas exornat humilitatem. Sed quanta, putas, veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fœcunditas, et partus consecrat virginitatem? Audis virginem, audis humilem. Si non potes virginitatem humilis, imitare hu-

militatem virginis. Laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas: illa consulitur, ista præcipitur; ad illam invitaris, ad istam cogeris; de illa dicitur: Qui potest capere, capiat; de ista dicitur: Nisi quis efficiatur sicut parvulus iste, non intrabit in Regnum Cœlorum.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro populo, intérveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia ex te.

Ben. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

Potes denique sine virginitate salvari, sine humilitate non potes. Potest, inquam, placere humilitas, quæ virginitatem deplorat amissam; sine humilitate autem (audeo dicere) nec virginitas Mariæ placuisset. Super quem, inquit, requiescet spiritus meus, nisi super humilem, et quietum? Super humilem dixit, non super virginem. Patet itaque, quia ut de Spiritu Sancto conciperet, sicut ipsa perhibet, respexit humilitatem ancillæ suæ Deus, potiùs quàm virgini-

ta-

tatem. Et si placuit ex virginitate, tamen ex humilitate concepit. Unde constat, quia etiam ut placeret virginitas, humilitas procul dubio fecit.

℞. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus ℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Quid dicis, virgo superbe? María, virginem se oblíta, gloriatur de humilitate; et tu, negligendo humilitatem, blandiris tibi de virginitate? Respexit, ait illa, humilitatem ancillæ suæ. Quæ illa? Virgo utique sancta, Virgo sobria, Virgo devota. Numquid tu castior illa? Numquid devotior? Aut numquid tua fortè pudicitia gratior castitate Mariæ, ut tu scilicet sine humilitate placere sufficias ex tua, quod illa non potuit ex sua? Denique quantò honorabilior es ex singulari munere castimoniæ, tantò tibi tu majorem injuriam facis, quòd ejus in te decórem fœdas permixtione superbiæ.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. Antiph. Dum esset Rex, *cum reliq. ut in Offic B. Mariae in Sabbato. Capit.* Ab initio. *Hymn.* O gloriosa Virginum.

℣.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.
℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ad Ben. Ant. Beata es Maria, quæ credidisti: perficientur in te, quæ dicta sunt tibi à Domino, alleluja.

Oratio.

Deus, qui humilia respicis, et alta à longe cognoscis: da famulis tuis humilitatem Beatæ Mariæ semper Virginis puro corde sectari, quæ virginitate placuit, humilitate concepit Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Horas, Antiphonae, Capitula, et Responsoria brevia, ut in Officio B. Mariae in Sabbato.

In ii. Vesp. omnia ut in primis, excepta ea, quae sequitur

Ad Mag. Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio ut supra.

Die xviii. Julii

S. CAMILLI DE LELLIS CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur propr. In Hymn. Iste Confessor, *mutat. tert. versus*.

Ora-

Oratio.

Deus, qui Sanctum Camillum, ad animarum in extremo agone luctantium subsidium singulari charitatis prerogativa decorasti: ejus, quæsumus, meritis Spiritum nobis tuæ dilectionis infunde: ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad cœlestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum. . . . in unitate ejusdem.

Postea fit com. SS Symphorosae, et Filior. MM. ut in Breviar.

In i. Nocturno Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Camillus Bucclanici Theatinæ Diœcesis Oppido ex nobili Lelliorum Familia natus est matre sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem, puerulum crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium præeuntem se peperisse. Adolescens rem militarem sequntus, sæculi vitiis aliquandiu indulsit, donec vigesimumquintum agens ætatis annum tanto supernæ gratiæ lumine, divinæque offensæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactæ vitæ sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purifica-

cationis Beatissimæ Virginis Festo die ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur summis precibus exoravit. Voti compos semel atque iterum factus est; sed fœdo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinæ Providentiæ majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique victor, illius religionis bis expetitum, et susceptum habitum bis dimisit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Romam profectus, in Nosocomium, quod insanabilium dicitur, receptus est; cujus etiam administrationem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate ac sollicitudine vere paterna peregit. Omnium ægrorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus et cohortationibus opem ferre solemne habuit: quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudi-

nis

nis, et heroicæ charitatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini subsidium litterarum plurimum conferre intelligeret; triginta duos annos natus, in primis grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste. Nam Camillus cœlesti voce e Christi Crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio portendentis, Simulacro emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum a Sede Apostolica approbari obtinuit, Sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, Infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod Institutum, quam foret Deo acceptum, et animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit; dum ejus alumnis decedentium agóni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba sæpius se vidisse testatus est.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas. *Le-*

Lectio vi.

Arctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari promptoque animo arripiebat: utque omnium indigentiis præsto esset, generalem Ordinis Præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et Urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, et Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum et proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono et gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus; cum pelle tantum et ossibus constare videretur, quinque molestis æquè

ac

ac diutinis morbis, quos misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romæ inter suavissima Jesu et Mariæ nomina, ad ea verba: Mitis atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat; qua prædixerat hora, obdormivit in Domino pridie Idus Julii anno salutis millesimo sexcentesimo decimoquarto, ætatis suæ sexagesimoquinto: Quem pluribus illustrem miraculis Benedictus Decimusquartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 15.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 83. *in Joan. Evang.*

Quid putamus, fratres mei, numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem?

Nonne est et aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem fides, spes, charitas, tria hæc, major autem horum charitas. Et si in charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de spe! Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis charitas.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ubi ergo charitas est, quid est quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario fides et spes, et ubi dilectio pro-

ximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum? Quandoquidem non diligit et se ipsum: est quippe impius et iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix. de SS. Symphorosa et septem Filiis Martyribus, ut in Breviario. Quando autem transfertur, Lectio ix. erit

Hoc ergo præceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; et quidquid aliud præcepit, faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines; nam ut discerneretur, adjunctum est; sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a cæteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt.

Qui

Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus: pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

Te Deum laudamus.

Die xix. Julii

S. VINCENTII A PAULO CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. praet. ea, quae sequuntur. In Hymn. Iste Confessor, *mutatur tertius versus.*

Oratio.

Deus, qui ad evangelizandum pauperibus, et Ecclesiastici Ordinis decorem promovendum, Beatum Vincentium Apostolica virtute roborasti: præsta, quæsumus; ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lectiones de Scr. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Vincentius a Paulo, natione Gallus, Podii non procul ab Aquis Tarbellis in Aquitania natus, jam tum a puero eximiam in pauperes caritatem præ

se tulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus, humanas Aquis, divinas tum Tolosæ, tum Cæsaraugustæ didicit. Sacerdotio initiatus, ac Theologiæ laurea insignitus in Turcas incidit, qui captivum in Africam adduxerunt: sed in captivitate positus, herum ipsum Christo rursus lucrifecit. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara, sese proripiens, ad Apostolica limina iter instituit. Unde in Galliam reversus, Clippiaci primum, mox Castellionis Parœcias sanctissime rexit. Renuntiatus a rege primarius Sacrorum Minister in Gallia triremibus, mirum quo zelo, et ducum, et remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis a sancto Francisco Salesio propositus, tanta prudentia per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maxime comprobaverit judicium sanctissimi Præsulis, qui Sacerdotem Vincentio digniorem nullum se nosse fatebatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Le-

Lectio v.

Evangelizandis pauperibus, præsertim ruricolis, ad decrepitam usque ætatem indefessus incubuit, eique Apostolico operi tum se, tum Alumnos Congregationis, quam sub nomine Presbyterorum sæcularium Missionis instituit, perpetuo voto a Sancta Sede confirmato speciatim obstrinxit. Quantum autem augendæ Cleri disciplinæ adlaboraverit, testantur erecta majorum Clericorum Seminaria, collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia, et sacræ Ordinationi præmittenda exercitia, ad quæ, sicut et ad pios laicorum secessus, instituti sui domicilia libenter patére voluit. Insuper ad amplificandam fidem, et pietatem evangelicos misit operarios, non in solas Galliæ provincias, sed et in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hyberniam, atque ad Barbaros et Indos. Ipse vero vita functo Ludovico decimotertio, cui morienti hortator adstitit, a Regina Anna Austriaca matre Ludovici decimiquarti, in Sanctius Consilium accitus, studiosissime egit, ut nonnisi digniores Ecclesiis ac Monasteriis præficerentur; civiles discordiæ, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit, et exhorruit, amputarentur, debitaque judiciis Apostolicis obedientia præstaretur ab omnibus.

℟.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Nullum fuit calamitatis genus, cui paternè non occurrerit. Fideles sub Turcarum jugo gementes, infantes expositos, juvenes dyscolos, virgines periclitantes, moniales dispersas, mulieres lapsas, ad triremes damnatos, peregrinos infirmos, artifices invalidos, ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis et hospitiis, etiamnum superstitibus excepit ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliasque regiones, peste, fame, belloque vastatas, prolixe refecit. Plurima ad perquirendos et sublevandos miseros Sodalitia fundavit, inter quæ celebris Matronarum cœtus, et late diffusa sub nomine charitatis Puellarum Societas Puellas quoque tum de Cruce, tum de providentia, ac Sanctæ Genovefæ ad sequioris sexus educationem erigendas curavit. Hæc inter, et alia gravissima negotia Deo jugiter intentus, cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis, ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere, rem nul-

nullam sibi placere præterquam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum afflictatione, laboribus, senioque attritus, die vigesimaseptima Septembris anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo, ætatis suæ octogesimoquinto, Parisiis in Domo Sancti Lazari, quæ caput est congregationis Missionis, placidè obdormivit: quem virtutibus, meritis ac miraculis clarum Clemens Duodecimus inter Sanctos retulit, ipsius celebritati die decimanona mensis Julii quotannis assignata.

℟ Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno. Hom. in Evang. Designavit Dominus, *ut in Comm. Evang.*

Die xx. Julii

S. HIERONYMI ÆMILIANI CONF.

Duplex.

Omnia ut in Comm. Conf. non Pont. praet. ea, quae sequuntur. In Hymn. Iste Confessor, *mutat. tert. vers. In i. Vesp.*, *et*

et in Laud. comm. S. Margaritae V. et M.

Oratio.

Deus, misericordiarum Pater, per merita, et intercessionem Beati Hieronymi, quem Orphanis adjutorem et patrem esse voluisti, concede; ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur, et sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Hieronymus, e gente patricia Æmiliana Venetiis ortus, a prima adolescentia militiæ addictus, difficillimis Reipublicæ temporibus Castro Novo ad Quarum in montibus Tarvisinis præficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detruditur, manibus ac pedibus vinctus; cui omni humana ope destituto Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, et per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumem ducit. Urbem ingressus ad Deiparæ aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias, cœpit pietatis studia impensius colere, in pauperes mirè effusus, sed puerorum præsertim mi-

misertus, qui parentibus orbati, egeni et sordidi per urbem vagabantur, quos in ædes a se conductas recepit de suo alendos, et Christianis moribus imbuendos.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Per eos dies Venetias appulerant beatus Cajetanus, et Joannes Petrus Caraffa, postmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi Orphanos probato, illum in Incurabilium Hospitale adduxerunt, in quo Orphanos simul educaret, atque ægrotis pari charitate inserviret. Mox eorumdem hortatu in proximam continentem profectus, Brixiæ primum, deinde Bergomi, atque Novocomi Orphanotrophia erexit, Bergomi præsertim, ubi præter duo, pro pueris unum, et pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad pœnitentiam conversis, aperuit. Somaschæ demum subsistens; in humili pago agri Bergomensis ad Venetæ ditionis fines, sibi ac suis ibi sedem constituit, formamque in-

du-

duxit Congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum: quam subinde auctam, et propagatam, nedum Orphanorum regimini, et Ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianæ Reipublicæ utilitatem, adolescentium in litteris et bonis moribus institutioni in Collegiis, Academiis, et Seminariis addictam sanctus Pius quintus inter religiosos Ordines adscripsit, ceterique Pontifices privilegiis ornarunt.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi

Orphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, et utrobique collectis agminibus puerorum tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus, a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cederet. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adjutorem in metendis frugibus præbet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine fœda abstergens, et patienter tractans curabat; putridis rusticorum vulne-

neribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte, qui Somaschæ imminet, reperta specu, in illam se abdidit, ubi se flagellis cædens, dies integros jejunus transigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorumque noxarum pœnas luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido silice extillat aqua, precibus servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quæ usque in hodiernam diem jugiter manans, et in varias regiones delata ægris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quæ per omnem vallem serpebat, dum ægrotantibus inservit, et vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo, annos natus sex et quinquaginta, quam paulo ante prædixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: quem pluribus in vita, et post mortem miraculis illustrem Benedictus Decimusquartus Beatorum, Clemens vero Decimustertius Sanctorum fastis solemniter adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Genti-

ti-

tibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19. *v.* 13.

In illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 62. *in Matth.*

Cur discipuli pueros abigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, et suscipit, et ulnis complectitur, talibusque regnum cœlorum pollicetur: id quod etiam dixit superius. Et nos igitur si volumus hæredes esse cœlorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiæ culmen, simplicem esse cum prudentia. Hæc vita est angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verberibus cædatur, eam semper quærit, et omnibus anteponit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde

suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Si Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non præfert eam matri pannis detritis vestitæ, malletque illam incultam videre, quam Reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore æstimare solet, et nihil plus requirit, quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim a mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos, ærumnis premitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus lætatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est enim regnum cœlorum: ut ex proposito voluntatis illa operemur, quæ natura sua pueri faciunt.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Le-

Lectio ix.

Quia enim Pharisæi non aliunde, quam a nequitia et arrogantia ad agendum ferebantur, ubique Discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus, et primi consessus. Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos prævenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios se efferre. Nam etiamsi hæc parva videntur esse, at malis ingentibus causam præbent. Sic enim instituti Pharisæi in malorum culmen ascenderunt: salutationes, primos consessus, et medios requirentes, hinc in ardentem gloriæ cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudamus.

Die xxi. Julii

S. ALEXII CONF.

Semid. (d. ass. ex 17. hujus)

Officium ut in Breviario. Nona Lect. S. Praxedis Virg., et ejus comm. in Laud.

Die

Die xxv. Julii

S. JACOBI AP. CIVITATIS PATRONI

Dup. 1. cl. cum Octava.

Omnia ut in Brev. De S. Cristophoro nihil.

Die xxvii. Julii

De Tertia die infr. Oct. Sem.

In i. Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno.

Sermo Sancti Petri Chrysologi.

Lectio iv. *Serm* 28.

Quod sit virtutibus cognata paupertas, terrena et cœlestis comprobat disciplina. Athleta ad luctamen nudus accedit: confligit cum fluctibus nauta nudus: miles in acie nonnisi expeditus assistit: qui tendit ad philosophiam, totum, quod in rebus est, ante contemnit. Est ergo virtutibus cognata paupertas; et si paupertas virtutum parens, virtutum socia si habetur, sapere convenit, quare Christus ad virtutis officium pauperes sic elegit. Sed in istis quantum vilis mundanus videbatur aspectus, pretiosas tantum animas Dei intuitus tunc videbat. Erant censu pauperes, sed innocentia locupletes: loco humiles, sed sanctitate sublimes: viles ar-

arte, sed simplicitate pretiosi: obscuri vita, sed vitæ merito perlucentes.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti sunt.

Lectio v. *Paulo post.*

Captores piscium, sed piscatores hominum jam decreti. Venite, inquit, et faciam vos fieri piscatores hominum; ut vitalis escæ jactu, ut hamo cœlestis verbi, de mortis gurgite animas ad lucem tollerent sempiternam. Captores piscium fiunt hominum piscatores; de labore transeunt ad laborem, quia labor nescit lassescere meditatus; omnia, quæ de usu veniunt, non fatigant; virtus exercitio persevérat.

℟. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete, et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. ℣. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vi.

Hinc est, quod Apostolos suos Christus humanis laboribus exerceri voluit, ut eos indefessos redderet in divinis: voluit eis Deus manere fortitudinem, de exercitio præstare virtutem. Et quia fructus próvenit ex labore, voluit eos labores non perdere, sed mutare: ipse ante illis usum laboris indulsit, qui postea eis tolerantiam dedit virtutis. Hinc est, quod regna, gentes, carceres, vincula, tormenta, mortes, sævientes homines terris omnibus sic vicerunt.

℟. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modo coronantur, et accipiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. Gloria Patri. Modo.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 20.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Cap. 20.

Non sine aliquo momento rerum ita effectum fuisse existimandum est, ut

et mater filiorum Zebedæi Dominum deprecaretur. Numquid et filiis petendi familiaritas non erat? Sed erat gestorum effectibus prophetandum. Itaque in matre filiorum Zebedæi lex intelligitur sita, quæ confidentia privilegii sui pro credentibus ex se populis deprecatur; quæ quia superius audierat, primos novissimos, et novissimos primos futuros, deferri filiis suis orat, ut in Domini regno unus ad dexteram ejus sedeat, alter ad sinistram. Cui Dominus respondit, nescire eam quid oret. Nihil quidem de gloria Apostolorum ambigebatur, et judicaturos eos sermo superior exposuit.

℟. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viii.

Denique in medio sermone, an calicem suum possent bibere interrogat. At illi, qui jam martyrii libertatem constantiamque retinebant, bibituros se pollicentur. Dominus collaudans eorum fidem, ait, martyrio quidem eos secum compati posse; sed lævæ ejus ac dexteræ assidére, aliis a Deo Patre fuisse dispositum. Et quidem, quantum arbi-

bitramur, ita honor iste aliis est reservatus, quod tamen nec Apostoli ab eo erunt alieni: qui in duodecim Patriarcharum sede considentes, Israelem judicabunt. Cæterum, ut ratio spiritualis intelligentiæ plena esset, pro duobus Dominum mater oravit. Duæ enim sunt vocationes ex Israel: una discipulorum Joannis, altera Apostolorum et Pharisæorum. Ideo igitur pro duobus oravit, quia Evangelio Christi hæ vocationes geminæ crediderunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Nona Lectio de S. Pantaleone Mart. ut in Breviar. cum commem. in Laud. Vesp. a Capit. de seq., cum comm. Oct.

Die xxx. Julii

De Sexta die infr. Oct. Sem.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

Serm. 1. *de Pent. tom.* 3. *Lectio iv.*

Quæ sunt tales stellæ, sicut Apostoli? Stellæ in cœlo, Apostoli su-

per cœlos. Stellæ de igne insensibili, Apostoli de igne intelligibili. Stellæ in nocte lucent, in die obscurantur; Apostoli in die et in nocte suis radiis, hoc est, virtutibus effulgent. Stellæ, orto sole, obscurantur; Apostoli, Sole justitiæ resplendente, sua charitate lucescunt. Stellæ in resurrectione cadent sicut folia; Apostoli in resurrectione rapientur in aera nubibus. Et in illis quidem syderibus alius Hesperus, alius Lucifer appellatur: in Apostolis autem nullus Hesperus est, omnes Luciferi; et ideo stellis majores Apostoli.

℟. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti sunt.

Lectio v.

Et quicumque eos luminaria vocaverit mundi, non peccabit: non solum dum essent in corpore, sed etiam magis nunc, quando de hac vita migrarunt. Gratia enim et merita sanctorum non minuuntur morte, non retardantur die, non dissolvuntur in terra, nec nocte obscurantur, nec tenebris obumbrantur. Et hoc res ipsa demonstrat. Piscato-

tores quippe erant, et illis dormientíbus retia operabantur. Et tunc quidem pisces capiebant ad mortem, nunc autem homines capiunt ad salutem; claudos facientes currere, cæcos illuminantes, leprosos mundantes, dæmones effugantes. Testatur multitudo credentium diurna. Vinitores erant, et illis absentibus corpore vinea efflorescit, et botros affert.

℟. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete, et exultate; quoniam merces vestra copiosa est in cœlis ℣. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vi. *Paulo post med.*

Ubi sunt nunc, qui audent Ecclesiæ contraire? Quando novella erat, in nullo potuit lædi: et nunc, quando usque ad cœlum pervènit, existimas, eam posse superari? Et tunc quidem, cum undecim essent Apostoli, nullus eos superare potuit, sed pauci homines totum ceperunt mundum: et nunc, quando terra, et mare, et orbis terrarum, et inhabitabiles regiones, et civitates, et omnes

nes fines terræ pietate repleti sunt, putas eam te posse lædere? Sed non poteris: Christus enim propter eam passus est; portæ inferi non prævalebunt adversus eam. Facilius cœlum exterminari potest, et terra perire, quam aliquid mali pati Ecclesia.

℟. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modo coronantur, et accipiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. Gloria Patri. Modo.

In iii. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lect. vii. *Cap.* 20.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Post initium

Credendum est, quod illa maxime causa, vel muliebrem matris affectum, vel carnales adhuc discipulorum animos ad hæc postulanda concitaverit, quia meminissent sermonis Domini, cum ait: Cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim; nossentque se inter disci-

scipulos specialius a Domino diligi, se specialius cum beato Petro conscios sæpe factos arcanorum, quæ ignorarent cæteri; quod frequens sancti Evangelii textus indicat. Hinc est enim, quod ipsis quoque, quomodo Petro, novum ab illo nomen imponitur; ut sicut ille, qui prius Simon dicebatur, per fortitudinem ac stabilitatem fidei inexpugnabilis vocabulum Petri meruit; ita et isti Boanerges, hoc est filii tonitrui vocarentur: quia videlicet et vocem Patris super Dominum in monte clarificatum una cum Petro audirent, et plura aliis discipulis mysteriorum secreta cognoscerent.

℟. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum Calicem.

Lectio viii.

Quia vero iidem filii Zebedæi promptum gerebant animum ad bibendum calicem Domini, constat, eos cum cæteris Apostolis dignitatem sedium, quam quærebant, accepisse; non tamen ea distinctione, qua petebant, sed ambo prius ad sinistram ejus ad tempus, ambo nunc ad dexteram ejus sedere per-

pe-

petuo meruerunt. A sinistris quippe Christi sedebant, cum regendis in hac vita fidelium populis Apostolico jure præsiderent, illo nimirum in regno, de quo ipse ait: Regnum Dei intra vos est. Sedent a dextris nunc in illa, quæ mortem nescit, vita, judices mundi cum illo; utramque hanc sedem illis ipso Filio cum Patre parante.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum doctrina.

Nona Lect. SS. Abdon etc, et eor. comm. in laud.

Dominica ultima Julii

SS. CORDIS B. M. V.

Dup. maj.

Offic. ut in fest. ad Niv. praet. Lect. ii. Noct. quae sumunt. ex 5. die infr Oct. Nat. B. M V. Dei Filius. *ix. Lect. de hom. et com. Dom., et Oct. in Laud.*

AUGUSTUS.

Die i. Augusti

OCTAVA S. JACOBI APOST.

Duplex.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lect De Exposit. S. August. Ep. super Ps. 86. Fundamenta ejus in montibus sanctis, *de Comm. Ap.* 2. *loco, cum suis Respons., ut in Brev.*

In iii. Nocturno.

Lectio S Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. *Comment. in Matth. Cap.* 20.

Unde opinionem regni habet mater filiorum Zebedæi, ut cum Dominus dixerit: Filius hominis tradetur Principibus Sacerdotum et Scribis, et condemnabunt eum morte, et tradent Gentibus ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum; et ignominiam passionis timentibus discipulis nuntiaret, illa gloriam postulet triumphantis? Hac, ut reor, ex causa; quia post omnia dixerat Dominus: Et tertia die resurget. Putavit eum mulier post resurrectionem illi-

co

co regnaturum, et hoc, quod in secundo adventu promittitur, in primo esse complendum: et aviditate fœminea præsentia cupit, immemor futurorum.

℟. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viii.

Mater postulat, et Dominus discipulis loquitur, intelligens, preces ejus ex filiorum descendere voluntate: Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Calicem in Scripturis divinis passionem intelligimus, juxta illud: Pater, si possibile est, transeat à me calix iste. Et in Psalmo: Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. Statimque infert, quis iste sit calix: Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam; * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

No-

Nona Lect. SS. Machabaeorum MM. et comm. in Laud.

Die ii Augusti
S. STEPHANI PAPÆ ET MART.
Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., praet. ea, quae sequuntur propria.

Oratio.

Deus, qui nos Beati Stephani Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ.
In ii. Nocturno.
Lectio iv.

Stephanus Julii filius, Romanus, Beati Cornelii Papæ et Martyris Archidiaconus, ac post Lucium ejusdem successor, Valeriano et Gallieno Imperantibus, difficillimis temporibus Romanam rexit Ecclesiam. Novatianos, lapsis omnem ad pœnitentiam aditum intercludentes, veluti infestissimos Christianæ pietatis hostes, Pontificia auctoritate damnavit, Marciano Arelatensi eorumdem in Galliis Antesignano Episcopali Sede dejecto. Cum plerique sanctitate ac doctri-

ctrina insignes Episcopi in Asia, atque Africa coactis Synodis, baptizatos ab Hæreticis, ac deinde ad Catholicam Fidem accedentes, iterum salutaribus undis abluendos esse sanxissent: Stephanus Apostolicæ traditionis assertor, erroneam illorum sententiam gravissimis rescriptis damnavit, Sancto Cypriano scribens: Nihil innovetur, nisi quod traditum est. Quod Stephani decretum universa postea Ecclesia sequuta est; idemque contra Donatistas Sanctus Augustinus solide propugnavit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

De Christiana Religione augenda sollicitus, plurimos ad Christi fidem convertit; in iis Olympium tribunum cum uxore Exuperia, et filio Theodulo: item Nemesium tribunum cum tota familia, oculis Lucillæ ejus filiæ restitutis: qui omnes Jesu Christi martyres fuerunt. Idem semel centum et octo, et iterum alios septuaginta promiscui sexus, ab idolorum superstitione ad Christi cultum adductos baptizavit. Sed vehementer jam-

jamjam ingravescente persecutione Imperatorum, Stephanus, convocato Clero, ad martyrium suos hortabatur, in cryptisque Martyrum assidue Missas, et Concilia celebrabat. Qui cum aliquando raptus esset ab infidelibus ad Templum Martis, ut ei sacrificaret, liberè negavit, se dæmonibus eum honorem velle tribuere, qui uni Deo deberetur. Quibus in verbis Martis statua terræmotu concidit, templumque contremuit. Quare omnibus aufugientibus, qui Stephanum tenebant, Pontifex ad suos revertitur in Cœmeterium Lucinæ.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Cum verò Stephanus assiduis concionibus, uti proxime dato exemplo jam fecerat, ad Christianam Religionem inter sævientis persecutionis procellas servandam, fideles hortaretur, eosque divinis præceptis instrueret, dum Missarum' solemnia perficit, advenientibus iterum Imperatorum satellitibus, ei in sua sede caput absciditur. Corpus cum eadem sede conspersa Martyris sanguine

a

a Clericis sepultum est in cœmeterio Callisti quarto Nonas Augusti. Vixit in Pontificatu annos tres, menses tres, dies viginti duos. Habuit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros sex, Diaconos quinque, Episcopos tres. Erga quem beatum Pontificem singulari devotione permotus Cosmus Medices Primus Magnus Dux, institutum abs se sacrum Equitum Ordinem, de ejusdem sancti Stephani nomine nuncupavit; quem a Pio IV. anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo primo approbatum, successores quoque Romani Pontifices insignibus privilegiis cumularunt. Cosmus itidem Tertius Magnus Dux, et Equitum Magister, solemni supplicatione beati Stephani Reliquiis in Principe Equitum Ecclesia Pisis collocatis, ejusdem Officium sub ritu duplici minori in suis Ditionibus recitandum ab Innocentio XI. Pontifice Maximo obtinuit: quod postea Alexander VIII. Pontifex Maximus cum propriis Lectionibus in Ecclesiis Equestris Ordinis, ac ab Equitibus Sacerdotibus, uti de Patrono, persolvendum indulsit.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus: et

aqua

aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In iii. Nocturno. Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Si quis vult post me venire. *de comm.* 1. *m.* 2. *loco*.

Pro Ecclesiis, et Personis utriusque sexus Ordinis Equestris dicti Sancti, praeter Lectiones supradictas, adest Oratio prop. et Antiph. ad Benedictus, et Magnificat in utrisque Vesp. ut infra.

Ad Mag. in i. Vesp. Ant. Dum esset summus Pontifex, terrena non metuit, sed ad cœlestia regna, effuso sanguine, gloriosus migravit.

Ad Ben. Ant. Sepelierunt Stephanum Sacerdotes et Levitae, et fecerunt planctum magnum super eum, qui præibat ante faciem Domini parare viam ejus.

Ad Mag. in 2. *Vesp. Ant.* O virum ineffabilem, cui in sua sede pro Christi nomine caput abscinditur. O beatum Pontificem, cujus anima Paradisum obtinet, ubi gloria et honore coronatus, Equitibus suis in Crucis signo certantibus gloriosos de immani hoste triumphos impetrare non cessat, alleluja.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui ad majorem tuæ Fidei exaltationem sub vexillo sanctæ Crucis Milites tuos in beati Martyris et Pontificis Stephani prote-

tectione instituti voluisti: concede nobis famulis tuis; ut qui ejus natalitia solemniter celebramus, certantes in terris in hoc signo, hostium tuorum superbiam elidere, et tecum in cœlis cum eo regnare mereamur. Per Dominum.

Die vii. Augusti
In Cath. tantum
S. ALBERTI CONF.
Duplex.

Omn. de Comm. Conf non Pont. 1. *lo. Lect. i. Noct. de Script. occ. ix. Lect. S. Donati Ep. et M., et ej. comm. in Laud.*

Extr. Cat. S. Cajetani Conf. dupl. Lect. i. Noct. ut in Cat. rel. ut in pr. lo., ix. Lect. S. Donati Ep. et Mart. Ad Mag. in utrisq. Vesp. Ant. Quærite. *Ad Ben. Ant.* Nolite solliciti, *et comm. S. Donati Ep. et Mart. in Laud. ut in Br.*

Die ix. Augusti
Vigilia S. Laurentii Mart.
S. PETRI AD VINCULA
Dup. maj. (d. ass. ex Kal. hujus)

Omn. ut in Brev. die 1. *huj. ix. Lect. de hom. Vigiliae, comm. S. Pauli et Vig. in Laud.*

Die

Die xi Augusti

S. RUFINI EPISC. ET MART.

Ejus Corp. honorif. asserv. in Cath.

Dup maj.

Omn. de Comm. unius Mart. 1. *loco ix. Lect. SS. Tiburtii et soc. MM.*, *et eor. comm. in Laud.*

Die xiii Augusti

In Cath. tantum

S. CAJETANI CONF.

Duplex (d ass. ex 7 hujus)

Omn. ut in Brev., *cum comm. SS. Hippolyti, et Cassiani MM.*

Die xvi. Augusti

S. ROCHI CONF.

Duplex.

Omn. de Comm. Conf. non Pont. 1 *loc. Lect. i. Noct. de Script. occ. rel. de eod. Comm.*, *et com. Octavar.*

Die xviii. Augusti

S. HYACINTHI CONF.

Duplex (d. ass. ex 16. hujus)

Omn ut in Brev. 16. *huj.* *Comm. S. Agapiti Mart*

Die

Die xxi. Augusti

S. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL VID.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spiritus fortitudine per omnes vitæ semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti: ejus meritis, et precibus concede, ut qui infirmitatis nostræ conscii de tua virtute confidimus, cœlestis gratiæ auxilio, cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum.

In i Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Joanna Francisca Fremiot a Chantal Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus ab ineunte ætate eximiæ sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida supra ætatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse in hæc verba: En

En quomodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata Deiparæ Virginis tutelæ se commendavit, et famulam, quæ ad mundi amorem eam alliciebat, ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, a sæculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni, ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a Patre tradita virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subjectos in fidei doctrina, bonisque moribus imbuere satagens Profusa liberalitate Pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata; quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Viro in venatione interempto perfectioris vitæ consilium iniens, continentiæ voto se obstrinxit. Viri necem non solum æquo animo tulit, sed in publicum indultæ veniæ testimonium occisoris filium e sacro Fonte suscipere sui vi-

victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Numquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, et honorificas iniret. Ne autem a proposito castimoniæ observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, Sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, et manantibus fœtido pure ulceribus labia admovere non exhorrebat.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem, * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum, Filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem sua e domo

egre-

egrediens pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, et sacri Instituti Visitationis Sanctæ Mariæ fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrime custodivit; et adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianæ vero animi demissionis, et obedientiæ, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longe lateque diffuso, verbo, exemplo, et scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem, et charitatem Sororibus excitatis, meritis referta, et Sacramentis rite susceptis Molini anno millesimo sexcentesimo quadragesimoprimo, die decimatertia Decembris migravit ad Dominum; ejusque animam occurrente Sancto Francisco Salesio in cœlos deferri Sanctus Vincentius a Paulo procul distans aspexit Ejus corpus postea Annecium translatum fuit; eamque miraculis ante, et post obitum claram Benedictus Decimusquartus Beatorum, Clemens Decimustertius albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem diem duodecimo Kalendas Septembris ab univer-

sa Ecclesia Clemens Decimusquartus Pontifex Maximus celebrari præcepit.

℟. Fallax gratia et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. ℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In iii. Nocturno. Homil. in Evang. Simile est Regnum Cœlorum *de eod. Com.*

Die xxv. Augusti
S. LUDOVICI REG. ET CONF.
Duplex.

In Hymn Iste Confessor *mutat. tert. vers. Lect. i Noct. de Script. occ. rel. ut in propr. lo. ut in Brev.*

Die xxvi Augusti
S. FELICIS PRESB. PISTORIENS. C.
Ejus Corp. honorif. asserv. in Cat.
Dup. maj.

Omnia de Comm. Conf non Pont. 1. *loco, comm. S. Zephyrini Mart.*

Die xxvii. Augusti
S. JOSEPHI CALASANCTII CONF.
Duplex.

Omn. de Comm. Conf. non Pont praet. ea, quae sequuntur. Ora-

Oratio.

Deus, qui per sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritu intelligentiæ, ac pietatis juventutem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es; præsta quæsumus, nos ejus exemplo, et intercessione ita facere, et docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii Nocturno.

Lectio iv.

Josephus Calasanctius a Matre Dei Petraltæ in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis futuræ in pueros charitatis, et eorum institutionis indicia præbuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis Fidei, et sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus, cum studiis Theologicis Valentiæ operam daret, nobilis potentisque fœminæ illecebris fortiter superatis, virginitatem quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragoniæ, et Catalauniæ, regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina resti-

stituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At cœlesti visione, et Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In Urbe summa vitæ asperitate, vigiliis, et jejuniis corpus affligens, in orationibus, et cœlestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carceribus detentos eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, una cum Sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut præter subsidia ægrotis pauperibus largè collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiæ, ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipue pauperes, destinari, Ordinem Cleri-

eorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiterentur: Ipsumque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ Provincias, et Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, et Sancti Jobi exemplum diceretur.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Quamvis Ordini universo præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, numquam tamen intermisit pueros, præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas vèrrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ, et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui Beatissima Virgo cum puero Jesu, illis orantibus be-

ne-

nedicente, appareret. Amplissimis interim Dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, et absentia cognoscendi donis, et miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque Cœlitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum prænunciasset, secundum et nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus Cor, et Lingua post sæculum integra, et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto Decimoquarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente Decimotertio inter Sanctos solemniter est relatus.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

In illo tempore: Accesserunt Discipu-

li ad Jesum dicentes: Quis, putas, major est in Regno Cœlorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. *Matt. Hom.* 60.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium mœnia erexerit, et quantum studium, curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos pœnas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Dominum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia, viliaque nimium videntur; sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis

nuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur, omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora, facilioraque, oro, videantur. Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuosè ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare: cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, cæterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus.

Do-

Dominica immed. seq. Fest. S. Augustini.

B. M. V. DE CONSOLATIONE

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Odor etc. *ut in Laud. Psal. ut in Officio parvo B M V.*

Capitulum. Isaiae 11.

Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. Ave Maris Stella.

℣. Numquid obliviscetur Virgo ornamenti sui?

℟. Aut Sponsa fasciæ pectoralis suæ.

Ad Mag. Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

Oratio

Domine Jesu Christe Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis: concede propitius; ut sicut lumbos præcincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo gaudentes veneramur in terris, ita perenni ejusdem consortio perfrui mereamur in Cœlis. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum. Invit. Jesum per Mariam nos consolantem,* Venite, adoremus.

In i. Nocturno. Antiph. et Psal. ut in Officio parvo. ℣.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.
℟. Intende, prospere procede, et regna.

De Canticis Canticorum.

Lectio i. *Cap. iv.*

O quam pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de Monte Galaad. Dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis fœtibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ absque eo, quod intrinsecus latet Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium Tu autem.

℟. Sancta et immaculata Virginitas, quibus te laudibus efferam nescio:* Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

Tota pulchra es, et macula non est in te. Veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus

bus pardorum. Vulnerasti cor meum Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, Soror mea Sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Tu autem

℟ Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iii.

Favus distillans labia tua, sponsa; mel, et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, Soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuæ paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo: Nardus, et crocus: Fistula, et cinnamomum cum universis lignis Libani: myrrha, et aloe cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano. Surge Aquilo, et veni Auster, perfla hortum meum, et fluant aromata illius. Tu autem.

℟.

℞. Beata es virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes Virgo. ℣. Ave Maria gratia plena, Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In ii. Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℞. Deus in medio ejus non commovebitur.

Lectio iv.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. in Dom. inf Oct. Assump. B. M. V. supr. sign. mag.

Jure Maria Sole perhibetur amicta, quæ profundissimam Divinæ sapientiæ ultra quam credi valeat, penetravit abyssum, ut quantum sine personali unione conditio patitur, luci illi inaccessibili videatur immersa: illo nimirum igne Prophetæ labia purgantur, illo igne Seraphim accenduntur. Longe vero aliter Maria meruit non summatim tangi, sed operiri magis undique, et circumfundi, et tamquam ipso igne concludi. Candidissimus sane, sed et calidissimus hujus Mulieris amictus, cujus omnia tam excellenter irradiata noscuntur, ut nihil in ea, non dico tenebrosum, sed ne subobscurum saltem, vel minus lucidum, sed ne tepidum quidem aliquid, aut non ferven-

tissimum liceat suspicari. Tu autem Domine.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa,* Dedi suavitatem odoris. ℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Mulier amicta Sole. Plane amicta lumine tamquam vestimento. Non percipit forte carnalis, nimirum spirituale est: stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat: Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! quam proxima, immo quam intima fieri meruisti! quantam invenisti gratiam apud eum! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te gloria suæ majestatis. Vestis Solem nube, Sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum. Tu autem.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam Filiæ Sion, et beatam dixerunt, et Reginæ laudaverunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Le-

Lectio vi.

Te itaque, Mater misericordiæ, mediatricem nobis apud Solem justitiæ constitutam devotis supplicationibus interpellamus, ut in lumine tuo videamus lumen, et Solis gratiam tuo mereamur obtentu; quam vere amavit præ omnibus, et ornavit, stola gloriæ induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore cœlesti, innixa super Dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina; ipsi quoque catelli de micis edant; nec puero Abrahæ tantum, sed et Camelis potum tribuas de superefluenti hydria tua, quia tu vere puella es prælecta, et præparata Altissimi Filio; Cujus divino instinctu Sanctus Pontifex et Doctor Ambrosius postquam Augustinum Sacro Baptismate expiavit, novum hominem novis vestibus induit, cucullaque nigra, et cingulo ex corio ipse, ut fertur, præcinxit. Hujus autem Sacri Cinguli ornamentum postea Religio Augustiniana semper gestavit in signum devotionis erga Beatam Virginem Mariam, Sanctum Patrem Augustinum, piamque ejus matrem Monicam, ita ut, Eugenio Quarto adprobante, fuerit instituta Societas Cincturatorum Sanctorum Augustini, et Monicæ, et alia similis sub invocatione Beatæ

tæ Mariæ Virginis de Consolatione, quas Gregorius Decimus tertius in unum corpus redegit, ac Sodalitium Cincturatorum Beatæ Mariæ Virginis voluit appellari, illudque tum Gregorius ipse, tum multi alii ejus Successores innumeris gratiis et privilegiis cumularunt. Tu autem.

℟. Ornatam monilibus Filiam Jerusalem Dominus concupivit. * Et videntes eam Filiæ Sion beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. ℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate.
Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In iii. Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio vii.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in Civitatem Juda, et intravit in domum Zachariæ, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.
Lib. de Praesentia Dei, sive Epist. CLXXXVII. *alias* LVII *num* 23.

Hæc sunt certe verba Elisabeth matris Joannis: Beata tu inter mulieres; et beatus Fructus ventris tui: et unde

de hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo. Hoc autem ut diceret, sicut Evangelista præloquutus est, repleta est Spiritu Sancto, quo procul dubio revelante, cognovit quid illa exultatio significaret infantis, idest illius venisse Matrem, cujus præcursor ipse et demonstrator esset futurus. Potuit ergo esse ista significatio rei tantæ a majoribus cognoscendæ, non a parvulo cognitæ. Tu autem.

℟. Sub tuum præsidium confugimus clementissima Virgo, suscipe nos, unica spes nostra, et nostris delectare laudibus: * Quibus indigni omni te laude dignissimam collaudamus. ℣. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriæ melos. Quibus.

Lectio viii.

Nam neque cum hoc ante in Evangelio narraretur, dictum est: credidit infans in utero ejus, sed exultavit: neque ipsa dixit: exultavit in fide infans in utero meo, sed exultavit in gaudio. Videmus autem exultationem non solum parvulorum, sed etiam pecorum, non utique de aliqua fide, vel religione, vel qualicumque rationali cognitione venientem; sed hæc plane inusi-

si-

sitata et nova extitit, quia in utero, et ad ejus adventum, quæ hominum Salvatorem fuerat paritura. Ideo mira, ideo in magnis signis deputanda. Ideo hæc exultatio, et tamquam Matri Domini reddita resalutatio, sicut solent miracula fieri, facta est divinitus in infante, non humanitus ab infante. Tu autem.

℟. Porta Cæli, et Stella Maris es Virgo Maria, Regis æterni Mater gratos nos redde Filio tuo: * Quia omnis virtus, et decor, et gloria ex te resplendet. ℣. Tu veniæ vena, tu gratiæ Mater, tu spes Mundi, exaudi nos clamantes ad te. Quia omnis: Gloria Patri. Quia omnis.

Lectio ix. De Homil. Dominicae curr.

Ad Laud. et per Hor Ant. Odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris.

Ant. Cingulo suo confortavit nos, et potestatem suam dedit in manu nostra.

Ant. Justitia Cingulum lumborum ejus, et fides Cinctorium renum ejus.

Ant. Mirrha, et Gutta, et Casia a vestimentis tuis.

Ant. Sentiens vestimentorum illius fragrantiam, benedixit nobis Deus noster.

Capitulum. *Isaiae* 11

Egredietur Virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. O gloriosa Virginum.

℣.

℣. Benedicta tu in mulieribus.
℟. Et benedictus Fructus ventris tui.
Ant. Quæ est ista, quæ ascendit sicut Aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Oratio.

Domine Jesu Christe, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis: concede propitius, ut sicut lumbos præcincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo gaudentes veneramur in terris; ita perenni ejusdem consortio perfrui mereamur in Cœlis. Qui vivis, et regnas.

Ad Primam. Ant. Odor.
℣ Qui natus es de Maria Virgine.
Ad Tertiam. Ant. Cingulo suo.

Capitulum. *Isaiae* 11.

Egredietur Virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

℟. *br.* Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie. ℣. Intende, prospere procede et regna. Et pulchritudine tua. Gloria Patri. Specie.
℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.
℟ Deus in medio ejus non commovebitur.
Ad Sextam. Ant. Justitia Cingulum.

Capitulum. *Eccl.* 24.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi,

et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. *br.* Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. ℣. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus vultu suo. Gloria Patri. Adjuvabit.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam. Ant. Sentiens vestimentorum.

Capitulum. *Eccl.* 24. *b*

In plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. *br.* Elegit eam Deus, * Et præelegit eam. Elegit. ℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit. Gloria Patri. Elegit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

In ii. Vesp omnia ut in primis, praeter eam, quae seq.

Ad Mag. Ant. Sub tuum præsidium confugimus, Clementissima Virgo: suscipe nos unica spes nostra, et nostris delectare laudibus.

Oratio ut supra.

SEPTEMBER.

Die iii. Septembris

S. EMYGDII EPISC. ET MART.

Duplex.

Omnia de Comm. 1. *Mart. praeter ea, quae sequuntur propria.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Emygdium Martyrem tuum, atque Pontificem Idolorum victoria, et miraculorum gloria decorasti: concede propitius, ut eo interveniente, malorum spirituum fraudes vincere, et coruscare virtutibus mereamur. Per Dominum.

In i. Nocturno: Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Emygdius è nobili Francorum prosapia Treviris natus, anno ætatis vigesimotertio, Parentibus idololatris frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germano, et Valentino vitam duxit, humanis spretis oblectamentis; rebus divinis plenius incumbebat: erga proximum charitatis ardore æstuabat; idcirco ad procurandam multorum salutem Romam se contulit. Hospitio exceptus in Insula Tiberis, hospitis filiam per quinquennium immedica-

bi-

bili morbo languentem Baptismo sanavit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Mox oculis cæci coram populo signo Crucis apertis, a multitudine eum filium Apollinis credente in templum Æsculapii rapitur. Ibi Christi servum se professus, ejus invocatione magnum numerum ægrorum, nequidquam Idoli opem implorantium, valetudini restituit, Aras diruit, Æsculapii signum confractum in Tiberim projecit. Quibus rebus, et mille trecentorum Gentilium præter Æsculapii Sacerdotes, conversione inde sequuta, irritati Posthumii Titiani Præfecti Urbis minas, Angeli monitu declinans, Sanctum Marcellum Pontificem adiit, a quo Episcopus ordinatus, et Asculum missus est.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Le-

Lectio vi.

Multis in itinere miraculis ingenti multitudine Christo adjuncta, simul ac Asculum Emygdius pervenit, Dæmones e simulacris Idolorum per cuncta Fana ejulatibus editis, Peregrinum, doloris sui causam indicarunt. Quem cum concitata Plebs ad cædem quæreret, excitus tumultu Polynrius Civitatis Præses eum ad se vocatum multis, sed irritis verbis ad Jovis, et Angariæ Deæ Asculi Patronæ venerationem hortatur, promissis etiam in præmium nuptiis propriæ filiæ Polisiæ, quam Emygdius ad Christum conversam baptizavit, et post eam mille, et sexaginta homines, educta e saxo per ingens miraculum aquarum copia. His in rabiem actus Polymius Sancto Episcopo caput abscidit; quo facto, truncus ejus mirabiliter erectus abjectum humo proprium caput attollens manibus, per spatium tercentorum passuum ad Oratorium portavit; inde ad templum maximum translatus est, ubi magna religione Asculi populi, et concursu exterorum hanc usque in diem colitur. Incidit ejus beata mors, persecutione Diocletiani durante.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum

Do-

Dominus pane vitæ, et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Cum audieritis prælia et seditiones nolite terreri: oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis: Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: Et terræmotus magni erunt per loca. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 1. *in Evang.*

Dominus et Redemptor noster paratos nos invenire desiderans, senescentem Mundum quæ mala sequantur, denuntiat, ut nos ab ejus amore compescat. Appropinquantem ejus terminum quantæ persecutiones præveniant, innotescit: ut si Deum metuere in tranquillitate nolumus, saltem vicinum ejus judicium vel persecutionibus attriti timeamus.

℟. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Le-

Lectio viii.

Huic etenim lectioni Sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus præmisit dicens: Exurget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: Et erunt terræmotus magni per loca, pestilentiæ, et fames. Et quibusdam interpositis, hoc, quod modo audistis, adjunxit; Erunt signa in Sole, et Luna, et Stellis, et in terris pressura gentium præ confusione sonitus maris, et fluctuum. Ex quibus profecto omnibus alia jam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. ℣ Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

Nam gentem contra gentem surgere, earumque pressuram terris insistere plus jam in nostris temporibus cernimus, quam in Codicibus legimus. Quod terræmotus Urbes innumeras obruant, ex aliis Mundi partibus scitis, quam frequenter audivimus; pestilentias sine ces-

cessatione patimur: signa vero in Sole, et Luna, et Stellis adhuc aperte minime vidimus, sed quia et hæc non longe sint ex ipsa jam aeris immutatione colligimus. Te Deum.

Dominica tertia Septembris
SEPTEM DOLORUM B. M. V.
Dup. 2. class. cum Oct

Ad Vesp. Ant. Quo abiit dilectus tuus, *cum reliq. de Laudibus*, *Psal.* Dixit Dominus, *et reliqui consueti*, *prout in Offic. parvo ejusdem B. M.*

Capitulum. *Thren.* 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? cui exæquabo te, et consolabor te, Virgo Filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

O quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento
Dum revulsum stipite,
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium!
Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam.
Et rubras cruore plantas

Ægra

Ægra tingit lacrymis.
Centiesque, milliesque
Stringit arctis nexibus
Pectus illud et lacertos,
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.
Eja, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.
Esto Patri, Filioque.
Et coævo Flamini,
Esto summæ Trinitati
Sempiterna gloria:
Et perennis laus, honorque
Hoc, et omni sæculo. Amen.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.
℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Mag. Ant. Nolite me considerare quod fusca sim, quia decoloravit me sol: Filii matris meæ pugnaverunt contra me.

Oratio.

Deus in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam Animam gloriosæ Virginis et Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui Dolores ejus venerando recolimus, passionis tuæ effectum fe-

felicem consequamur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemor. Domin. occur. Hymni Complet. et aliarum Horarum terminantur sic

Jesu, tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Ad Matutinum. Invit. Stemus juxta Crucem cum Maria Matre Jesu, * Cujus Animam doloris gladius pertransivit.

Psal. Venite, exultemus.

Hymnus.

Jam toto subitus vesper eat polo,
Et sol attonitum præcipitet diem,
Dum sævæ recolo ludibrium necis,
Divinamque catastrophen.

Spectatrix aderas supplicio Parens,
Malis uda, gerens cor adamantinum,
Natus funerea pendulus in Cruce
Altos cum gemitus dabat.

Pendens ante oculos Natus, atrocibus
Sectus verberibus: Natus hiantibus
Fossus vulneribus; quot penetrantibus
Te conficit aculeis!

Heu! sputa, alapæ, verbera, vulnera;
Clavi, fel, aloe, spongia, lancea,
Sitis, spina, cruor, quám varia pium
Cor pressere tyrannide!

Cunctis interea stat generosior

Vir-

Virgo Martyribus: prodigio novo
In tantis moriens non moreris Parens
Diris fixa doloribus.
Sit summæ Triadi gloria, laus, honor:
A qua suppliciter, sollicita prece,
Posco Virginei roboris æmulas
Vires rebus in asperis. Amen.

Ant. Multiplicati sunt qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Ps 3. Domine quid multiplicati. *pag* 10.

Ant. Multiplicati. etc.

Ant Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Ps. 10. In Domino confido, *pag.* 37.

Ant. Paraverunt etc.

Ant. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

Psal. 30.

In te, Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es pro-

tector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo, et lætabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, * et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valde, * et timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consi-

iliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine:* dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum,* et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua:* Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem * in superbia, et in abusione.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, * quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuæ,* a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Projectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ,* dum clamarem ad te.

Di-

Diligite Dominum omnes sancti ejus: * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino. Gloria Patri.

Ant. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta.

Lectio i. *Thren.* 1.

Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus. Omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici. Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subversum est cor meum in memetipsa: quoniam amaritudine plena sum. Foris interficit gladius, et domi mors similis est. Audierunt; quia ingemisco ego, et non est qui consoletur me.

℟. Simeon vir justus et timoratus dixit ad Mariam: * Tuam ipsius animam pertransibit gladius. ℣. Ne vocetis me Pulchram, sed Amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. Tuam ipsius. Le-

Lectio ii. *Thren.* 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Jerusalem? cui exæquabo te, et consolabor te virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui? Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Hæccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universæ terræ? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, et fremuerunt dentibus, et dixerunt: Devorabimus.

℟. Surge, et accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. ℣. Vocavi filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Israel. Et esto.

Lectio iii.

Fecit Dominus quæ cogitavit, complevit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis: destruxit, et non pepercit, et lætificavit super te inimicum, et exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum, super muros filiæ Sion. Deduc quasi torrentem lacrymas, per diem et noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego et Pa-

Pater tuus, * Dolentes quærebamus te.
℣. Quid est, quod me quærebatis? In his quæ Patris mei sunt, oportet me esse. Ego. Gloria Patri. Dolentes.

In ii. Nocturno

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Ps. 21. Deus Deus meus, respice in me, *pag.* 11.

Ant. Factum est etc.

Ant. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ps. 55. Miserere mei Deus, quoniam conculcavit, *pag.* 19.

Ant. Deus vitam meam etc.

Ant. Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte.

Psal. 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum: * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei. In

In voce exultationis, et confessionis, * sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.
Ad me ipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.
Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.
In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.
Apud me oratio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Susceptor meus es.
Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?
Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.
Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus. Gloria Patri.
Ant Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte. ℣.

℣. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de 12. Stellis. *Lectio iv.*

Martyrium Virginis tam in Simeonis Prophetia, quam in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de puero Jesu) in signum, cui contradicetur. Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o Beata Mater, animam pertransivit: alioquin nonnisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli.

℟. Jesum bajulantem sibi Crucem, * Sequebatur turba mulierum, quæ plangebant et lamentabantur eum. ℣. Filiæ Jerusalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebatur.

Lectio v.

Tuam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compas-

passionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animæ, ac spiritus: Mulier, ecce Filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, Servus pro Domino, Discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando et nostra, licet saxea, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit?

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus. ℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat.

Lectio vi.

Non miremini, Fratres, quod Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Miretur, qui non meminerit, se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscierat moriturum? et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit Crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mi-

reris plus Mariam compatientem, quam Mariæ Filium patientem? Ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit. Fecit illud Charitas, qua majorem nemo habuit: fecit et hoc Charitas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathæa, * Petiit corpus Jesu, quod de Cruce depositum, * Suo complexu Mater excepit ℣. Dolens Sunamitis sinu et genibus suis sustinuit mortuum Filium. Petiit. Gloria. Suo.

In iii. Nocturno.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ps. 63. Exaudi Deus orationem, *pag* 25.

Ant. Intenderunt etc.

Ant. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequò?

Psal. 6.

Domine ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usquequo?

Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor

mor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur, et erubescant valde velociter.

Gloria Patri.

Ant. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequo?

Ant. Deus adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Ps. 45. Deus noster refugium, *pag*. 138.

Ant. Deus adjutor etc.

℣. Per te salutem hauriamus Virgo Maria.

℟. Ex vulneribus Christi.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et Soror Matris ejus, Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. Et reliqua. Ho-

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

De Institut. Virg. Cap. 7.

Stabat juxta Crucem Mater, et fugientibus Viris stabat intrepida. Videte utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quæ animum non mutavit. Spectabat piis oculis Filii vulnera, per quæ sciebat omnibus futuram Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quæ non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce Filius, Mater se persecutoribus offerebat.

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum: * Dum Joseph sindone Filium tuum involvit, et posuit eum in monumento? ℣. Considerate, et videte si est dolor, sicut dolor meus. Dum.

Ex ejusdem Epistola 25. ad Ecclesiam Vercellensem, prope finem.

Lectio viii.

Maria Mater Domini ante Crucem Filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt, cœlum tenebris obductum, refugisse Solem, in Paradisum Latronem, sed post piam confessionem, receptum; Joannes docuit quod alii non docuerant, quemadmodum in Cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod Victor suppliciorum pietatis of-

officia Matri exhibebat, quam quod regnum Cœleste donabat. Nam si religiosum est, quod Latroni donatur venia; multo uberioris pietatis est, quod a Filio Mater tanto affectu honoratur.

℟. In toto corde tuo gemitus Matris tuæ ne obliviscaris; * Ut perficiatur propitiatio, et benedictio. ℣. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima Rosa, Virginumque Lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio ix. de Homil. Dominicae occ.

Ad Laud., *et per Hor. Ant.* Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus, et quæremus eum tecum? *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliq. de Laud. Dominicae.*

Ant Recedite a me, amare flebo: nolite incumbere, ut consolemini me.

Ant Non est ei species neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus.

Ant. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Ant. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Thren.* 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? cui exæquabo te, et consolabor te, Virgo Filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

Hym-

Hymnus.

Summe Deus clementiæ,
Septem Dolores Virginis,
Plagasque Jesu Filii
Fac rite nos revolvere.
Nobis salutem conferant
Deiparæ tot lacrymæ,
Quibus lavare sufficis
Totius orbis crimina.
Sit quinque Jesu vulnerum
Amara contemplatio,
Sint, et dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Maria Virgo per virtutem tot dolorum.

℟. Fac nos gaudere in regno cœlorum.

Ad Ben. Ant. Venite, ascendamus ad montem Domini, et videte si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Deus in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam Animam gloriosæ Virginis et Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui Dolores ejus venerando recolimus, passionis tuæ effectum felicem consequamur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre. *Dein-*

Deinde fit commemor. Dominicae occurr.

Ad Primam. In ℟. *br. dicit.* ℣. Qui passus es propter nostram salutem.

Ad Tertiam. Ant Recedite a me.

Capit. Cui comparabo te, *ut supra.*

℟. *br.* O vos omnes, * Qui transitis per viam. O vos. ℣. Attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus. Qui transitis. Gloria Patri. O vos.

℣. Defecerunt præ lacrymis oculi mei,

℟ Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam. Ant. Non est ei species.

Capitulum. Thren. 1.

Plorans ploravit in nocte, et lacrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

℟. *br.* Defecerunt, * Præ lacrymis oculi mei. Defecerunt. ℣. Conturbata sunt omnia viscera mea. Præ lacrymis. Gloria Patri. Defecerunt.

℣. Fasciculus myrrhæ, dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam. Ant. Fulcite me.

Capitulum. Thren 2.

Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *br.* Fasciculus myrrhæ, * Dilectus meus mihi. Fasciculus. ℣. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus. Gloria Patri. Fasciculus.

℣.

℣. Anima mea liquefacta est.
℟. Ut dilectus locutus est.
In ii. Vesp. dicunt. omnia ut in primis.
Ad Mag. Ant. Oppressit me dolor, et facies mea intumuit a fletu, et palpebræ meæ caligaverunt.
Oratio. Deus, in cujus passione, *ut supr.*
Et fit commem. Dominicae occurr.

Die xviii. Septembris
S. JOSEPHI A CUPERTINO CONF.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. praeter ea, quae sequuntur propria.

In i. Vesp. Ad Mag. Ant. Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

Oratio.

Deus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius, ut meritis et exemplo seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, et regnat.

In i. Nocturno.

De Epistola secunda Beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio i. *Cap.* 4. *v.* 6. *ad* 12.

DEus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordi-

bus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur; dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

℟. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. ℣. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii. *Cap. 5. v. 1. ad 9.*

Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cœlo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam, et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus

gra-

gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut assorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes, quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (per fidem enim ambulamus, et non per speciem). Audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et præsentes esse ad Dominum.

℟. Justus germinabit sicut lilium: * Et florebit in æternum ante Dominum.

℣. Plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii *Cap.* 12. *v.* 1. *ad* 10.

Si gloriari oportet (non expedit quidem): veniam autem ad visiones, et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cœlum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum; et audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor; pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam, et si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam:

par-

parco autem ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ Angelus satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me; et dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero Sanctorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et Gloria Patri. Et.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Josephus a Cupertino, Oppido in Salentinis, Diœcesis Neritonensis, anno reparatæ salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore præventus, pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno, molestoque morbo patientissime tolerato Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret,

Or-

Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Cœnobio Chryptulæ, inter laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus penè ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum ac pœnarum genere corpus afflixit; spiritum vero sanctæ orationis altissimæque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætate diffusa, miro planeque singulari modo in dies coruscaverit.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, ~~et a seductoribus~~ tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Eluxit præcipue ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alie-

alienato a sensibus animo statim ab extasi cum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchæ ita æmulatus est, ut mori proximus Prælato suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibique mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscœnum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illæsam, tum arctâ sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, cum denique speciali protectione purissimæ Virginis Mariæ, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum; * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Indu-

duit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Hæc beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel sacræ Inquisitionis jussu hac illac errare, versarique coactus est. Quamquam verò Populi non solum, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, et superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans Deum enixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus qui ponit humiles in sublime, qui-

que

que Servum suum, dum viveret, cœlesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loco, ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimoprimo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem Officium, et Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extendit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 22.

In illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, et Pharisæis in parabolis, dicens: Simile factum est Regnum Cœlorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Ho-

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa med.

Quia jam, largiente Domino nuptiarum Domum, idest sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, Fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestræ habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem, non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate, et fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crèdidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandæ sibi Ecclesiæ nuptias venit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cul-

cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus Mundum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso, et Sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet; inter gaudentes, et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad cœlum assumuntur electi Qua ergo mente hæc spiritualia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus?

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Do-

minum suum, quando revertatur a nuptiis. ℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

Sciendum verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore vestis texitur: ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, et Proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua, et Proximum tuum sicut te ipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges Proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Te Deum laudamus

Ad Ben. Ant Ostendit mihi Dominus fluvium aquæ vivæ, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, et Agni. *Ora-*

Oratio.

Deus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius, ut meritis et exemplo seraphici Confessoris tui Josephi supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, et regnat.

In ii. Vesp. Ad Mag. Ant. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

Die xxii. Septembris

S. THOMÆ DE VILLANOVA EP ET C.

Duplex. (d. ass ex 18 huj.)

In Hymn. Iste Confessor *mutat. tert. vers. Lect. i. Noct. de Script. occ. rel. ut in pr. loco. ix. Lect. SS. Mauritii, et soc MM Ad Ben. Ant. pr., et com. Oct. Sept. Dolor. B. M. V., ac SS. in Laud.*

In ii. Vesp. extr. Cat. add. com. S. Theclae Virg et Mart.

Dominica quarta Septembris

OCTAVA SEPT. DOLORUM B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in Festo praeter seq.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In

In ii. Nocturno.

Sermo Sancti Bonaventuræ Episcopi.

Serm. 1. *de Beata Virg.* *Lectio iv.*

Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus, et sapientiæ ejus non est numerus. Unde hoc probatur? Qui numerat multitudinem stellarum, et omnibus eis nomina vocat. Domina autem fuit cœlum, firmamentum uniformiter semper motum per patientiæ firmitatem: et cœlum stelliferum per omnium donorum, et gratiarum Dei copiositatem. Sicut enim cœlum non est ullo modo porosum, sed solidum; sic Dei Mater pia nullo modo fuit porosa, vel vacua, sed solida, quia omni gratia fuit plena. Cujus admirabilis patientia et soliditas non porosa, tunc maxime claruit, quando prædulcem Filium suum mori conspexit.

℟. Jesum bajulantem sibi Crucem * Sequebatur turba mulierum, quæ plangebant, et lamentabantur eum. ℣. Filiæ Jerusalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebatur.

Lectio v.

Nam licet in ea aquæ inferiores, idest vires sensitivæ, vel sensibiles fortissimè fuerint concussæ ventis in sui Filii passione: superiores tamen a sua non fuerunt pace permotæ. Et licet sentina navis, idest pars sensibilis, repleta

tunc

tunc fuerit aquis maris; pars tamen superior navis semper ventis prosperis navigavit. Unde ipsa est illa petra, super quam domus fundata et firmata, quam etsi flumina, ventique percutiant: tamen inter flumina illa immobilis persevèrat. Unde ei potuit dicere Christus illud Matthæi: Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam: quia in passione Dominica tota deficiente Ecclesia primitivorum in fide, sola Domina nostra firma in fide permansit, ut petra.

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus. ℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat.

Lectio vi.

Fuit ergo similis adamanti, cujus tanta est fortitudo, ut sanguine solo rumpatur hircino. Quia Maria regia Virgo numquam nisi Christi Sanguine recenter effuso potuit esse turbata; quia nullo fuit alio tempore perturbata. Si enim, juxta Philosophorum sententiam non cadit perturbatio in sapientem virum, quanto magis Domina omnium sapientissima numquam perturbationem mentis est passa?

℟. Joseph ab Arimathæa * Petiit Corpus Jesu, quod de Cruce depositum, *

Suo

Suo complexu Mater excepit. ℣. Dolens Sunamitis sinu, et genibus suis sustinuit mortuum filium. Petiit. Gloria Patri. Suo complexu.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 16.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et Soror Matris ejus Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Anselmi Episcopi.

De excellent. B. V. cap. 5 circa medium.

Cum ad ipsam ejus passionem ventum fuisset, et ipse Cruci affixus hinc ipsam Matrem suam, hinc discipulum, quem diligebat, prope astantes intuitus esset; ne Matrem penitus orbatam relinqueret, ei præsentem discipulum suo loco in filium surrogavit: Mulier, inquit, ecce Filius tuus. O commutatio! Pro æterno et incommutabili Deo, purum, et corruptibilem hominem: pro naturali et unico Filio, servum accepit in filium. O Domina, quæ, precor, in te sibi succedebant, cum tam inæstimabilem commutationem ab ipso, quem super omnia diligebas, tibi fieri audiebas?

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum, * Dum Joseph sindone Filium tuum involvit, et posuit eum in monumen-

to

to? ℣. Considerate, et videte, si est dolor sicut dolor meus. Dum.

Lectio viii.

Vere pertransivit animam tuam gladius doloris, qui tibi amarior fuit omnibus doloribus cujusvis corporeæ passionis. Quidquid enim crudelitatis inflictum est corporibus Martyrum, leve fuit, aut potius nihil comparatione tuæ passionis, quæ nimirum sua immensitate transfixit cuncta penetralia tua, tuique benignissimi cordis intima. Et utique, pia Domina, non crediderim, te potuisse ullo pacto stimulos tanti cruciatus, quin vitam amitteres, sustinere: nisi ipse spiritus vitæ, spiritus consolationis, spiritus scilicet dulcissimi Filii tui, pro quo moriente conquerebaris, tantopere torquebaris, te confortaret, te consolaretur, te intus doceret, non esse mortem eum absumentem, sed magis triumphum omnia ei subjicientem, quod in ipso fieri coram moribundo videbas. Mortuus est tamen, et ab oculis tuis, te spectante, sepulchro reclusus.

℟. In toto corde tuo gemitus Matris tuæ ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio, et benedictio. ℣. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima Rosa, Virginumque Lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio ix. de Homil. Dominicae occurr.

Die xxiii. Septembris

S. LINI PAPÆ ET MART.

Semid.

Omnia ut in Breviar. Sed extr Cath tant. ix. Lect et com. S. Theclae V. et M. in Laud.

Die xxv. Septembris

B. MARIÆ DE CERVELLIONE V.

Duplex (d. ass. ex 19. ejusd.)

Omnia de Comm. Virg., praeter ea, quae sequuntur propria.

In i. Vesp Ad Mag. Ant. Flagellis, et catena Maria corpus domabat: silentio et abstinentia animum custodiebat: orationibus incessanter instabat; docens Christi sponsas vas incorruptibile in sanctificatione, et honore possidere.

Oratio.

Deus, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius; ut intercedente beata Maria famula tua, de præsentis vitæ fluctibus educti, ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lect de Epist. B. Pauli Ap. ad Corinth. De Virg. *ut in eod. Comm.*

In ii Nocturno.

Lectio iv.

Maria, nobili familia de Cervellione Barcinone in Hispania nata, et

a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem et octo esset annorum, illi devovit. Ejus vivendi ratio erat in publicum rarius prodire, ægrotantibus domesticis sedulo adesse, et in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum agens, defuncto patre, habitum Ordinis sanctæ Mariæ de Mercede prima ex feminis suscipiens, sanctimonialibus ejusdem Ordinis ducem, magistram, et exemplar se præbuit; ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem Ordine, una cum voto de laborando pro redimendis captivis, emisit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam; * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Matre è vivis sublata, cum aliquot honestis feminis ejusdem instituti piam sanctamque vitam peregit: solita quotidie mulierum a suis Fratribus redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in Hospitali domo lavare, quinquies in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunare, solo pane et aqua contenta; quotidianis flagellis

insuper, et ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis numquam infregit: ac parcius indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur Cœli, et Angeli lætantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, et pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat; nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, et vinctos educeret de carceribus.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea

Lectio vi.

Futuras maris tempestates prænuntiabat, illasque sæpe suis orationibus sedavit, visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes: unde ei Mariæ de Subsidio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Denique post multarum virtutum insignia, Barcinone migravit ad Dominum decimotertio Kalendas Octobris anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor

odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui; quod nonagesimo post anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniæ Rege, cæterisque aulæ et civitatis Primatibus adstantibus, solemni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, asservatum.

℟. Afferentur Regi Virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. ℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In iii Nocturno. Homil. S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *de eod. Com.*

Ad Ben. Ant. Adducentur in lætitia, et exultatione Regi Domino Virgines post Mariam, ut in sanctitate, et justitia serviant illi, et quocumque ierit, ipsum Agnum sequantur.

In ii. Vesp. Ad Mag. Ant. Mare, et venti Mariæ obediunt, Angelici candoris virtute pollenti: aquæ multæ cesserunt ardori charitatis ejus.

Die xxvi. Septembr. In Cat tant.

S. THECLÆ VIRG. ET MART.

Semid (d. ass. ex 23. hujus)...

Lect. i. Noct. de Script. occ. Lect. iii.

propr ut in Brev.23. hujus, rel. de Comm. Virg. et Mart. 1. loco.

OCTOBER.

Dominica secunda Octobris
MATERNITATIS B. M. V.
Dup. maj.

In i. Vesp. Ant de Laud. Beata es. *Psal. consueti de S. M. ut in ejus Officio parvo.*

Capitulum. Eccl. c. 24.

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus Ave maris stella.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Mag. Ant. Cum jucunditate Maternitatem beatæ Mariæ semper Virginis celebremus.

Oratio.

Deus qui de beatæ Mariæ Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit comm. Domin. occ. In fine Hym-

Hymnorum ad Laudes, et Horas dicitur: Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum. Invit. Maternitatem Beatæ Mariæ Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

Cœlo Redemptor prætulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caduca membra,
Mortale corpus induit.
Hæc Virgo nobis edidit
Nostræ salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Pœnas crucemque pertulit.
Spes læta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Hæc quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.
Voces parentis excipit,
Votisque Natus annuit;
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.
Sit Trinitati gloria,
Quæ Matris intactum sinum
Ditavit almo Germine;
Laus sit per omne sæculum. Amen.

Ant. et Psal. Noct. ut in ejus Officio parvo.

In i. Nocturno.

℣. Specie tua et pulchritudine tua.

℟.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap.* 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuivi sola, et profundum abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui: et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi: et in his omnibus requiem quæsivi, et in hæreditate Domini morabor.

℟. Felix es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Ex qua ortus est sol justitiæ Christus Deus noster, per quem salvati et redempti sumus. ℣. Maternitatem beatæ Mariæ Virginis cum gaudio celebremus. Ex qua.

Lectio ii

Tunc præcepit et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel hæreditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desi-

nam

nam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui cœlum terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Qui.

Lectio iii.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris; et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Et ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

℟

℟. Multæ filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa es universas: * Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis sancta Dei Genitrix. ℣. Sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. Speciosa. Gloria. Speciosa.

In ii. Nocturno.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Ex Sermone S. Leonis Papæ.

Ser. 1. *de Nat. Dom.* *Lectio iv.*

Virgo regia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda fœtu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio discit Angelico, nec damnum credit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam præeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata fœcunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia,

et

et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab æterna morte factus est homo.

℟. Gloriosæ Virginis Mariæ Maternitatem dignissimam recolamus, * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi. ℣. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Ser. 2. de Nat. Dom. *Lectio v.*

Ingreditur hæc infima Jesus Christus Dominus noster de cœli sede descendens, et a paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi: ante tempora manens esse cœpit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternæ carnis concupiscentia, sine maternæ integritatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanæ substantiæ naturam, et humanæ carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Vir-

go

go peperérit, Virgo permanserit.

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitæ communicavimus: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos, Sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio vi.

Oportuit ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris, et sanctitatis hospitium divini Spiritus virtus infusa servaret, quæ statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiæ donare virtutem; ut Virginitas, quæ in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonnè apparet altissimæ fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem Diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse, quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus Sanctus fœcundavit: et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, hæc inde purgationem traxit unde concepit. ℟.

℟. Benedicta inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? ℣. Respexit humilitatem Ancillæ suæ, et fecit mihi magna qui potens est. Unde. Gloria Patri. Undè.

In iii. Nocturno.

℣. Fecit mihi magna qui potens est.
℟. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Léctio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 3.*

In illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt Parentes ejus. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 1 de Laud. Virg. Matris.

Deum et Dominum Angelorum Maria suum filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vocati Angeli, testante David: Qui fecit Angelos suos spiritus. Maria vero Matrem se agnosceus, Majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus?

Deus

Deus hominibus, Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariæ.

℟. Beata es, Virgo Maria Dei Genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in æternum. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Lectio viii.

Mirare utrumlibet, et elige, quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminæ obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quæ etiam præit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare! De Auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubesce superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas. Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Auctori. * Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec vir-

virginitas. Et quidem singularis virginitas quam non temeravit, sed honoravit fœcunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fœcunda virginitas; et incomparabilis prorsus fœcunditas, quam virginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non hæsitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit fœcunditas in virgine, aut in Matre integritas: sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas. Nisi quod indubitanter horum singulis præferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in sanctis suis, mirabilem se exhibuit in matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem: Vos sacræ virgines in Virgine fœcunditatem. Imitamini omnes homines Dei matris humilitatem.

℟ Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia

an-

ancillam humilem respexit Deus. Et. Gloria Patri. Et.

Nona Lectio Homil. Dominicae occurr.

Ad Laud et per Hor. Ant. Beata es Virgo Maria, quæ omnium portasti Creatorem. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliq de Dominica.*

Ant. Genuisti, qui te fecit, et in æternum permanes Virgo.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Dominus.

Ant. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et Reginæ laudaverunt eam.

Capitulum. *Eccl.* 24.

Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo; et dixit mihi, in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Te Mater alma Numinis
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Dæmonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus,
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.

Cle-

Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
A Te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Germinavit radix Jesse, orta est stella ex Jacob.

℟. Virgo peperit Salvatorem, te laudamus Deus noster.

Ad Ben. Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio.

Deus, qui de Beatæ Mariæ Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus; ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commem. Dominicae occurr.

Ad Horas, Antiph. et Oratio, ut in Laud; rel. ut in Offic. B. M. in Sabbato.

Ad Primam. In ℟. br. Qui natus.

Ad Tertiam. Cap. ut in Laud. In

In ii Vesperis omnia ut in primis.

Ad Mag. Ant. Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo, ex te enim ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster.

Deinde fit commem. Dominicae occurr.

Die x. Octobris

S. CERBONII EPISC. ET CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf Pont. praeter ea, quae hic notantur.

Oratio.

Deus, qui Beatum Cerbonium Confessorem tuum, atque Pontificem inter cætera gratiæ tuæ dona, virtute constantiæ in omnibus periculis roborasti; concede propitius, ut ejus meritis, et precibus contra cuncta nobis adversantia, tua semper protectione muniamur. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Ex Lib. Dialog. S. Greg. Pap. Lib. 3. c. 2.

Cerbonius Afer, Sancti Reguli fortissimi Jesu Christi athletæ discipulus, ex Africa in Hetruriam trajiciens, ea tempestate post gloriosum Magistri triumphum Populonii Ecclesiam suscepit guber-

ber-

bernandam, ubi magnam sanctitatis suæ probationem dedit. Nam scribit Sanctus Gregorius Papa, cum hospitalitatis studio esset intentus, die quadam transeuntes milites hospitio excepit, quo Gothis supervenientibus abscondit, eorumque vitam ab illorum nequitia abscondendo servavit. Quod cum Gothorum Regi perfido Totilæ nuntiatum fuisset, crudelitatis immanissimæ væsania succensus, hunc ad locum, qui Merulis dicitur, ubi tunc ipse cum exercitu sedebat, jussit deduci, eumque in spectaculo populi ursis ad devorandum projici. Cumque idem Rex perfidus in ipso quoque spectaculo consedisset, ad inspiciendam mortem Episcopi magna Populi turba confluxit. Tunc Episcopus deductus in medium est, atque ad ejus mortem immanissimus ursus conquisitus, qui dum humana membra crudeliter carperet, sævi Regis animum satiaret.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Dimissus itaque ursus ex cavea est, qui accensus, et concitus Episcopum petiit; sed subito suæ ferocitatis oblitus,

deflexa cervice, submissoque humiliter capite, lambere Episcopi pedes cœpit; ut patenter omnibus daretur intelligi, quia erga illum Virum Dei et ferina corda essent hominum, et humana bestiarum. Tunc populus, qui ad spectaculum venerat mortis, magno clamore versus est in admirationem venerationis. Tunc ad ejus reverentiam colendam rex ipse permotus est; quippe cum quo superno judicio actum erat, ut qui Deum sequi prius in custodienda Episcopi vita noluit, saltem ad mansuetudinem bestiam sequeretur. Cui rei ex his, qui tunc præsentes fuerunt, adhuc nonnulli supersunt, eamque cum omni illic populo se vidisse testantur.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

De hoc Viro aliud quoque miraculum, Venantio Lunensi Episcopo narrante cognovi. In ea namque Populonii Ecclesia, cui Cerbonius præerat, sepulchrum sibi præparavit. Sed cum Longobardorum gens in Italiam veniens cuncta vastasset, ad Ilvam Insulam recessit. Qui ingruente ægritudine ad mor-

tem veniens, Clericis suis sibi obsequentibus præcepit, dicens: In sepulcro meo, quod mihi præparavi Populonii, me ponite; cui illi cum dicerent: Corpus tuum illuc qualiter reducere possumus, qui a Longobardis teneri loca eadem, et ubique eos illic discurrere scimus; ipse respondit: Reducite me securi, nolite metuere, sed festinè sepelire me curate, moxque ut sepultum fuerit corpus meum, omni festinatione recedite. Defuncti igitur corpus imposuerunt navi, cumque Populonium tenderent, collectis in aere nubibus, immensa nimis pluvia erupit, quæ per totum illud maris spatium circa utraque navis latera valde procellosa descendit, et in eamdem navem una pluviæ gutta non cecidit. Pervenerunt itaque ad locum Clerici, et sepulturæ tradiderunt corpus Sacerdotis sui, cujus præcepta servantes, ad navem sub festinatione reversi sunt, quam mox ut intrare potuerunt, in eumdem locum, ubi Vir Domini sepultus fuerat, Longobardorum Dux crudelissimus Gummarith advenit; ex cujus adventu Virum Dei habuisse spiritum prophetiæ claruit. Deleto a Longobardis Populonio, sanctissimi Præsulis exuviæ ad Cathedralem Ecclesiam Massæ translatæ, et in arca ad Aram maximam honorificè condi-

ditæ magnam usque in hodiernam diem habent apud omnes venerationem.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In iii. Nocturno. Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Ev. Homo peregre *etc. de Com. Conf. Pont.*

Die xi. Octobris

S. FRANCISCI BORGIÆ CONF.

Semid.

Omnia ut in Breviar. In Hymn. Iste Confessor *mutat. tert. vers.*

Die xiv. Octobris

S. CALLISTI PAPÆ ET MART.

Dupl. min.

Omnia de Comm. unius Mart., praeter ea, quae sequuntur propr.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Callistus Romanus præfuit Ecclesiæ Antonino Eliogabalo Imperatore. Con-

Constituit Quatuor anni Tempora: quibus jejunium ex Apostolica traditione acceptum ab omnibus servaretur. Ædificavit Basilicam Sanctæ Mariæ Transtiberim, et in via Appia vetus cœmeterium, in quo multi sancti Sacerdotes, et Martyres sepulti sunt, unde ab eo Callisti Cœmeterium appellatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Ejusdem pietatis fuit, quod Beati Calepodii presbyteri et martyris corpus jactatum in Tiberim conquiri diligenter curavit, et inventum honorifice sepelivit. Palmatium Consulari, Simplicium Senatoria dignitate illustres, Felicem, et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiere, cum baptismo lustrasset, missus est in carcerem, ubi Privatum militem ulceribus plenum admirabiliter sanitati restitutum Christo adjunxit: pro quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbatis usque ad mortem cæsus occubuit.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non

non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque, mense Decembri, creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famem crebrasque verberationes præceps jactus in puteum, atque ita martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in cœmeterium Calepodii via Aurelia, tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris. Ejus postmodum corpus in Basilicam Sanctæ Mariæ Transtiberim, ab ipso ædificatam, delatum, sub ara majori, maxima veneratione colitur.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In iii. Nocturno. Lectiones ut in Brev. dicta die.

De-

Dominica tertia Octobris

PURITATIS B. M. V.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. de Laud. Sicut lilium.
Psal. de S. M. ut in ejus Officio parvo.

Capitulum. *Sap. c.* 4.

O Quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymnus.

Præclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Cœlestis aulæ janua,
Spes nostra, cœli gaudium;
Inter rubeta lilium
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulneri;
Turris Draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Jesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

Haec

Haec conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

℣. Cum jucunditate Virginitatem beatæ Mariæ semper Virginis celebremus.

℟. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Ad Mag. Ant. Nihil inquinatum in eam incurrit: candor est lucis æternæ, et speculum sine macula.

Oratio.

Da, quæsumus, omnipotens æterne Deus: ut purissimæ Virginis Mariæ integerrimam virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione, puritatem mentis et corporis consequamur.

Deinde fit Commem. Dominicae oc.

Ad Matutinum. Invit. Virginitatem Deiparæ celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

O Stella Jacob fulgida,
O Solis instar splendida
Aurora, qua nil purius,
Refulget inter sidera.
Stolis amictæ candidis
Tibi catervæ cælitum
Plaudunt, sacræque Virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra et alba lilia:

Can-

Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus assonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis præconia.
Jesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula Amen.

Antiphonae, et Psalmi Noct. ut in ejus Officio parvo.

In i. Nocturno.

℣. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa.

℟. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

Lectio i· *Cap.* 2.

Ego flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus, inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiæ Jerusalem, per capreas cer-

vosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: similis est dilectus meus capreæ, hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea; columba mea, formosa mea, et veni.

℟. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. ℣. Una est columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filiæ Sion, et beatissimam prædicaverunt. Pulchra.

Lectio ii. *Can. c. 4.*

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quæ ascenderunt de monte Galaad; dentes tui sicut greges tonsarum, quæ ascenderunt de lavacro, omnes gemellis fœtibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genæ tuæ. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificata est cum propugnaculis: mil-

mille clypei pendent ex ea: omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capreæ gemelli, qui pascuntur in liliis; donec aspiret dies, et inclinentur umbræ, vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

℟. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Jam hyems transiit, imber abiit et recessit: Flores apparuerunt in terra nostra. ℣. Surgam, et circuibo civitatem, per vicos et plateas quæram, quem diligit anima mea. Jam.

Lectio iii. *Eodem c.* 4. 2.

Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus.

℟. Adjuro vos, filiæ Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis

ei, quia amore langueo. * Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? ℣. Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filiæ Jerusalem. Qualis. Gloria Patri. Qualis.

In ii. Nocturno.

℣. Post partum Virgo inviolata permansisti.

℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ex Libro Sancti Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lectio iv. *Lib. 2. post initium.*

Sit vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, vitaque Beatæ Mariæ, de qua, velut in speculo, refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi: ubi tamquam in exemplari, magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei Matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quæ corpus sine corporis contagione generavit?

℟. Beatissima Virgo Maria, hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi; * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad cœlos. ℣. Ad te clama-

mamus exules filii Hevæ: recordare nostri Sanctissima Virgo. Per.

Lectio v.

De cæteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quæ nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem reponens: intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

℟. Beata Maria tantæ extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quam elegerat creavit, de qua crearetur elegit. ℣. Ipsa est stella ex Jacob, cujus radius universum Orbem illuminat. Deus.

Ex S. Petro Chrysologo.

Lectio vi. *Serm.* 143.

Hæc dedit cœlis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, recepit Virgo, salutem sæculi redditura. Vere benedicta Virgo, quæ et virginitatis possidet decus, et Matris dignitatem: vere be-

benedicta, quæ et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quæ et divini Germinis suscepit gloriam, et regina extitit totius castitatis.

℟. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te: * Virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque, * Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. ℣. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Virtus. Gloria Patri. Quod.

In iii. Nocturno.

℣. Invenisti gratiam apud Deum.

℟. Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. c.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. *super Missus est.*

Novum canticum illud, quod solis dabitur in regno Dei cantare virginibus, ipsam Virginum reginam, imo primam inter cæteras esse cantaturam, nemo est, qui ambigat. Puto autem illam, præter illud, quod solis li-

cet

cet, cum omnibus tamen virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam atque elegantiori carmine lætificaturam esse civitatem Dei. Hujus itaque dulcisonos depromere vel exprimere modulos ne ipsarum quidem Virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quæ sola de partu, et partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu non in se, sed in ipso, quem peperit. Deus siquidem Deus enim est, quem peperit; et qui Matrem suam in cœlestibus donaturus gloria singulari, in terris prævenire curavit et gratia, qua videlicet ineffabiliter et intacta conciperet, et pareret incorrupta.

℞. Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet: * Ecce Virgo concipiet et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel. ℣. Joseph fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Ecce.

Bened. Cujus Festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

Deum hujusmodi decebat nativitas, qua nonnisi de Virgine nasceretur. Talis congruebat et Virgini partus, ut non pareret, nisi Deum. Proin-

inde Factor hominum, ut homo fieret, nasciturus de homine, talem sibi ex omnibus debuit deligere, imo condere matrem, qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placituram. Voluit itaque esse Virginem, de qua immaculata, immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit et humilem, de qua mitis et humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis prærogaverat meritum. Ut igitur, quæ Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter et paritura, Sancta esset corpore, accepit donum virginitatis; ut esset et mente, accepit donum humilitatis. * O admirabilem, et omni honore dignissimam Virginem! O Fæminam singulariter venerandam, super omnes fœminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem! Missus est Angelus ad Virginem, Virginem carne, Virginem mente, Virginem professione; Virginem denique, qualem describit Apostolus, mente et corpore sanctam. Nec noviter, nec fortuito inventam, sed a sæculo electam, ab Altissimo præcognitam, et sibi præparatam, ab Angelis servatam, a Patribus præfigu-

gu-

garatam, a Prophetis promissam.

℟ Beata Dei Genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo. ℣. Genuisti, qui te fecit, et in æternum permanes Virgo. Sola. Gloria Patri. Sola.

Nona Lectio Homil. Dominic. occurr.

Ad Laud. et per Hor. Ant Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. *Psal.* Dominus regnavit, *cum rel, de Dominica.*

Ant. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Ant. Quam pulchra es, amica mea. quam pulchra es!

Ant. Una est Columba mea, perfecta mea.

Ant. Viderunt eam filiæ Sion, et beatissimam prædicaverunt.

Capitulum. *Sap. c.* 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymn O gloriosa Virginum.

℣. Specie tua et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Ben. Ant. Sancta et immaculata Mariæ Virginitas, quibus te laudibus effe-

feram, nescio; quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum Jesum Christum.

Oratio.

Da, quæsumus omnipotens æternæ Deus, ut purissimæ Virginis Mariæ integerrimam Virginitatem festivâ celebritate venerantes, ejus intercessione, puritatem mentis et corporis consequamur. Per Dominum.

Deinde fit comm. Dom. occ.

Ad Horas Ant. et Orat. ut in Laud. rel. ut in Officio B. M. in Sabbato.

Ad Primam. ℣. Qui natus es.

Ad Tertiam. Cap ut in Laud.

In ii. Ves ut in i. Ad Mag Ant. Beata Dei Genitrix Maria, Virgo perpetua; sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

Die xx. Octobris

S. JOANNIS CANTII CONF.

Duplex.

Omn. de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur propr.

In i. Vesperis.

Hymnus.

Gentis Polonæ gloria,
Clerique splendor nobilis,
Decus Lycæi, et Patriæ

Pa-

Pater, Joannes inclyte.
Legem superni Numinis
Doces Magister, et facis;
Nil scire prodest: sedulo
Legem nitamur exequi.
Apostolorum Limina
Pedes viator visitas;
Ad Patriam, quò tendimus,
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem,
Signata sacro sanguine,
Christi colis vestigia,
Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi vulnera
Hærete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.
Te prona mundi machina,
Clemens adoret Trinitas:
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum. Amen.

Oratio.

Da, quæsumus omnipotens Deus, ut Sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes; ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Corpus domas jejuniis,
Cædis cruento verbere, Ut

Ut castra pœnitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur et nos sedulo
Gressus Parentis optimi;
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrænet spiritus.
Rigente bruma, providus
Præbes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Esca, potuque sublevas.
O qui negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, et exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, Sancte Spiritus:
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia. Amen.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Joannes in Oppido Kenty Cracoviensis Diœcesis, a quo Cantii cognomen duxit, Stanislao et Anna piis et honestis parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia spem fecit maximæ virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiæ, ac Theologiæ primum Auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo Professor, ac Doctor, sacra, quam annis multis tradidit

dit, doctrina, mentes audientium non illustrabat modo, sed ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, et faciens. Sacerdos factus nihil de litterarum studio remittens, studium auxit christianæ perfectionis. Utque passim offendi Deum maxime dolebat, sic eum sibi et populo placare oblato quotidie, non sine multis lacrymis incruento sacrificio, satagebat. Ilkusiensem Parochiam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus postea dimisit, ac postulante Academia, ad pristinum docendi officium rediit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Quidquid temporis ab studio supererat, partim saluti proximorum, sacris præsertim concionibus, curandæ, partim orationi dabat, in qua cœlestibus quandoque visionibus, et colloquiis dignatus fertur. Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendæ, Hierosolymam peregrinatus sit: ubi et marty-

tyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quare etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim ajebat) purgatorii pœnas exposita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, et num, quid haberet præterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui Viri sancti candorem simul, et largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienæ famæ ne quis detraheret, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem, non emptis modo, sed detractis quoque sibi vestibus, et calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Le-

Lectio vi.

Brevis illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret. Virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin et per annos ante obitum triginta circiter et quinque ab esu carnium perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritorum plenus, quum vicinæ, quam præsensit, morti, se diu diligenterque præparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ sacramentis rite munitus, dissolvi jam cupiens, et esse cum Christo, pridie Nativitatis ejus, in cœlum evolavit, miraculis ante et post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ Ecclesiam sanctæ Annæ delatus est, ibique honorifice sepultus. Auctaque in dies Populi veneratione ac frequentia, inter primarios Polòniæ, ac Lithuaniæ Patronos religiosissime colitur. Novisque coruscans miraculis a Clemente decimotertio Pontifice Maximo, decimoseptimo Kalendas Augusti, anno millesimo septingentesimo sexagesimoseptimo, solemni ritu Sanctorum fastis adscriptus est.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locu-

cutus est ei Deus, et dixit ad eum; Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno. Lectiones de Homil. ut in Comm. Conf. non Pontif. 1. *loco.*

Ad Laud. Hymn. ut in primis Vesp.

In ii. Vesperis

Hymnus.

Te deprecante, corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.

Phtisi, febrique, et ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis e faucibus.

Te deprecante, tumido
Merces abactæ flumine,
Tractæ Dei potentia
Sursum fluunt retrogradæ.

Quum tanta possis, sedibus
Cœli locatus, poscimus,
Responde votis supplicum,
Et invocatus subveni.

O una semper Trinitas!
O Trina semper Unitas!
Da, supplicante Cantio,
Æterna nobis præmia. Amen.

Die

Die xxi. Octobris
In Cathedr.

SS. URSULÆ ET SOC. VV. ET MM.

Duplex.

Omn. de Comm. VV. et MM. Lect. i. Noct. de Script. occurr. ii. Noct de Serm. S. Cypriani Nunc nobis *de Comm. Virg.* 2. *loco. iii. Noct. Homil de Comm. Virg.* 1. *loco. ix. Lect. S Hilarionis ex duab. fiat una, et ej. comm. in Laud.*

Extra Cath. S. Hilarionis Abb. Noct. Fer comm. SS. Ursulae et soc. VV. et MM

Die xxv. Octobris

S. MINIATIS MART.

Duplex.

Omn. de Comm. 1. *Mart. Orat.* Præsta quæsumus omnipotens Deus, ut intercedente Beato Miniate etc. *Lect i. Noct de Script. occurr. ii Noct. de Comm unius Mart.* 1. *loco. iii. Noct. Homil. in Evang.* Nihil est opertum *ut in Brev.* 14. *huj. ix. Lect. ex duab una, et comm. SS. Chrysanthi et soc. MM. in Laud.*

Die xxvi. Octobris

SS. CRESCII, OMNIONIS, ET EMPTII MARTYRUM. *Duplex.*

Omnia de Comm. plurim. Mart., praeter eam, quae seq. Y *Ora-*

Oratio.

Quæsumus, Omnipotens Deus, ut Beatorum Martyrum tuorum Crescii, Omnionis, et Emptii, numquam nobis desit auxilium, quorum venerabilem tribuis celebrare triumphum. Per Dominum.

Lect. i Noct. de Script. occ. rel. de Com. plurim. Mart. 2. loco. ix. Lect. et com. S. Evaristi Papae et Mart. in Laud.

NOVEMBER.

Die xv. Novembris

S. GERTRUDIS VIRG.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., praeter ea, quae sequuntur propr.

Oratio.

Deus, qui in corde Beatæ Gertrudis virginis, jucundam tibi mansionem præparasti; ipsius meritis et intercessione, cordis nostri maculas clementer absterge, et ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum nostrum.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv

Gertrudis Islebii in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in Monasterio Rodardensi, Ordinis Sancti Benedicti, virginitatem suam, ac seipsam

Jesu Christo obtulit. Quo ex tempore a mundanis rebus prorsus aliena, virtutique sedulo intenta, cœlestis vitæ genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam, rerum divinarum cognitionem adjunxit. Quarum meditationem vehementius ad virtutem incensa, brevi Christianam perfectionem adepta est. De Christo, ejusque vitæ mysteriis sæpenumero pio cum animi sensu loquebatur: unamque Dei gloriam cogitans, ad illam vota sua omnia, et actiones referebat. Quamvis autem multis eximiis naturæ et gratiæ donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescebat, ut inter præcipua divinæ bonitatis miracula, hoc item memoraret, quod se indignissimam misericorditer sustineret.

℟ Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣ Specie tua, et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Trigesimum ætatis annum agens, primum Rodardensis Monasterii, ubi religiosam vitam est professa, deinde Elpediani Præses electa, quadraginta annorum spatio, ea charitate, prudentia, et regularis disciplinæ studio munus obivit, ut Cœnobium religiosæ perfectio-

nis domicilium videretur. Utrobique vero, licet esset omnium Mater et Magistra, omnium tamen minima haberi volebat, ac demissione pari ministram se exhibebat. Quo liberiús Deo vacaret, vigiliis, abstinentia, aliisque cruciatibus corpus afflixit: semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem, ac patientiam prætulit singularem. Proximorum saluti omni ope studuit, piæque curæ copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur extases; altissimæque contemplationis, et divinæ unionis donum obtinuit.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Ut meritum acceptissimæ sibi Sponsæ Christus ostenderet, in corde Gertrudis jucundam sibi esse mansionem testatus est. Deiparam Virginem veluti Matrem, et Curatricem a Jesu acceptam, pietate præcipua prosequebatur; ab eaque multa accepit beneficia. Erga divinissimum Eucharistiæ Sacramentum, et Passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberibus lacrymis perfunderetur. Justo-

rum

rum animas piacularibus flammis addictas quotidianis subsidiis, et precibus juvabat. Multa ad confovendam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum, et prophetiæ dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius, quam morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens, et post mortem a Deo illustrata est.

℟. Afferentur regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. ℣. Specie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In iii. Nocturno. Homil. S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *ut in Comm. Virg.*

Die xvii. Novembris
S. GREGORII THAUMAT. EP. ET C.
In Cath. sub ritu dupl.
Extra Cath. Ejusd. sem. ut in Brev.

Die xxiv. Novembris
In Cathedr.
S. FRIGDIANI EP. ET CONF.
Duplex (d. ass. ex 18. hujus)

Omn. de com. Conf Pont. Lect. i. Noct. de Script. occurr. rel de eod. Comm. 1. loco ix. Lect. S. Chrysogoni Mart. ex duab. una, et ejus comm. in Laud.

Extra Cath. S. Joannis a Cruce Conf. dupl. ut infra 28. *huj.*

Die xxvi. Novembris

S. SILVESTRI ABBATIS

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont, praeter ea, quae sequuntur propr.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Domine, beati Silvestri Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

In i. Nocturno Lect de Script occ.

In ii. Nocturno

Lectio iv.

Silvester Auximi in Piceno nobili genere ortus, statim puerilem ætatem litteris ac bonis moribus mirifice exornavit. Adolescens Bononiam ad studia jurisprudentiæ missus a Patre, cum sacris litteris a Deo monitus dedisset operam, Parentis incurrit indignationem, quam æquo animo toto decennio pertulit. Ob egregiam ejus virtutem a Canonicis Cathedralis Auximanæ Ecclesiæ socius ho-

honoris electus est; in quo munere Populo orationibus, exemplo, et concionibus opem tulit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Inter funus nobilis cujusdam defuncti, in aperto tumulo formosi viri, suique propinqui deforme cadaver conspiciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox peracto funere, illa sibi Domini occurrente sententia: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me: in solitudinem majoris perfectionis studio secessit, ibique vigiliis, orationibus, jejuniisque deditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhibuit. Ut autem magis lateret homines, varias, mutavit sedes; ac demum pervenit ad Montem Fanum, locum, quamvis prope Fabrianum, eo tamen tempore desertum: ibique in honorem sancti Benedicti Templum erexit, Congregationisque Silvestrinorum fundamenta jecit sub regula, et habitu in visione sibi ab eodem Sancto ostensis.

℟.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi

At invidens Satanas variis terroribus illius Monachos turbare nitebatur, noctu Monasterii januas hostiliter invadens. Sed vir Dei hostis impetum ita repressit, ut Monachi in sancto Instituto magis confirmarentur, ac Patris sanctitatem agnoscerent. Spiritu prophetiæ, aliisque donis enituit, quæ, ut semper profunda humilitate conservavit, ita contra se Dæmonis invidiam concitavit; a quo præceps actus per scalas Oratorii, et prope interimendus, præsentissimo Virginis beneficio incolumitati redditus est. Quod beneficium perpetua, et singulari in illam pietate commendavit ad ultimum usque vitæ spiritum: quem fere nonagenarius sanctitate, et miraculis clarus Deo reddidit anno salutis millesimo ducentesimo sexagesimo primo, sexto Kalendas Decembris.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus

bus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno, Homilia in Ev. Ecce nos reliquimus omnia, *de Com. Abbat.*

Die xxvii Novembris

B. LEONARDI A PORTU MAURITIO C.

Duplex.

Omn. de Comm. Conf. non Pont., praet. ea, quae seq. prop. In Hymn. M. S.

Oratio.

Deus, qui ad obstinata peccatorum corda per Evangelicam prædicationem ad pœnitentiam flectenda, Beatum Leonardum Confessorem tuum admirabilem sanctitate, et invicto dicendi robore suscitasti; da quæsumus, ut contritionis lacrymas, ad quas ob duritiam cordis nostri permoveri non possumus, per ejus preces ac merita consequamur. Per Dominum.

In i. Nocturno Lect. de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Beatus Leonardus a Portu-Mauritio in ora Ligustica Italiæ piis parentibus natus, etiam a prima pueritia mirifica quadam propensione ad pietatem portendit indicia futuræ sanctitatis. Quæ mul-

to clariora deinde ejus in adolescentia eluxerunt, cum Romam profectus in Collegio Romano studiis litterarum ac Philosophiæ operam dedit. Ita enim in illa Scholarum celebritate est versatus, ut dum ingenii exercitatione nemini concederet, innocentia morum, austeritate vitæ, contemptu sui, studio rerum divinarum omnes antecederet; adeo ut eo in adolescente alter Aloysius Gonzaga Collegio illi redditus videretur. His positis pietatis fundamentis, ad consummandum Sanctitatis opus, quod ædificare cœperat, inter sodales Caravitanos adjectus, dum de more illius sodalitii totus esset in navanda opera Apostolicis Urbis concionatoribus, captus Apostolatus sanctitate, nihil magis in votis habere cœpit, quam se totum proximorum saluti dedicare. Ad quod vitæ genus quo facilius formaretur, terrenis omnibus abdicatis, in Familiam Fratrum Minorum Reformatorum instituti rigidioris ingressus est. Hic quamdiu vixit, numquam a summa Sanctitate est visus abesse. Admiranda in domesticis legibus servandis vigilantia, singulare Orationis studium, eximius in Jesum atque in Deiparam amor, assidua in affligendo corpore acerbitas, ardens in proximos charitas, summa in omni virtutum laude animi demissio

eum

eum absolutum sanctitatis exemplar constituebant.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum; * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Ex hac virtutis schola suscepto Sacerdotio, atque Theologicis studiis ad prædicationem formatus, urgente in proximos charitate, tamquam e carcere ad cursum ad lucrandas animas egressus, tanta contentione Apostolatum suscepit, ut conatibus impar, ejectu sanguinis Apostolicis laboribus in ipso prædicationis exorsu abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno Deiparæ ope relevatus, ad pristinam contentionem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpusculo adeo graviter affecto, inedia, vigiliis, macerationibus semper extenuato tantam inesse firmitatem. Hoc in vitæ genere numquam nec periculis deterritus, nec laboribus defatigatus annos quatuor supra quadraginta perseveravit: quanta cum animarum utilitate declarant Italiæ Regiones admirabili ejus dicendi vi, qua vel obsti-

stinatissimos quosque pervincebat, ad Religionis studium revocatæ, ac Urbs Roma præcipue, quæ concionibus ejus, ad quas etiam Benedictus Quartusdecimus interfuit, adeo ad virtutem exarsit, ut fructus adhuc perennet admirandi illius Apostolatus. Nec vero, dum exterorum saluti consulebat, suos obliviscebatur. Nam beneficio Cosmæ Tertii in solitudine Etruriæ comparata ea domo, in quam ipse sese a prædicatione recipere ad sancti Ignatii exercitia solebat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adhærere vellent, ut eo secederent, ibique juxta leges ab ipso conditas, et a Clemente Undecimo probatas, secreti a populo, asperiori vitæ genere uterentur.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Idem plura sodalitia Urbis excoluit, atque illud præcipue Sanctissimi Cordis Jesu, quod est in Sancti Theodori Templo, in iisque multa instituit, quibus in Christum atque in Deiparam honos mirifice est auctus. Horum dulcissima Nomina in ore habebat semper; et tamquam præsidia certa salutis pro foribus

bus domorum palam proponenda curabat. Passionis Dominicæ meditandæ studium propagavit, sacellis in Amphitheatro Flavio ædificatis, ad quæ cruciatus Christi Crucem ad Calvarium bajulantis recolerentur. Ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio præcipuis in Italiæ Urbibus est constituta. His igitur aliisque admirandis virtutum meritis maturus cœlo, postquam et prophetiæ dono, et miraculorum virtute Deus sanctitatem Servi sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis, ut Benedicto Quarto-decimo fidem præstaret, cui nuspiam nisi Romæ se moriturum promiserat, ex prædicatione Bononiensi, ad quam ab eodem fuerat missus, in Urbem reversus, laboribus fractus morbo tentari cœpit, quo cum deficeret, Ecclesiæ Sacris, et benedictione ipsius Pontificis rite expiatus, qui ad eum decumbentem statim deferri voluit, postquam postrema salutis monita fratribus suis dedisset, anno ætatis suæ quinto et septuagesimo, sanctissime obdormivit in Domino die vigesima quinta Novembris in Cœnobio Sancti Bonaventuræ, ubi nunc ejus corpus colitur; eique Pius VI. qui viventem magno honore habuerat, absoluto prius rite de virtutibus ac miraculis Servi Dei judicio, anno ab ejus obitu quadragesimo quinto, Beatorum ho-

honores, Officium, et Missam decrevit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno. de Comm. 1. *loco.*

Die xxviii. Novembris

In Cathedr.

S. JOANNIS A CRUCE CONF.

Duplex (d. ass. ex 24. huj.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., praeter ea, quae sequuntur propr.

Oratio.

Deus, qui Sanctum Joannem Confessorem tuum, perfectæ sui abnegationis, et Crucis amatorem eximium effecisti: concede, ut ejus imitationi jugiter inhærentes, gloriam assequamur æternam. Per Dominum.

In i. Nocturno. Lect. de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Joannes a Cruce Fontiberi in Hispania piis Parentibus natus, a primis annis certo innotuit, quam Deiparæ Virgini futurus esset acceptus; nam quinquen-

quennis in puteum lapsus, ejusdem Deiparæ manu sublatus, incolumis evasit. Tanto autem patiendi desiderio flagravit, ut novennis, spreto molliori lecto, super sarmentis cubare consueverit. Adolescens Hospitio pauperum ægrotantium Metymnæ Campi famulum sese addixit; quibus magno charitatis ardore, vilissima quæque complectens officia, præsto aderat; cujus exemplo excitati cœteri, eadem charitatis munera ardentius obibant. Verum ad altiora vocatus, Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Institutum amplexus est; ubi, Sacerdos ex obedientia factus, severioris disciplinæ, et arctioris vitæ cupidissimus, primitivam Ordinis Regulam ex Superioris licentia ita professus est, ut ob jugem Dominicæ Passionis memoriam, bello in se, tamquam in infensissimum hostem indicto, vigiliis, jejuniis, ferreis flagellis, omnique pœnarum genere, brevi carnem cum vitiis, et concupiscentiis suis crucifixerit; dignus plane, qui a Sancta Teresia inter puriores, sanctioresque animas Ecclesiam Dei id temporis illustrantes recenseretur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Do-

Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Singulari vitæ austeritate, et omnium virtutum præsidio munitus, præ assidua rerum divinarum contemplatione diuturnas, et mirabiles extases frequenter patiebatur: tantoque in Deum æstuabat amore, ut, cum divinus ignis sese intro diutius continere non posset, foras erumpere, ejusque vultum irradiare visus sit. Proximorum saluti summopere intentus, tum in verbi Dei prædicatione, tum in Sacramentorum administratione fuit assiduus. Hinc tot meritis auctus, strictiorisque disciplinæ promovendæ ardore vehementer accensus, Sanctæ Teresiæ comes divinitus datus est, ut, quam ipsa inter Sorores primævam Carmeli Ordinis observantiam instauraverat, eamdem et inter Fratres, Joanne adjutore, restitueret. Innumeros itaque una cum Dei famula in Divino opere promovendo perpessus labores, Cœnobia, quæ ejusdem Sanctæ Virginis cura per totam Hispaniam erecta fuerant, nullis vitæ incommodis, et periculis territus, singula perlustravit; in quibus, aliisque quamplurimis ejus opera erectis, restauratam observantiam propagando, verbo, et exemplo firmavit: ut merito primus post San-

Sanctam Teresiam Carmelitarum Excalceatorum Ordinis Professor, et Parens habeatur.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum. ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio vi

Virginitatem perpetuo coluit, impudentesque mulieres ejus pudicitiæ insidiari conantes, non modo repulit, sed etiam Christo lucrifecit. In divinis explicandis arcanis æque ac Sancta Teresia, Apostolicæ Sedis judicio, divinitus instructus, libros de mystica Theologia cœlesti sapientia refertos conscripsit. Semel interrogatus a Christo, quid præmii pro tot laboribus posceret, respondit: Domine, pati, et contemni pro te. Imperio in Dæmones, quos è corporibus sæpe fugabat, discretione spirituum, prophetiæ dono, miraculorum gloria celebratissimus, ea semper fuit humilitate, ut sæpius a Domino flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus esset ignotus. Voti compos factus, Ubedæ diro morbo, et in crure quinque plagis sanie manantibus, ad implendum patiendi desiderium, constantissime toleratis, Ecclesiæ Sacramentis pie, sancteque susceptis, in Christi

Cru-

Crucifixi amplexu, quem semper in corde atque ore habuerat, post illa verba: In manus tuas commendo spiritum meum, obdormivit in Domino, die, et hora a se prædictis, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo primo, ætatis quadragesimo nono. Migrantem ejus animam splendidissimus ignis globus excepit, corpus vero suavissimum odorem spiravit, quod etiamnum incorruptum Segobiæ honorifice colitur. Eum plurimis ante, et post obitum fulgentem signis, Benedictus Decimustertius Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Nocturno Homil.s. Gregorii Papae in Ev. Sint lumbi vestri etc. *de Comm. Conf. non Pont. ix. Lect. S. Chrysogoni Mart.*

COMMEMORATIONES

COMMUNES

SIVE SUFFRAGIA SANCTORUM QUAE DICUNTUR IN ECCLESIA CATHEDRALI PISTORIENSI PER ANNUM.

DE CRUCE

in Feriali tantum officio.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Oremus.

Perpetua nos, quæsumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

DE S. MARIA.

Quando non dicitur ejus offic. parvum.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Commemorationem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.

℟.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere, et gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia.

Ab Oct. Epiph usque ad Purif dic.

℣. Post partum, Virgo inviolata permansisti.

℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Oremus.

Deus qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fœcunda, humano generi præmia præstitisti: tribue quæsumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesp Ant. Petrus Apostolus, et Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

℣. Constitues eos principes super omnem terram.

℟. Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Laud. Ant. Gloriosi Principes terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita

ita et in morte non sunt separati.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oremus.

Deus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit: et coapostolum ejus Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede; ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

DE S. ZENONE EP. ET MART.

Totius Diœcesis Patr. et Eccl. Cath. Titul.

Ad Vesp. Ant. O Gemma fulgens, sanctitatis speculum, et decus Pontificum, sancte Christi Confessor Zeno, adesto gregi tuo in te confidenti; o Præsul gloriose, intercede pro nobis, ut tecum esse mereamur in cœlis, alleluja.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Laud. Ant. Acceptam beatus Zeno coronam a Rege pauperibus distribuit, dicens: Si Dominus operatur excelsa, ipsi perpetuæ laudes referantur, et gloria.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oremus.

Deus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui atque Pontificis gloriosa confes-

sione circumdas et protegis: concede propitius; ut cujus commemoratione lætamur, de ejusdem etiam protectione gaudeamus.

DE S. JACOBO APOSTOLO
Civitatis Patrono.

Ad Vesp Ant. Estote fortes in bello, et pugnate cum antiquo serpente, et accipietis regnum æternum, alleluja.

℣. Annuntiaverunt opera Dei,

℟ Et facta ejus intellexerunt.

Ad Laud. Ant. Vos, qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam æternam possidebitis.

℣. Annuntiaverunt opera Dei.

℟. Et facta ejus intellexerunt.

Oremus.

Esto, Domine, plebi tuæ sanctificator, et custos, ut Apostoli tui Jacobi munita præsidiis, et conversatione tibi placeat, et secura mente deserviat.

Haec commem. omittitur in Laud. vig. s. Jacobi Ap. cum de eo fiat com in orat. Officii.

PRO SALUTE VIVORUM

Ad Ves et Lad. Ant. Quiescat, Domine, ira tua a populo tuo, et recordare testamenti tui, et dic Angelo percutienti: Cesset jam manus tua, ut non desoletur

ter-

terra, et ne perdas omnem animam vivam.

℣. Adjuva nos Deus salutaris noster.

℟. Et propter gloriam nominis tui Domine libera nos.

Oremus.

Deus, qui non mortem, sed pœnitentiam desideras peccatorum; populum tuum, quæsumus, ad te converte propitius; ut, dum tibi devotus existit, iracundiæ tuæ ab eo flagella amoveas.

DE PACE.

Ad Ves. et Laud. Ant. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtute tua.

℟. Et abundantia in turribus tuis.

Oremus.

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

Temp. Paschali.

Ad Ben. Ant. Crucifixus surrexit a mortuis, et redemit nos, alleluja.

℣. Dicite in nationibus, alleluja.

℟. Quia Dominus regnavit a ligno, alleluja.

Ad

Ad Mag. Ant. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluja.

℣. Dicite in nationibus, alleluja.

℟. Quia Dominus regnavit a ligno, alleluja.

Oremus.

Deus, qui pro nobis Filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum nostrum.